

JURÁTUŠ

AZ EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI KAR
HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

2015. ÁPRILIS - MÁJUS

XIX. ÉVFOLYAM 100. SZÁM

§

Tanári interjú

Dr. Hack Péter

A Büntető Eljárásjogi és
Büntetés-végrehajtási Jogi Tanszék
Tanszékvezetője

KARRIER

**XXXII. Országos Tudományos
Diákköri Konferencia**

Sikerek a Állam- és Jogtudományi
szekcióban

TDK-HÍREK

Az ELTE ÁJK Hallgatói

Önkormányzata megtartotta éves
rendes küldöttgyűlési választását, és
megalakult az új Elnökség is

HÖK NEWS

**„AZT SZERETNÉM,
HOGY EGY TANSZÉK ÚGY
MŰKÖDJÖN, MINT EGY
SZOLGÁLTATÓ INTÉZMÉNY.”**

Értékeld saját szakodat a

Szakválasztó

(www.szakvalaszto.hu)

oldalán!

**Értékeléseddel segítsd
az újonnan jelentkezőket!**

**Nekünk számít a
véleményed!**

JURÁTUS

ELTE ÁJK

Hallgatói Önkormányzatának lapja

FELELŐS KIADÓ:

Giró-Szász Áron

ELTE ÁJK HÖK elnöke

SZERKESZTŐSÉG

FŐSZERKESZTŐ:

Kálócz Adrienn

(foszkerkeszto@ajkhok.elte.hu)

FŐSZERKESZTŐ-HELYETTESEK:

Heinrich Renáta
Surjányi Dávid

TERVEZŐSZERKESZTŐ:

Szalay Bence Balázs

GRAFIKUS:

Tétényi Péter

OLVASÓSZERKESZTŐK:

Kázmér Dávid
Pop Elsa Evelynne
Szövérfy Margit

ROVATVEZETŐK:

Nagy Teodóra (Egyetem tér | Erasmus)

Gál Dóra Gabriella

(Tudomány | TDK-hírek)

Heinrich Renáta (Vélemény)

Kiss Balázs (Karrier)

Funes Fanni (HÖK news)

Máté Csilla (Kultúra | Kévszünet)

SZERKESZTŐK:

Ember Illés
Karvaly Bence
Kováts Borbála
Nagy Dominika
Pop Elsa Evelynne
Schattmann Dorka
Szekeres Zsolt
Szép Barbara
Sziladi Péter
Tréber Tibor

FOTÓSOK:

Albert Lili
Karvaly Bence

ONLINE FELÜLETKEZELŐ:

Kurmai Kornél

HIRDETÉSSZERVEZŐ:

Ottóffy Zsófia

(ottoffy.zsofia@ajkhok.elte.hu)

CÍMLAPFOTÓ:

Horváth Szabolcs

KAPCSOLAT:

1053, Budapest, Kecskeméti utca 10-12.
+36 1 438 8010

www.ajkhok.elte.hu/juratus/

LAPZÁRTA:
2015. május 7.

FŐSZERKESZTŐI LEVÉL

A vizsgaidőszak közeledtével egyre inkább érezzük, hogy nő bennünk a feszültség és a stressz. Amikor szüleink kedves mosolyára csak egy morgás a válasz reggeli köszöntésésként, vagy amikor egész nap bánjuk esti döntésünket szünni nem akaró nyakfajásunk miatt, mert ugyan, mi baj lehetne abból, ha a hatszáz oldalas könyvvel a párnánk alatt alszunk (*urban legend*: éjszaka belemegy a tudás a fejünkbe, ha a könyvön pihentetjük a fejünket – nem, sajnos nem igaz, az éjszaka és a könyv duóhoz sajnálatos módon a

kávés és magolás szócska csatlakozik sikeres vizsga esetére). Mikor két tétel között felmegyünk Facebookra *csak öt percre*, és meglátjuk, hogy szerencsésebb barátaink június 12-én már a Balatonon pihennek egy fárasztó *két hetes* vizsgaidőszak után. Nekünk pedig még hátra van jobb esetben egy, rosszabb esetben kettő, vagy még több szigorlat. Na, hát ilyenkor kell elővenni a Jurátust, amikor már mindenből elégünk van.

Mert amikor már egy kicsit unjuk a nemzetközi szerződések megkötésének lépéseit, vagy fogalmunk sincsen arról, hogy mi az *adott helyzetben elvárható*, vagy éppen a délutáni húszperces pihenésünk közepette is Iustinianusszal álmodunk, tudhatjuk, hogy agyunknak szüksége van egy kis kikapcsolódásra. Bátran menjetek el színházba, vagy egy kiállításra, mert rutinosabb hallgatótársaink is megmondhatják, hogy a ránk váró hét hetet nem lehet kizárólag a szobában tölteni.

Ha pedig elveszítenétek szem előtt célokat, és szükségetek lenne egy kis emlékeztetőre arról, hogy mit is csináltok az Egyetemen, lapozzátok fel Karrier rovatunkat, ahol több cikket is olvashattok az egyetem utáni lehetőségeitekről, sőt akár nyári gyakorlati helyek közül is válogathattok! Ha a sok tanulás közepette megakad egy témán tekintetek, és szívesen foglalkoznátok vele mélyebben, olvassatok bele hamarosan megjelenő Tudományos Különszámunkba, melybe Karunk Tudományos Diákköreinek tagjai írtak cikkeket, illetve szeptembertől látogassátok bátran üléseiket!

Ha pedig már egy kicsit elég volt az olvasásból, keressétek fel bátran az induló Jurátus Online oldalát, ahol különböző érdekes, a Szerkesztőség által készített videókat találhattok.

Mindenkinek jó olvasást, sikeres vizsgaidőszakot és – reméljük gyorsan elérkező – kellemes nyarat kívánok az egész Szerkesztőség nevében!

Kálócz Adrienn

Kálócz Adrienn

ALLEN & OVERY

MunkaÜGYES!

Az Allen & Overy által készített munkajogi alkalmazás, amely gyakorlati példákkal és fogalomjegyzékkel teheti könnyebbé a munkajogi vizsgára való felkészülést.

Available on the Google play

Available on the App Store

ÚJABB SIKEREK A JOGÁSZOLIMPIÁN

AZ ELTE JESSUP CSAPATA TAVALY REKORDOKAT DÖNTÖTT, ÉS IDÉN SEM OKOZOTT CSALÓDÁST

SZERZŐ: SURJÁNYI DÁVID

A Philip C. Jessup Nemzetközi Jogi Perbeszédverseny a világ legrégebbi és egyik legelismertebb, legnívósabb jogi versenye, amelyen Egyetemünk részvétele már hagyománynak tekinthető. A döntőbe bejutott 127 csapatból idén az ELTE ÁJK delegációja a 34. helyezést érte el. A Kajtár Gábor és Sulyok Katalin által felkészített csapat tagjai Barkai Léda, Pap Dániel, a második alkalommal is versenyző Surjányi Dávid, Szalbot Balázs és Trombitás Mónika.

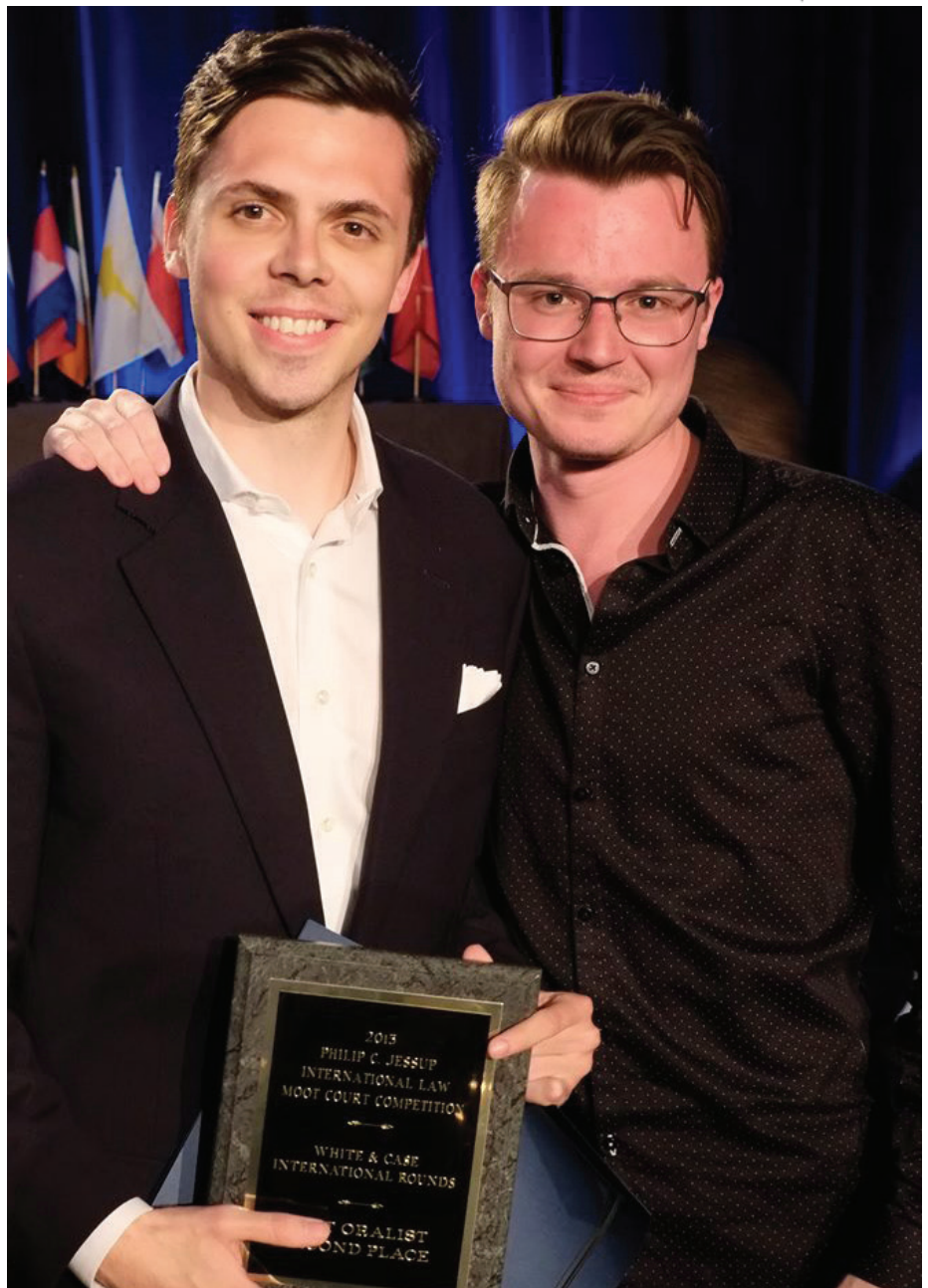
Jessup

International Law Moot Court Competition

Csapatunk tagjait már szeptemberben, egy kétfordulós megmérettetésen kiválasztották. Az írásbeli beadványt követően szóban is számot kellett adni rátermettségünkről a delegáció felkészítésével és koordinálásával foglalkozó két oktató előtt. Az eredményhirdetést követően megbeszéltük az alapvető kérdéseket, a felperesi- és alperesi szerepeket. Hétről hétre – az ILSA által kidolgozott jogeset legkiválóbb megoldása céljából – újabb és újabb nővummal kellett alátámasztani érvelésünket, melyről heti rendszerességgel egy zártkörű kurzuson vitatkoztunk. A felperesi és alperesi beadvány leadásának határidejéhez közeledve még nyilvánvalóbbá vált mindenki számára a feladat nehézsége, a csapatmunka összehangolt működése. A kitűnő együttműködés eredményesnek bizonyult, hiszen egyetlen hibapontot sem veszítettünk az írásbelik során.

Az idei jogeset igen bonyolult jogi problémákat állított a versenyzők elé: területi viták, határsértés kérdése, a nemzeti szuverenitás határai, nemzetközi szerződések hatálya és megszüntetése szerepeltek a széles jogesetskálán. Tökéletes megoldás persze nem létezik, hisz az esetet úgy készítik el, hogy ne lehessen egyik fél számára sem abszolút döntést hozni. A véges-végtelen kutatásban mélyebbre jutók, majd ezt minél kiválóbban prezentálók érvényesülhetnek a versenyen.

A szemeszter második felében a washingtoni szóbeli megmérettetésre koncentráltunk. A stúdiumokon a jogi karon végzett és korábban a Jessup versenyen résztvevő, kiemelkedő szakemberek segítettek felkészülésünket kérdéseikkel, tanácsaikkal és tapasztalataik megosztásával. A döntőben elért kiemelkedő eredmény eléréséhez nagymértékben hozzájárult továbbá az Egyetemünk által szervezett Budapest Friendly regionális perbeszédverseny is, mely során csapatunk az első helyezést érte el.

A verseny szabályzata szerint a különböző országokból jelentkező egyetemek tizedét veszik fel. Tehát minden tíz helyi csapatból egyet (a nemzeti forduló alapján a legjobbat) engedik a nemzetközi fordulókba. Ez azt is jelenti, hogy ha egy országból csupán egyetlen csapat indul (pl. Magyarország esetében is) az adott delegáció automatikusan helyet nyer Washingtonban. Ugyanakkor közel sincs akkora versenytapasztalatuk, mint mondjuk a több tucat csapaton átverekvő orosz vagy amerikai csapatoknak. A „Friendly” intézménye erre jött létre; és nagy megtiszteltetés, hogy idén az ELTE Állam-és Jogtudományi Kara lehetett ennek házigazdája. Európa különböző „árván maradt” csapatai érkeztek Izlandtól kezdve Lettorszáig, és egy igen sikeres rendezvény keretén belül mérték össze erejüket.

Az itthoni sikerek előrevetítették a kinti előrehaladást is. Bár a tavalyi eredményhez képest látszólag hátrább végzett a csapat, figyelembe kell venni a körülményeket. Az idei sorsolás hihetetlenül nehéz beosztást hozott, és ennek ellenére álltuk a sarat. A 2008-ban győztes Case Western egyetem és a berlini Humboldt egyetem nem éppen „piece of cake” kategória. Az ELTE számára történelmi siker, hogy az egykori bajnok egyetem, egyben egy anyanyelvi csapat fölött győzelmet arattunk. Győzelemmel zártunk továbbá egy kínai és koszovói csapat elleni mérkőzést is.

A Top 32-be jutás nüanszokon múlt, ám érdekes módon Berlin és a Case Western velünk együtt kiesett – ez történik akkor, ha sok erős csapatot eresztenek egymás ellen.

Kellemes felocsúdás volt viszont, hogy Surjányi Dávid tavalyi eredménye után idén Pap Dániel is elnyerte a legjobb nem anyanyelvi szónok címet, így az ELTE két egymás utáni évben nyújtott rekorderedményt e téren. Dániel, aki összességében a világon a második helyen végzett, e cím mellé egy 3 hetes Georgetowni ösztöndíjat is nyert a nyárra.

A megfelelő következtetéseket levontuk; ami tanulság volt, nem felejtjük a következő ELTE-s Jessup generációk érdekében. Mindezt követően a sikerektől boldogan utaztunk New Yorkba, ahol a csapat egy szűk héten át ismerkedett a nyugati világ egyik kulturális központja által nyújtott változatos lehetőségekkel. A csapat hölgytagjai és a felkészítő tanárok ezt követően hazautaztak, a srácok viszont tovább folytatták útjukat a nyugati partra. Átrepültek San Diegóba, ahol kocsit bérelve Los Angelesen át San Franciscóig és a Yosemite nemzeti parkig jutottak. A 10 napos kaliforniai kiruccanás aligha feledhető élmény...

A CSAPATTAGOK SZEMÉLYES ÉLMÉNYEIRŐL ÉS VERSENYTAPASZTALATAIRÓL HAMAROSAN VIDEOINTERJÚT LÁTHATOK A JURÁTUS ONLINE FELÜLETÉN.

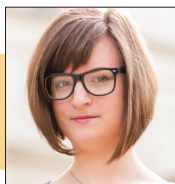
WHITE & CASE
JESSUP CUP

EGYETEM TÉR

CSAPAT

MIBE INVEZTÁLHAT A JOGHALLGATÓ?

SZAKMAI FEJLŐDÉS, GYAKORLATI TAPASZTALAT, KÖZÉLETI AKTIVITÁS

SZERZŐ: HEINRICH RENÁTA

Az egyetemi évek nem csak a tanulásról és visszatérő megmérettetésekről szólnak, legalább ennyire lényeges szerepet játszanak a szórakozásban és az önfelfedezésben is. A felsőoktatásban eltöltött hosszabb-rövidebb időt valamennyien igyekszünk minél színesebbé és tartalmasabbá tenni. Noha minden kínálkozó lehetőség feltárása szétfeszítené nem csak egy cikk, hanem az újság kereteit is, érdemes néhány alternatívát röviden áttekintünk.

A mellett, hogy a jogi karon töltött félévek alatt megismerkedünk a közjog, büntetőjog, nemzetközi jog és magánjog alapjaival, remélhetőleg megkedveljük valamelyiket, amivel talán mélyebben szeretnénk foglalkozni. Természetesen elképzelhető az is, hogy más, jogi tanulmányainkhoz szorosan kötődő ismereteket kívánunk szerezni, mely ambíciók közt kiemelkedő szerepet tölt be a szaknyelv elsajátítása. Karunk tantervi keretei és más szervezetekkel kialakított együttműködésének hozadékai több módon igyekeznek segítséget nyújtani a hallgatóknak tudásszomjuk csillapításához. Első lépésként – ha minden terv szerint halad – mindannyian választhatunk olyan fakultatív és differenciált kurzusokat, melyek az általunk kedvelt jogterületekhez kapcsolódnak. Azok, akik még inkább szeretnék elmerülni tanulmányaik egyes szegmenseiben, kedvükre való társaságban időzhetnek a tudományos diákköri programokon, a legaktívabb hallgatók pedig demonstrátorként tevékeny módon vehetnek részt a tanszékek munkájában. Annak érdekében, hogy az elsajátított tudásanyag még piacképesebb legyen, tanácsos jártasságot szerezni egyéb területeken is, melyre kiváló lehetőséget kínálnak a Frank Ignác Alapítvány által meghirdetett és kedvező áron igénybe vehető szaknyelvi kurzusok.

Lehetséges természetesen, hogy nem elméleti tudástárunk bővítésére törekszünk, hanem gyakorlati tapasztalatok szerzésére; elvégre mindnyájunkat foglalkoztat, hogy a szorgalmasan megtanult paragrafusok miként jelennek meg a tényleges jogászai tevékenységben. A kisebb-nagyobb ügyvédi irodák nagy része szívesen foglalkoztat joghallgatókat, ugyanakkor tagadhatatlan, hogy az így ellátható feladatok között mennyiségüket, minőségüket és fejlődési lehetőségeket illetően is jelentős különbségek húzódnak meg. Míg néhány ügyvéd egy jó képességű gyakorlót érdemi feladatokkal is megbíz, addig számos irodában a heti húsz órában foglalkoztatott hallgató inkább adminisztratív munkákat lát el. Az ügyvédségek és a bíróságok is fogadnak diákokat, amit azonban a felettes szervnek engedélyeznie kell a gyakorlat megkezdése előtt. Az itt szerzett tapasztalatok értéke többek között abban rejlik, hogy több tárgyaláslátogatásra van lehetőség, mint bárhol máshol, ez pedig nem csupán a tárgyalótermi kultúra és etikett elsajátításának szempontjából fon-

tos, hanem a per során alkalmazható egyéb – ha szabad így fogalmazunk – trükkök megismeréséhez is hozzásegít. Gyakornoki programokat időről időre hirdetnek meg egyes minisztériumok, többek között a Külgazdasági és Külügyminisztérium is, de az Alkotmánybíróság és az ombudsmeni hivatal, valamint egyes uniós szervek is várnak hallgatókat munkájukkal való megismerkedésre.

Végül, de nem utolsó sorban, az egyetemi közéletben való részvételről sem feledkezhetünk meg: első átgondolás alapján legalább egy tucat egyetemi szervezet és kör várja a felvételizni vágyókat – szóba kerülhet a hallgatók érdekképviselete, vitaestek szervezése a legaktuálisabb kérdésekről, és a külföldi hallgatókkal való rendszeres érintkezés is. Az ilyen szerepvállalás nem csak remek lehetőség a kapcsolatteremtésre, hanem egyfajta felkészítés arra, ami a későbbiek során – már diplomával a zsebünkben – gyakorlati tevékenységünk nagy részét kiteszi majd: a másokkal való határozott és hiteles kommunikáció gyakorlására, az érvelés és kulturált vita művészetének gyakorlására, mégpedig akár váratlan vagy kényelmetlen helyzetekben is, ami a tárgyalóteremben sem lesz példánélküli. Hasonló célt szolgálnak – bár eltérő, de ugyanannyira gyümölcsöző megközelítéssel – az időről időre egyre nagyobb érdeklődés közepette megrendezett perbeszédversenyek is.

Fontosnak tartom leszögezni, hogy a fenti

három közül bármely utat választjuk – vagy akár többet is közülük – mindig lesznek olyanok, akik minden erőfeszítésünket feleslegesnek tartják majd. Nincs ebben semmi szokatlan: mindenki azért preferálja a saját maga által követett módszert, mert azt tartja a legmegfelelőbbnek. Aki minden erejével igyekszik előmozdítani elméleti tudását, egyetemi éve alatt valószínűleg erre helyezi a hangsúlyt, és csak akkor akar gyakorlati problémákkal találkozni, mikor az elsajátított ismereteket kellően stabilnak érzi ahhoz, hogy megoldást találjon a nehéz esetekre. Ezzel szemben azok, akik a továbbtanulás korai szakaszától hozzászoktak a munkavégzéshez, ebben látják a tanulás igazi lehetőségét, és pusztán elméleti mesterkedésnek találják az egyetem falai közt töltött időt. Talán a közéleti szerepvállalás osztja meg leginkább a hallgatókat: néhányan őszintén hisznek az ilyen tevékenységgel foglalkozó közösségek erejében, míg mások időpocsékolásnak látják.

Ebben a kérdésben nincs jó vagy rossz válasz, csak különböző hozzáállások vagy életszemléletek. Annyi bizonyos, hogy akármit teszünk, ahány ember, annyiféleképpen értékeli majd a tevékenységünket, de szerencsére autonóm személyiségekként nem mások véleménye alapján kell alakítanunk az életünket. A mi feladatunk csak az, hogy tudásunk legjavát adjuk, és bármilyen szintre is jutunk el, ugyanolyan lelkiismerettel és alázattal folytassuk a munkánkat.

SZERZŐ: MÁTÉ CSILLA

Ki ne tette volna még fel magában a kérdést, most mégis hogyan tovább, mi az életem célja? Az élet telis-tele van olyan helyzetekkel, amikor döntéseket kell hozni, melyek befolyásolhatják a további pályánkat, amelyen haladunk, haladnunk kell. Vajon amikor meghozzuk ezeket a döntéseket, látjuk-e a valós célt a képzetek, remények mögött, vagy csak próbálunk rövidtávú megoldást és vele lelki békét lelni? Komoly témát feszegetett Limpár Imre pszichológus az ELTE Karrierközpont által szervezett előadássorozat márciusi „szeánszán”.

Képzelnék el egy termet, ahol vakítóan fehérek és üresek a falak, és az összes berendezés mindössze két szék; a jelen és a jövő, és tegyük fel magunknak a kérdést a kettő között állva, mik is a céljaink? A válasz bizonyára valahogy úgy hangzik, hogy egy jó munkahely, szuper fizetés, boldog párkapcsolat, lakás, talán egy fekete luxusautó, igaz? Na, akkor most képzeletben roskadjunk le egy székre, mert ezek nem célok, ezek csupán vágyak, azok a területek az életünkben, amelyek fontosak, amelyek biztonságot, erőt adnak számunkra, de így magukban nem nevezhetőek céloknak.

Mi a cél?

Konkréten nem fogalmazható meg, nincs definíciója, de alappillére, hogy konkrét, érzékelhető legyen, a realitás talaján álljon, valami valóban fontos, lényeges legyen az életben, rendelkezze kitzűzött időponttal, és mérhető legyen. Tehát ha le akar valaki adni öt kilót, akkor ne csak azt akarja, hogy öt legyen, hanem meg kell tudnunk határozni azt is, hogy erre három hónapot adunk magunknak, és milyen módon fogjuk ezt megvalósítani, vagy ha valaki nyelvvizsgát szeretne, akkor döntse el, hogy egy éven belül megszerzi azt a bizonyítványt. A lényegi pont tehát maga a döntés, az elköteleződés, az a momentum, ami megvilágítja azt, hogy a kitzűzött cél valóban fontos számunkra, olyannyira fontos, hogy

– akármilyen nehéz is elköteleződni valami mellett, hiszen bizonytalan a végkifejlet – el merem dönteni azt, hogy el fogom érni a célokat. Az újévi fogadalmak sajnos azért sülnek be nagyon gyakran, mert megrekednek az ötlet szintjén, nem lesznek megfoghatóak. Seneca szerint; „semmilyen szél nem kedvez annak, aki nem tudja, melyik kikötőbe tart”, és valljuk be, nagyon is igaz a mondás, hiszen ha nincs célunk, nincs semmink sem, csak lézengünk az életben, de valójában nem létezzünk. Limpár Imre szakpszichológus sajátos technikákkal próbálja rávezetni a hallgatóságát arra, hogy merengjen el céljain, és képes legyen megfogalmazni mindazokat, amelyek előre vihetik a szakmai és magánéleti területeken is.

Életkerék gyakorlat

Vázoljunk fel egy kört, és osszuk nyolc egyenlő részre, melyek életünk legfontosabb területeit foglalják magukba, például a családi életet, a párkapcsolatot, a szakmát (tanulmányokat), vagy a szabadidő felhasználását, igazából bármilyen számunkra lényeges, valóban meghatározó tényezőt megjeleníthetünk, és az a feladatunk, hogy ezeket a körcikket beszínezzük aszerint, hogy mennyire vagyunk elégedettek az adott területtel. Ha valamivel teljes mértékig elégedettek vagyunk, az egész cikket fessük be, értelemszerűen így, ha valahol sántít a dolog, csak kisebb részt mázoljunk be, és a végén lesz egy kerekünk, ami talán egy-egy területnél mintha kátyúba szaladt

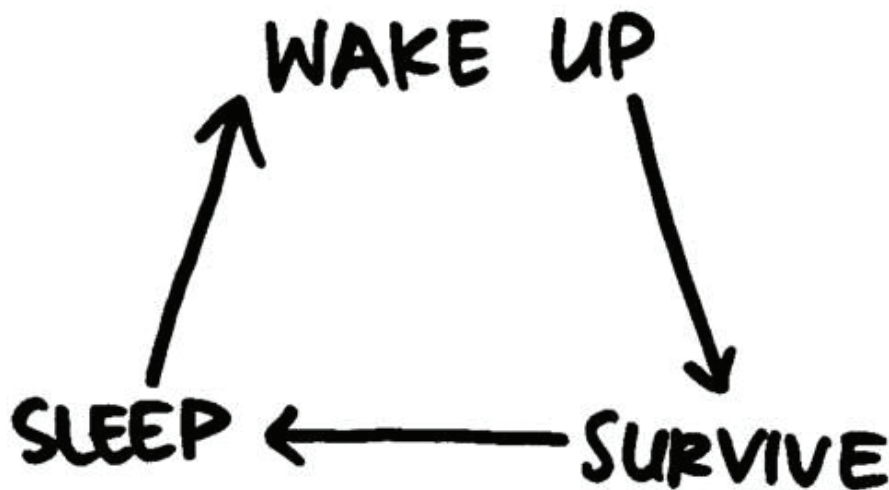
volna, kissé hézagos lehet. Ekkor feltehetjük magunknak a kérdést, hogy forog-e ez a kerék rendesen, vagy csak úgy dőcög éppen? És legyünk őszinték, valahol biztos hibádzik a dolog, a tökéletes körön dolgozni kellene. De vajon lehetséges a tökéletes kör? Nem tudom, mondja meg a kedves olvasó, hogy a vágyott teljesség csak bizonytalan illúzióként, vagy pedig egy húzó vízióként él-e benne, hiszen korántsem mindegy.

Hét kérdés gyakorlat

Az alábbi tréninghez egy papírlap, egy toll vagy ceruza és tíz perc teljes nyugalom szükségeltetik, hogy a kérdések megválaszolása után legyen pár pernyi időnk arra, hogy összeszedjük magunkat, és felocsúdjunk a bizonytalanságból. Egy-egy kérdés megválaszolására 30-60 másodpercet adjunk magunknak, valóban az első gondolatokat vessük papírra, akkor igazán őszinte válaszok szülehetnek, és az értékelésre később szánjunk időt. Tegyük fel hát magunknak a kérdéseket! Mely öt legalapvetőbb értéket tartom legfontosabbnak az életemben? Melyik a jelenlegi három legfontosabb célem? Mit tennék, hogyha csak fél évem volna hátra az életemből? Mit változtatnék az életemen 300 millió forintból? Ha bátrabb lettem volna, annak idején mi szerettem volna lenni? Mely tevékenységtől érzem magamat a legfontosabbnak? Ha kapnék egy sárga pirulát, amit ha beveszek, nem vallhatok kudarcot, mit tennék? A kérdések megválaszolása után le kell szögezni, hogy kizárólagos jó válasz nem létezik, mindnyájan magunkat értékeljük, a válaszainkban benne rejlik a személyiségünk, az hogy merre haladunk, illetve merre kellene haladnunk az elégedettség, a céljaink teljesülése felé.

El merek köteleződni?

Gondolkozzunk el magunkban, mi a fontos számunkra, fogalmazzuk meg, hogy egy, öt, vagy tíz év múlva mit érezhetünk helyesnek, és ha minden reggel úgy ébredünk fel, hogy valami mellett elkötelezettnek érezzük magunkat, meghoztunk egy döntést, amiben millió pofon után is kitartóan hiszünk, akkor azt a célt el fogjuk érni, tünjön az akár mennyire is reménytelennek. Ne feledjük, Walt Disney csodálatos meseországának ötletét háromszázkét alkalommal utasították vissza a befektetők, ráadásul egy világháború is kitért közben és Disney Land mégis felépült.

NŐT A POLITIKÁBA!

ÚT A „MACSÓ-PARLAMENT” MEGSZÜNTETÉSÉHEZ

SZERZŐ: NAGY TEODÓRA

Magyarország lakosságának 52%-a nő, a Parlamentben az arányuk 9% körül mozog. Mi lehet az oka ennek? A politika nem nőnek való dolog, lehetetlen egyszerre nőként, anyaként és politikusként helyt állni? Ezekre a kérdésekre kereste a választ a Politológus Műhely szervezése alatt megrendezett „Nők a politikában” címet viselő vita. Az eseményen a parlamenti pártok nőtagjai közül mindenki képviseltette magát: Szél Bernadett (LMP), Kunhalmi Ágnes (MSZP), Dúró Dóra (Jobbik) és Dunai Mónika (Fidesz).

A beszélgetésben egyaránt előtérbe kerültek a személyes tapasztalataik a politika és a mindennapi teendők összeegyeztethetőségével, majd a végén a nemi kvóta és a női esélyegyenlőség jegyében komoly szakmai kérdések is felmerültek.

A képviselők egyöntetűen azt mondták, hogy ahhoz, hogy anyaként és politikusként is helyt tudjanak állni, szükségük van a partnerük támogatására.

Dúró Dóra (aki előbb lett „honanya, mint anya”) a politikai szerepvállalást rugalmasnak és összeegyeztethetőnek tartja a család-alapítással. A gyerekvállalással nőtt a teherbíró képessége, ami szakmai területen is a javára vált. Szél Bernadett úgy véli, hogy előnyösebb pozícióban van, mint sok más dolgozó nőtárs, hiszen megengedheti magának a bébiszittert. Dunai Mónikával együtt mindhárman kifejezték, hogy férjeik támogatása nélkül nem tudnának a családban és a közéletben is helyt állni. Kunhalmi Ágnes is a megfelelő partner fontosságát emelte ki.

A személyes példák kapcsán a politikusnők pályája nem sokban tér el egymástól. A kerekasztal beszélgetés második felében előkerülő érdemi kérdésekről viszont már nem képviseltek egységes álláspontot.

A szervezők a Világbank női esélyegyenlőséggel kapcsolatos kutatás eredményeiről kérdezték a politikusokat. Ez alapján Magyarország a megkérdezett 142 országból 123. helyen áll a nők politikában betöltött szerepe, és 93. helyen a nők és férfiak közötti esélyegyenlőségben. A számok önmagukban nem mondanak sokat, a problémát viszont jól illusztrálja, hogy olyan országok előznek meg minket női képviselet arányában, mint Csád, Szíria, Azerbajdzsán és Üzbegisztán. Pártokra levetítve a női politikusok aránya az LMP-ben a legmagasabb (40%), míg a Fidesz-KDNP-ben a legalacsonyabb (6,28%). Szél Bernadett szerint ezeknek az adatoknak az az oka, hogy a párton belül nem tesznek semmit a nők helyzetbe hozásáért. Az LMP a cipzárás kvótát alkalmazza, ami azt jelenti, hogy két azonos nemű után egy ellenkező neműnek kell jönnie. Kunhalmiék nál a párton belül 20%-ban állapították meg a kvótát. Ez nem cipzárás, aminek az a hátránya, hogy a nőket könnyen a lista aljára pakolják. Szerinte a kvóta ad egy löketet, de üvegplafon hatása is van. Dúró Dóra a frakció-fegyelem miatt nem tulajdonít

FORRÁS: POLITOLÓGUS MŰHELY

jentőséget a nemi kvótának. Ha ezen nem tudnak felülemelkedni, mindegy, hogy mennyi a nők és férfiak aránya, a frakció érdekei fognak érvényesülni. Dunai Mónika több nőt szeretne látni a magyar és más országok parlamentjében, de a nemi kvótát nem támogatja, attól tartva, hogy sokan csak azért kerülnének be, mert nők, nem azért, mert alkalmasak a pozíciójukra.

A női képviselők alkalmassága kérdésében Szél azon az állásponton van, hogy a nőket alkalmassá kell tenni, ez a pártok feladata. A XXI. században szerinte ugyanannyi lehetőséget kell biztosítani a nőknek, mint a férfiaknak. A nők politikában való megjelenésének egyik legfőbb korlátja az, hogy a hatalmi pozícióban lévő férfiak nem akarják átadni tevékenységi körüket. Úgy véli, hogy Magyarország útja csak az lehet, hogy beemelje a nőket a döntéshozó testületbe. Kunhalmi az alkalmasság kérdésénél kifejtette, hogy a nőkkal szemben többletélvárások vannak a társadalom részéről is: „legyen kedves, de határozott, ugyanakkor ne legyen agresszív. Nézzen ki valahogy, mert ha a testét nem tudja karban tartani, akkor hogyan tudna egy országot irányítani?”. Ezek az elvárások férfiak esetében fel sem merülnek. Dúró szerint van nők között is alkalmatlan.

A női képviselet fontosságát Szél Bernadett egy Margaret Thatcher idézettel jelezte: „a nők nem valakik akarnak lenni, hanem valam-

it el akarnak érni”. Dúró Dóra szerint abban kell segíteni a nőket, hogy ki tudjanak teljesíteni mind anyaként, mind a hivatásukban. Dunai Mónika ehhez kapcsolódóan úgy véli, hogy a nőknek meg kell adni a lehetőséget az otthonmaradás és a hamar elkövetkező munkába állás közötti választásra.

A beszélgetés végén Kunhalmi Ágnes megjegyezte, hogy a családon belüli erőszak miatt minden héten meghal egy nő. A valóságban a hétköznapi nők társadalmi, gazdasági okokból rendkívül kiszolgáltatottak, a női politikusoknak pedig többlet figyelmet kell fordítani ezekre a témákra, és frakcióktól függetlenül összefogni. Ezzel kapcsolatosan Szél Bernadett kifejtette, hogy Magyarországnak ideje lenne elfogadni az Isztambuli Egyezményt, aminek márciusi ratifikálása a Fidesz és Jobbik frakciók ellenszavazata miatt elmaradt. Az egyezmény a nők elleni és családon belüli erőszak visszaszorítására kínál komplex megoldást, többek között speciális intézmények létrehozásával és az államot kötelezi olyan szolgáltatások nyújtására, amelyek a családon belüli erőszak megelőzését szolgálják. Dúró szerint a Jobbik azért nem támogatja az egyezményt, mert az abortusszal, mint a családon belüli erőszak legelterjedtebb és legbrutálisabb formájával nem foglalkozik. Dunai viszont azt nyilatkozta, hogy tavasszal sor fog kerülni az Isztambuli Egyezményt is tartalmazó törvénycsomag tárgyalására.

A rendezvény után egy női párt színeiben induló jelöltet kerestünk meg, aki személyes tapasztalatai alapján kifejtette a nők és a politika egymáshoz való viszonyát.

Névjegy: **SZOBOTA ORSOLYA**, Nők Európa Jövőjéért (NEJ) egyesület elnöke, 3 gyermekes édesanya, 2014-ben az országgyűlési választásokon egy női párt színeiben indult, majd az önkormányzati választásokon LMP színekben indult (nem tagja a pártnak).

Miért gondolja azt, hogy szükség van ma Magyarországon egy női pártra?

Nem tudnám egyértelműen azt állítani, hogy egy női párt a megoldás a nők alacsony politikai részvételének problémájára, de egy a lehetőségek közül. Azért alapítottam meg a Nők a Politikában (NaP) mozgalmat, hogy minél több ambiciózus és értelmes nőt összeszedjek, akik egy bizonyos felkészülési idő után akár egy tömbben, akár a különféle pártok zászlaja alatt képviselik a női érdekeket és a női jelenlétet a politikában. Ezeket a nőket keresem és gyűjtöm össze a NaP égisze alatt, hogy munkacsoportokat alakítva kidolgozzuk a következő évek programját. Sokan azt gondolják, hogy ma a Jobbik a legtrendibb párt, amely az egyetemeken is tarol, aki még nem szerepelt le úgy, mint a többiek. Ezzel szemben én a női politikusok éráját látom a legizgalmasabb és legújabb hullámnak, ami nagy lendülettel jön fel, és minél többen kapják hónuk alá a szőrfdeszkaikat, annál többen tudják majd a maga idejében meglovagolni. Nézzük csak meg például az amerikai választásokat, ha a republikánusok nem találnak ki valamit, nagyon valószínű, hogy Hillary Clinton személyében női elnöke lesz Amerikának, illetve Európa egyik legerősebb politikusa is egy nő, Angela Merkel.

Egy női pártnak mik a legfőbb célkitűzései?

Egy női párt mindenképp érdekes kísérlet, mert egyrészt jellemzi a női kollaboráció,

az együttműködési képesség, ami egyébként nagyon jól tud működni az élet sok területén, illetve a különbözőség is: ahány nő, annyi féle a gondolkodásmódunk. Nem szeretem, amikor az embereknek egyből az abortuszpártiság vagy -ellenesség jut eszébe, ha női témákról és politikáról van szó. Vannak baloldali, liberális, konzervatív, és vegyes gondolkodású nők, tehát nem ebben a koordinátarendszerben kéne gondolkodni egy női párt esetében. A kérdés az, hogy miben tudunk megegyezni és a különböző álláspontokat miként tudjuk egyeztetni. Azt is el tudom képzelni, hogy egy női párt tagjai különbözőképp szavaznak bizonyos témákban, nem írja felül a frakciófegyelem a lelkiismereti kérdéseket. A nők politikai szerepvállalásra való felkészítésének elsődleges célja, hogy minél több nőt juttasson el a politikába, a parlamentbe, akik ott női szemmel és női szempontok szerint politizálhatnak. Ebbe az egészségügyi kérdésektől a családon belüli erőszak kérdésén át az egyenlő bér és üveglafon témáján keresztül nagyon sok minden beletartozik. Én két magyar női párttal vagyok kapcsolatban, akik elsősorban baloldali értékrendet képviselnek. Szerintem helye van egy centrumban levő, értékrendjét tekintve konzervatív női formációnak is, mert a magyar női szavazók többségében konzervatív értékeket vallanak. Aránytalanak tartom, hogy egy 92%-ban férfiakból álló parlament dönt el olyan nőket érintő kérdéseket, mint például a családon belüli erőszak, illetve szavazza le rendszeresen ezeket a témákat. Ez kicsit olyan, mintha a Veresegyházi asztonykoros dolgozná ki a férfi vízilabda válogatott edzéstervét.

Mit gondol a család és karrier összeegyeztetéséről?

Szerintem elsőbbsége van a családnak, a nők többsége kiegyensúlyozott kapcsolatra, gyermekekre vágyik elsősorban, és ebben találja meg az igazi kiteljesedést, a boldogságot. Nincs az a szakmai elismerés,

vagy politikai siker, ami felérne egy puha kis babanyak illatával. Ez nem jelent kizárólagosságot, elsősorban fejben dől el, hogy mit szeretne egy nő. Margaret Thatcher egyik híres mondása, hogy „az a nő, aki egy háztartást sikeresen tud vezetni, egy egész ország vezetésére is képes”. Logisztikával, jó időbeosztással egy nagycsalád és egy komoly karrier is összeegyeztethető, mert a szülések után az ember teherbírása, képességei megsokszorozódnak. Kiderül, hogy egy egységnyi idő alatt ötször-hatszor több dolgot is el tudunk végezni, határozottabbak és összeszedettebbek leszünk. Nagyon sokan képesek a munkájukat és a családi feladataikat összeegyeztetni, főleg amikor már egy kicsit nagyobbak a gyerekek. Ehhez természetesen a férjük, családjuk segítsége is szükséges, mert egy nő karrierje, pláne politikai karrierje sohasem „one man show”.

Magyarországon a lakosság 52% nő, a parlamentben viszont 8% a női képviselők jelenléte. Mi lehet a „macsó-parlament” jelenség oka?

Történelmi gyökerei lehetnek. A középkor óta itt kísért a „Döbrögizmus” szelleme, az uram bátyám világ, ahol a hűbérurak osztogatják a javakat hűbéreseiknek, és a kiskirályok kora sem áldozott le sajnos. Ebben a világban a nők maximum a hímzést választhatták. Ebben a légkörben kevés nő érzi úgy, hogy szívesen vesz részt a politizálásban, és természetesen sok normális férfit is elriaszt. Ha azonban erre legyintünk és passzívan átengedjük a gyeplőt, a helyzet csak rosszabb lesz. Ugyanakkor szeretném megjegyezni, hogy a férfigyűlölő hisztérikák stílusa is nagyon taszító, nemcsak a politikai macsóság. Normális hangnemre lenne szükség – minden részről.

ERASMUS MAGYAR

Szerző

Jakab Lilla, IV. évfolyamFogadó egyetem:
**National University of Ireland,
Galway, Írország**

Az őszi félévemet az Erasmus program keretében Írországban, Galwayben töltöttem. Nem túlzok, ha azt mondom, hogy ez volt az egyetem legjobb féléve. Még mielőtt kiutaztam megtudtam, hogy Deák Richárddal együtt utazunk, de a szálláskeresés még együtt is eszméletlenül nehéz volt. A kollégium nagyon drága lett volna, így albérltet kerestünk, annak ellenére, hogy több lakáskereső honlap is van 4-5 hónapra senki sem akarta kiadni a házáat. Végül Ricsi találta rá az egyik leendő lakótársunkra egy facebook csoportban, így már a kiutazás előtt meglett a szállásunk, de érdemes 1-2 héttel előbb kiutazni és helyben keresni szállást.

Az orientációs héten elmondták a fontosabb információkat az egyetemmel kapcsolatban. Ami számomra meglepő volt, hogy bár az informatikai rendszerük fejlettebb, mint az itthoni, az órákra mégis papíralapú jelentkezés volt. Mielőtt kimenetem volna, mindenki azt mondta, hogy az Erasmus a bulizásról szól, tanulni nem is kell majd. Ez az állítás azért nem teljesen igaz. Öt tárgyat kellett felvennem, így minden héten heti tíz óram volt, amire be kellett járni. Persze ez a heti tíz óra az itthonihoz viszonyítva kevésnek tűnik, de egy idegen nyelven azért mégsem olyan könnyű. A legtöbb tárgyból kétórás írásbeli vizsga volt, kivéve az IT Law című tárgyunkból prezentációt kellett tartani, valamint esszét és két blogpostot kellett írni a kurzus teljesítéséhez. Habár számomra furcsa volt, hogy minden tárgyból írásbeli vizsga van, amin főképpen esszéket kell írni, de szerintem előnyösebb ez a fajta vizsgarendszer.

Az egyetem mellett azért persze egy kis szórakozás is belefért. Egy pár nap alatt nagyon jó kis társaságunk alakult ki a többi Erasmusos diákkal, főként németeket és amerikaiakat ismertem meg, de mindenféle

nációból szereztem barátokat. Általában ezzel a kis társasággal mentünk bulizni, kirándulni vagy éppenséggel szörfözni. Persze azért rajtuk kívül ír barátaink is lettek. Az ír emberek nagyon segítőkészek, barátságosak és teljesen érthető az akcentusuk, a különböző tájak pedig iszonyatosan szépek. Rengeteg gyönyörű helyen jártam és eszméletlenül jó embereket ismertem meg, akikkel biztos vagyok, hogy tartjuk majd a kapcsolatot. Aki azon gondolkodik, hogy jelentkezzen-e Erasmusra mindenképpen csak ajánlani tudom, mert ez egy olyan élmény, ami egy egész életre szól.

Szerző:

Fuchsné Vastag Alexandra, IV. évfolyamFogadó egyetem:
**Università degli Studi di Firenze,
Firenze, Olaszország**

Negyedéves hallgatóként jelenleg is az Erasmus félévemet töltöm kint, a csodás Firenzében. Az országot a nyelv miatt, a várost pedig azért választottam, mert többektől kaptam azt a visszajelzést, hogy Firenze a legjobb választás az olasz egyetemek közül. A tapasztalataim pedig azt mutatják, hogy jól döntöttem. A firenzei egyetem egy hatalmas, számtalan szakot tömörítő intézmény, és a programok nem oszlanak meg szakonként, így mindenki társként kezeli egymást. Az órákat nem

osztják meg az erasmusos hallgatók és az olasz hallgatók között, így mind ugyanazokat a kurzusokat végesszük. Ez egyben megnehezíti, és megkönnyíti az ittlétet. Nehezebb a nyelv miatt, hiszen a kurzusok legnagyobb százaléka olaszul folyik, azonban a hallgatók barátságosak és nagyon segítőkészek, ami így megkönnyíti a tanulást. Az oktatók is igyekeznek segíteni a külföldi hallgatóknak, és figyelembe veszik, hogy nem az anyanyelvünkön tanulunk. Az erasmus hallgatók pedig nagyon összetartóak, már az első naptól kezdve együtt szórakozunk. Ezen kívül számtalan program közül válogathatunk, melyeket nem csak a környéken, hanem akár Marokkóba is szerveznek a különböző szervezetek. A város történelme, kultúrája pedig

eras

egyedülálló. Csak reménykedem, hogy lesz időm mindent megnézni, és megtapasztalni!

Szerző:

Schattmann Dorka, IV. évfolyamFogadó egyetem:
Lund, Lund University, Svédország

Mielőtt elindultam Erasmusra, mindenkitől azt hallottam, hogy életem élménye lesz. Akkor még csak reméltem, hogy igazuk lesz, most viszont már tudom, hogy életem legjobb döntése volt beadni a pályázatomat. Svédország az egyik legjobb választás Erasmus-tanulmányútra, a diákélet szinte egyedülálló. Az egyetem kiváló, Lund University régóta a világ száz legjobb egyeteme között szerepel. Nem utolsó sorban pedig csupán angol nyelvtudással minden nehézség nélkül meg lehet élni, hiszen nehezen találni olyan svédet, aki ne beszélne legalább alapszinten angolul. Mindenesetre azért megéri némi svéd nyelvtanulásba is időt fektetni, vagy legalább egy szótárra beruházni, mert az első pár héten akadhatnak érdekes pillanataink a szupermarketben.

A jogi kar (Juridicum) az egyik legnagyobb presztízzsel bíró kar egész Svédországban, ennek megfelelően nagyon jól felszerelt, rendkívül hallgató és közösségi élet barát – sok tágas társalgásra és csoportmunkára alkalmas térével, szobával. Szakmai szempontból tehát remek választás, de lássuk be, az Erasmus nem csak erről szól, hanem arról is, hogy új embereket ismerjünk meg és kicsit nyissunk a világ felé. Lund ebben is az élen jár. A világ majdnem minden pontjáról szereztem itt barátokat, sokan sokfélék vagyunk, ez a kis svéd város valahogy mégis összehozott minket. Utazgatás szempontjából is kitűnő választás, Kopenhága vonattal alig negyven perc, de Svédország ezen része, amelyet Skánének hívnak, szintén tartogat számunkra néhány helyet, amelyet érdemes meglátogatni. Én egyértelműen beleszerettem Lundba és mindenkinek csak ajánlani tudom.

Szerző:
Sarah Marcon
– Olaszország –

Az Erasmus az az időszak, amikor viszonylag rövid idő alatt rengeteg emberrel találkozunk. Egyik barátom alig hagyta el Magyarországot, amikor már új barátokkal lógtam. Elég nyilvánvaló, hogy szórakozni jönnek ide az emberek és élvezni az életet. Természetesen én is ezért jöttem, de készen voltam néhány új barát szerzésére is és főleg igazi emberi kapcsolatok létesítésére, de rá kellett jönnöm, hogy ilyen igazi kapcsolatok elég ritkán fordulnak elő ilyen környezetben. Az Erasmusnak megvan a maga előnye, senki nem ismer, így önmagad legjobb verzióját nyújthatod. A legtöbb ember kedves és barátságos. A külföldi tanulás lehetővé teszi, hogy megismerkedj más kultúrákkal, bármennyire is elcsépett ez a gondolat, de tényleg igaz. Amikor Közép-Amerikában éltem, teljesen egyértelmű volt számomra, hogy egy új kultúrába csöppentem, de európai utazgatásaim során még soha nem éreztem így ezelőtt. Csodálatos kontinens a miénk, milyen kicsi terület és mennyi különböző kultúra és történelem. Európa leghosszabb békés szakaszát éljük, és úgy gondolom az Erasmus+ program is segít abban, hogy megtartsuk ezt az állapotot és közelebb hozzuk a nemzeteket egymáshoz. Mi vagyunk a jövő!

Szerző:
Zeeshan Malik
– Oklahoma, USA –

Normanból, Oklahomából Budapestre költözni elég nagy változás volt. Minden, amivel itt találkoztam, szolgált néhány meglepetéssel. A Budai vár volt az első igazi „kastély”, amelyet életemben láttam, a vár és körülötte lévő épületek láttán úgy éreztem, hogy visszarepültem az időben. A tény, hogy az ELTE idősebb, mint a saját országom, szintén elképesztő. A következő nagy meglepetés volt, hogy a turisták a Parlament és a Sándor-palota közvetlen közelében sétálhatnak, ez Amerikában tulajdonképpen lehetetlen. A kedvenc helyem azonban mégiscsak a Szabadság-szobor és a Gellért-hegy, a panoráma lélegzetelállító.

Talán furcsán hangzik, de a tömegközlekedést is nagyon szeretem itt. Otthon autó nélkül szinte lehetetlen eljutni egyik pontból a másikba. Budapesten viszont minden vagy gyalog megközelíthető, vagy csak néhány megállónyira van, ráadásul a környező városokba és

más országokba utazni is viszonylag megfizethető. Az egyetemi élet pedig szintén nagyon jó. Függetlenül attól, hová megyek, mindig találkozom korombeli egyetemistákkal. Budapestre pusztá kíváncsiságból jöttem. Én vagyok az első hallgató az egyetememről, aki Magyarországot választotta. A magyarok véleményem szerint nagyon vendégszeretőek és rendkívül segítőkészek. A sok ember, akiket itt ismertem meg és a számtalan barát, akiket itt szereztem, tette ezt a szemesztert felejthetlenné. Budapestet most már teljesen otthonnak érzem.

Szerző:
Bego Lora
– Spanyolország –

Budapest gyönyörű és az egyik legjobb város a világon. Sétálhatunk a Duna partján, vagy elveszhetünk a régi és csodálatos épületek között. Különös hangulata van a városnak, mintha elvesztünk volna a múltban. De Erasmus hallgatóként minden napra millió terv, rengeteg látnivaló és felfedeznivaló jut, és máris az az érzésünk, hogy a jelenben is elvesztünk.

Eleinte természetesen furcsa volt órákra járni és mindent angolul hallgatni, de az idő múltával egész belejön az ember és már észre sem veszi, hogy nem az anyanyelvét használja. A vizsgák pedig meglepő módon külön örömet és büszkeséget okoztak. Jó volt látni, hogy mennyi mindent tanultunk és mindezt egy más nyelven.

De természetesen nemcsak a tanulásról szól minden, az utolsó pillanatban eldöntött utazások, hosszas hostel-kereső procedúra az olcsó, de jó szállások után, majd pedig a napokig nem-alvós és egész napos városnéző túrák teszik érdekessé a mindennapokat. Mindent meg szeretnél nézni, a látványosságokat, amiket eddig csak képeken láttál, országokat, amelyek még a közelmúltban is még háborús övezetek voltak és látni az újjáépítési kezdeményezéseket. Lengyelországba is eljutottam, Krakko, Auschwitz, ahol életre kelt minden, amit eddig csak történelem-könyvekből ismertem, leírhatatlan nyomot hagyott bennem.

Sajnos azonban egyszer minden véget ér, a hónapok gyorsan pörögnek és szeretnéd megállítani az időt, hogy ez a csodálatos év soha ne érjen véget, de talán pont ez az érzés az, ami az élményt olyan különlegessé teszi. Egész életedben emlékezni fogsz ezekre az élményekre, az emberekre, akikkel találkoztál és akiket lehet, hogy soha nem fogsz már látni, de az emlékek mindenképp megmarad.

Végül pedig arra a következtetésre jutsz, hogy az abban a pillanatban, hogy felszálltál a repülőgépre, amely idehozott, az életed már soha többé nem lesz ugyanolyan. Ami pedig a magyar nyelvet illeti, el kell ismernem, hogy szinte lehetetlen elsajátítani néhány kifejezésnél többet, de az angollal is elég jól el lehet boldogulni szerencsére. Minden kétség nélkül ajánlom Budapestet Erasmus célpontnak. Életem legjobb élménye volt itt élni!

OTDK

OTDK EREDMÉNYEK 2015

SZERKESZTETTE: KISS BALÁZS

Agrár- és Szövetkezeti Jogi Tagozat

Szabó Réka, 1. hely, IV. évfolyam,
téma: Mitől méz a méz? Az élelmiszerlánc igazgatása különös tekintettel a méz jogi szabályozására

Alkotmányjogi Tagozat I.

Bedó Renáta, megosztott 3. hely, V. évfolyam,
téma: A kiszolgáltató helyzetben lévő személyek nem bírósági típusú alapjogvédelme, különös tekintettel a betegjogokra

Vági Renátó, legjobb opponens, II. évfolyam

Alkotmányjogi Tagozat II.

Milánkovich András, 1. hely, V. évfolyam,
téma: Holt jog, vagy új lehetőségek csírája? A kérelmezési és panaszjog napjainkban

Barta Áron, legjobb opponens, V. évfolyam

Alkotmányjogi Tagozat III.

Mécs János, 1. hely, V. évfolyam,
téma: A győzteskompenzáció alkotmányosságáról - a pozitív töredékszavazatok megítélése az egyenlő választójog tükrében

Czapári András, megosztott 2. hely, IV. évfolyam,
téma: A láthatatlan alkotmány nyomában

Nemzeti Választási Iroda különdíja:
Mórocz Katalin, III. évfolyam,
téma: Határon túli választójoga: gesztus vagy a mérlegnyelve?

Infokommunikáció és Médiajogi Tagozat

Zanathy Anna, megosztott 3. hely, IV. évfolyam,
téma: Képmás – másképp. A képmáshoz való jog szabályozása és az internet

Környezetvédelmi Jogi Tagozat

Sárady Eszter, megosztott 2. hely, V. évfolyam,
téma: A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer átalakítása

Büntető Eljárásjogi Tagozat I.

Horváth Georgina, 3. hely, V. évfolyam,
téma: Tilalmak és szabadság a büntető bizonyításra vetítve

Büntető Eljárásjogi Tagozat II.

Palkó Gábor Ferenc, 2. hely, V. évfolyam,
téma: A szajoli vasúti baleset utáni büntetőeljárás, különös tekintettel a szakértői bizonyításra

Kónya Miklós Máté, legjobb opponens, V. évfolyam

Európai Jogi Tagozat

Györfi Anita, 1. hely, a Gazdasági Versenyhivatal különdíja, V. évfolyam,
téma: A túlzó árazás, mint erőfölénnyel való visszaélés az EU- és magyar joggyakorlatban

Jog- és állambölcséleti Tagozat

Kőhidai Gábor, megosztott 2. hely, V. évfolyam,
téma: Esküdtszéki nullifikáció és a jogállam

Kónya Miklós Máté, legjobb opponens, V. évfolyam

Közigazgatási Jogi Tagozat II.

Kiss Brigitta, megosztott 3. hely, IV. évfolyam,
téma: A Gazdasági Versenyhivatal szabályozói jellege a gyógyszerpiacon

Kriminológiai Tagozat

Varga Árpád, 1. hely, az Országos Rendőr-főkapitányság különdíja, Kriminológia MA II. évfolyam,
téma: Számítástechnikai bűnözés és elkövetők – a bűnelkövetővé válás okainak és jellemzőinek vizsgálata

Csalár Dorina, 3. hely, V. évfolyam,
téma: A nagy túlélő, avagy a hálapénz múltbeli és jelenlegi megítélése

FORRÁS: AJK.ELTE.HU

Magyar Állam- és Jogtörténeti Tagozat

Gagó-Kilbinger András, 2. hely, II. évfolyam, téma: Hungária Egyesült Földek – egy skizoid pszichopata álom: a nyilas állam

Papp Dorottya, megosztott 3. hely, III. évfolyam, téma: A közegészségügyi igazgatás intézményesülése a XX. század első feléig, különös tekintettel az Országos Közegészségügyi Intézet létrejöttére és működésére

Munkajogi Tagozat II.

Ila-Horváth Eszter, 1. hely, végzett hallgató, téma: A sztrájkhoz való jog szabályozásának európai formái a transznacionális kihívások tükrében

Matits Kornél, 2. hely, V. évfolyam, téma: A nyugdíjrendszer 2010–2012-es átalakítása

Nemzetközi Jogi Tagozat I.

Csaba Orsolya Zita, 1. hely, V. évfolyam, téma: A közösségi érdekek erősödése a nemzetközi jogban

Nemzetközi Magánjogi Tagozat

Kovács Dalma Melinda, 1. hely, végzett hallgató, téma: Milyen eredményre számíthat a CESL az adásvételi jog területén jelenlévő szabályozás versenyben?

Németh Kristóf László, 2. hely, V. évfolyam, téma: Iustitia kikacsint a szemkötő alól

Polgári Eljárásjogi Tagozat

Patai Szabolcs – Szabó Sarolta Édua, 2. hely, V. évfolyam, téma: Az érvénytelenített nemzetközi kereskedelmi választottbíróági ítéletek végrehajtása

Teleki Bálint, legjobb opponens, V. évfolyam

Pénzügyi Jogi Tagozat

Csernus Máté - Pataki Tamás Dániel, 1. hely, V. évfolyam, téma: Az állami beavatkozás dimenziói a hazai kockázatai tőkepiacon

Polgári Jogi Tagozat I.

Vasicza Mária Rebeka, 1. hely, a Magyar Ügyvédi Kamara különdíja, V. évfolyam, téma: A sérelemdíj rendszertani elhelyezése és összehasonlítása a német fájdalomdíjjal

Orbán András, 3. hely, a Magyar Ügyvédi Kamara különdíja, IV. évfolyam, téma: A jogalkotással okozott kárért való felelősség

Polgári Jogi Tagozat II.

Ottóffy Zsófia, 1. hely, a Magyar Ügyvédi Kamara különdíja, IV. évfolyam, téma: Iparjogvédelem Kínában – lehetőségek és nehézségek az árujelzők oltalmával kapcsolatban

Polgári Jogi Tagozat III.

Rajkai Bence, 3. hely, a Magyar Ügyvédi Kamara különdíja, IV. évfolyam, téma: Tisztességtelenség fogalmának értelmezése, különös tekintettel a devizaszerződésekkel kapcsolatos kúriai döntésekre

Római Jogi és Egyetemes Állam- és jogtörténeti Tagozat

Deák Péter, megosztott 2. hely, III. évfolyam, téma: Az uxor in manu és az agnatio viszonya a római jogban

„JÓ DOLOG ÉRTÉKEKET, ÉRTÉKRENDET, SZEMLÉLETMÓDOT ÁTADNI A KÖVETKEZŐ GENERÁCIÓKNAK”

SZERZŐ: SZÉP BARBARA, SZERÉNYI ADRIENN

A Büntető Eljárásjogi Tanszék, valamint a Bibó István Szakkollégium Büntetőjogi Műhelyének vezetője, a Mathias Corvinus Collegium oktatója, valamint a Joghallgatók Önképző Szervezete által szervezett kurzusok előadója. Hallgatói sok év távlatából is szeretettel gondolnak vissza rá. Mostani számunkban dr. Hack Pétert kerdeztük életéről, munkásságáról, pályafutásáról.

Milyen emlékeket őriz az egyetemi éveiből?

S z i n t e csak jó emlékeim vannak abból az időszakból. ELTE-s családba születtem: édesapám a TTK-n, édesanyám a gyakorló iskolában, illetve annak a kollégiumában dolgozott, így én tíz éves koromtól kötődöm az ELTE-hez. Ötödik osztályos koromtól az ELTE gyakorló iskolájába jártam. Tulajdonképpen átjöttem az utca túloldaláról, az Apáczaiból, erre az oldalra, az Egyetem térre. Az egyetemi évek során számos jó élménnyel gazdagodtam, sokszor azonban nehéz döntéseket is meg kellett hoznom. Korábban a BEAC-ban atletizáltam, és amikor elkezdtem az egyetemet, választanom kellett, hogy az atlétika vagy a diákkör. Végül a diákkör mellett maradtam, és ez nagyon jól kitöltötte az öt évet – illetve négy és felet, mert akkor még csak kilenc félév volt a képzés.

Mikor fordult az érdeklődése a büntető eljárásjog felé?

Engem mindig a bűnügyi tudományok érdekelték, így volt ez már akkor is, amikor elhatároztam, hogy a jogi karra jövök. A Jurátus múltkori számában olvastam, hogy Dékán úr azon gondolkodott, hogy régész lesz. Én is eljátszottam ezzel a gondolattal, aztán harmadik osztályos koromban eldöntöttem, hogy a jogot választom. A beiratkozás előtt néhány héttel – akkoriban még voltak csoportvezetők – megválasztottak csoportvezetőnek, és néhányan átjöttek a csoportvezetők táborába a büntető eljárásjogi szakmai táborból. A beiratkozásom után néhány héttel már diákköri üléseken vettem részt. Harmadévesen diákköri titkár lettem, ezt követően pedig megkérdezett az akkori tanszékvezető, hogy lenne-e kedvem itt maradni, és gyakorlatilag azóta is ide kötődöm.

Az egyetem elvégzése után Edinburghban, majd később az USA-ban is folytatott tanulmányokat. Mennyiben volt más az ottani oktatás?

Nagyon más volt az a nyári egyetem,

amelyen Edinburghban részt vettem, illetve bármelyik képzés, amelybe bepillantottam Nyugat-Európában. Mivel a hallgatóknak nincs olyan sok kurzusa, mint itt, az ELTE jogi karán, egy-egy témában sokkal jobban el tudnak mélyülni, és lehet olyan feladatokat is adni nekik, amelyek utánaolvasást igényelnek. A hallgatóknak általában hetente hat-nyolc órájuk van, a többi időt a könyvtárban töltik. Amikor nemrég Utrechtben voltam, megdöbbenett, hogy péntek este kilenckor tele volt a könyvtár egyetemistákkal. Tulajdonképpen ez a hallgatói lét egyik eleme, hogy olvasnak, kutatnak, elmélyülnek egyes témákban, és nem csak az alapismeretekkel foglalkoznak. Ezen kívül a nyugati egyetemeken nagyon sok készség- és képességfejlesztés van, Amerikában például sok írásbeli beadandót kell készíteni. A jogászképzés három év, félévente ötven dolgozatot írnak. Ezek általában öt-hét oldalas beadandók. Ha valaki ezt összeadja, akkor láthatja, hogy a tanulmányok végéig két-háromszáz ilyen írásbeli munkát is elkészítenek a hallgatók. Ez azt jelenti, hogy ha éjjel álmukban felébredszük őket, és mondanak nekik két mondatot, akkor írnak róla öt oldalt. Ebből sokkal többet látnék szívesen nálunk is. Magyarországon a tudományos munkára tanítjuk meg a diákokat, de ezer végzett jogászból csak kettő foglalkozik majd ezzel a későbbiekben. Továbbá jó lenne, ha több szóbeli feladatot kellene megoldaniuk, többször kellene kiállniuk az emberek elé és prezentálni, beszélni. Nekem ezek hiányoznak.

1984-ben elnyerte az MTA Tudományos Minősítő Bizottsága hároméves tudományos továbbképzési ösztöndíját. Milyen tapasztalatokkal gazdagodott ez idő alatt?

Ez tulajdonképpen a PhD elődjének tekinthető. Fialat pályakezdő voltam, amikor elindult egy szisztematikus, hároméves képzés a Tudományos Akadémián, ami a tudományos fokozat megszerzéséhez kellett. Ennek volt egy nagyon hasznos része, szabadon kutathattam, végezhettem tudományos munkát, oktathattam mellette itt az egyetemen, ugyanakkor a másik része, úgy érzem,

ellopott idő az életemből. A fokozathoz megszerzéséhez ideológiai tárgykból – például marxizmus, leninizmus – is le kellett volna vizsgázni, én pedig ezt nem csináltam meg. Jó lett volna letenni egy kandidátusi vizsgát, de közben változások történtek az országban. Amit akkor elkezdtem, azt majd csak 2000 után, a PhD megszerzésével tudtam befejezni.

1990-től 2002-ig a Magyar Köztársaság Országgyűlésének képviselője volt. Hogyan emlékszik vissza erre az időszakra?

Mostanában divat ezt a huszonöt évet – aminek ezekben a napokban van az évfordulója, hiszen 1990. március végén, illetve április elején voltak az első szabad választások, és május 2-án ült össze az első szabadon választott Országgyűlés – együtt kezelni. Én úgy gondolom, hogy a kilenvenes évek a magyar történelem fontos korszaka volt. Nyilván sok hibát vétettek azok, akik ebben részt vettek. Ez leginkább a tudatlanság miatt történhetett. A maguk generációjának egyszerűbb, mert nincs olyan információ, amihez néhány kattintás után ne jutnának hozzá. De a '90-es évek elején azt kell mondanom, hogy nagyon keveset tudtunk a világról. Akkoriban például én sem voltam tisztában azal, hogy hogyan zajlott a demokratikus átalakulás Portugáliában. Ma már sokkal többet tudok erről, és tanítom is ezt egy kurzuson. Nagyon kevés tudásunk volt arról, hogy hogyan működik egy demokrácia. Akkor is láttuk azonban, hogy a fejlett demokráciákban nagyon sok energiát és pénzt költenek arra, hogy már gyerekkorban tanítsák ezeket a folyamatokat. A kanadai parlament minden iskolába eljuttatott nagyon korszerű technikával készült videó oktatási anyagokat, olvasókönyveket, gyakorló füzeteket azért, hogy már az általános iskolában elmagyarázzák a gyerekeknek, hogy hogyan is működik a parlament. Egy kanadai tízéves jobban tudja, hogyan működik a demokrácia, mint nagyon sok felnőtt itt Magyarországon. Ennek ellenére azt gondolom, hogy nagy hibákat nem is igazán 1990 és 2000 között, hanem inkább az utána következő évtizedben vétettek.

FOTÓ: HORVÁTH SZABOLCS

Mi ösztönözte arra, hogy oktatni kezden?

Egyrészt, mint említettem, pedagógus családban nőttem fel, másrészt szerettem megosztani a gondolataimat másokkal. Jó dolog értékeket, értékrendet, szemléletmódot átadni a következő generációknak. Tulajdonképpen harminckét éve oktatok, ez idő alatt több ezer hallgatóval találkoztam, és ezek jó élmények maradtak. Nem egyszer történt, hogy egy konferencia után gratuláltam valakinek az előadásához, ő pedig azt válaszolta: „Önnél tanultam ezt, tanár úr, az Ön kurzusára jártam”. A korommal együtt jár, hogy most már kúriai bírók is azt mondják, hogy a tanítványaim voltak.

Tanszékvezetőként milyen feladatok hárulnak Önre?

A Kar sok hagyományt megőrzött. Az egyik ilyen hagyomány, hogy erősen a tanszékekre épül. Vannak olyanok, akik ezt szeretik, én nem annyira. Azt látom, hogy ez a viszonylag merev tanszéki

struktúra azt eredményezi, hogy a hallgatók a valóságot nagyon kicsi szeletekben ismerik meg. Ez olyan, mint amikor a vak emberek körbeállják az elefántot. Kicsit ilyennek érzékelem én a jogi képzést is, hiszen minden tanszék áll egy ponton, és van, aki az elefánt lábát fogja, ő az egészet ormánynak érzi, aki a fülénél áll, legyezőnek, tehát mindenki csak a maga részét nézi. Én azt szeretném, hogy a tanszék úgy működjön, mint egy szolgáltató intézmény. Személy szerint örülnék annak, ha sokkal több gyakorlati óra lenne és kevesebb előadás. Jelen pillanatban ez a struktúra nem túl előnyös, az előadás – ezt mindenki tudja – nem a leghatékonyabb ismeretátadási mód: már az nagy sikerélmény, ha négyszáz hallgatóból százan ott vannak. Szeretnék minél több bírót, ügyészt, ügyvédet bevonni az oktatásba. Az én álmom az, hogy legyen egy olyan félév, amikor büntető eljárásjogból csak perszimizációt csinálunk egész féléven keresztül, tizenöt fős szemináriumi csoportokban.

Ön 2013 óta tagja a Büntető Kollégium Joggyakorlat Elemző csoportjának. Hogyan lehetne meghatározni az itt végzett munka gyakorlati jelentőségét?

Csupán egy projektben vettem részt, amely során a vád szerepével kapcsolatos elemzést végeztünk. Azzal, hogy megszűnt a minisztériumi igazgatás a bíróságok fölött, tulajdonképpen eltűnt az az apparátus, amely korábban a büntügyi statisztikákból és ellenőrzésekből informálódott arról, hogy mi zajlik a gyakorlatban. Ehhez képest én jó ötletnek tartom azt, hogy elindultak ezek a joggyakorlatot elemző csoportok. A Kúria Büntető Kollégiuma egy-egy olyan témát jelöl meg, amit vizsgálni és elemezni szeretne, és ebből összegyűjti az információkat. Én ettől is jobbnak tartanám, hogy ha a Kúria mellett is lenne egy olyan kutatói bázis, mint amilyen a Legfőbb Ügyészség mellett az Országos Kriminológiai Intézet, hiszen így a Legfőbb Ügyészség bizonyos kérdésekben kutatási háttértámogatást kaphat képzett

kutatóktól. Szerintem a bíróságoknak ez hiányzik, és remélem, még megélem, hogy egy ilyen kutatói bázis létrejőjön. Egyébiránt rossz tendenciának tartom, hogy a társadalomtudományokat világszerte leértékelik.

A National Democratic Institute (NDI) szakértőjeként járt már – a teljesség igénye nélkül – Jordániában, Malajziában, Algériában, Jemenben. Többnyire képviselőket készítettek fel törvényhozási feladatokra, vagy törvényhozással kapcsolatos konferenciákon vett részt. Mennyire együttműködők ezek az országok egy ilyen kardinális kérdésben?

Minden országban ugyanazt tapasztaltam – amit egyébként a '90-es években mi is átélünk – „nagyon jó, hogy a külföldiek segíteni akarnak, de a mi problémánk teljesen eredeti, semmihez sem hasonlítható”. Majd utána elmondták szó szerint ugyanazokat a problémákat,

amin az összes ilyen átmeneti ország átment, bizonyos eltérésekkel. Én nem hiszek abban, hogy létezik egy *one-fit-all* megoldás, amit odaviszünk és mindenkire jó, de az megállapítható, hogy a problémák nagyon hasonlóak az újjászülető demokráciákban. Nemrégiben volt itt a Karon egy delegáció Marokkóból, és feltettek egy igen érdekes kérdést: mit csinálnánk máshogy Magyarországon, ha újrakezdhetnénk. Hasonló dolgokat kérdeztek a dél-koreaiak is, akik arra készülnek, hogy valamikor esetleg egyesítsék a két országot, és azokra a problémákra, amelyeket Észak-Korea hetven év alatt kitermelt, megoldásokat találjanak. Én azt gondolom, hogy nekünk nincsen generális megoldásunk, a legjobb tanácsot inkább arról tudjuk adni, hogy mit ne csináljanak.

Részt vett a Transparency International nemzetközi korrupcióellenes szervezet megalakításában, számos kö-

zleménye született korrupciós témában. Hogyan látja ma Magyarország helyzetét a többi európai országhoz képest?

Nagyon rosszul. Magyarország helyzetében a legnagyobb problémát abban látom, hogy ha Önök, vagy az Önök hallgatótársai megkérdeznék, hogy mi kell ahhoz, hogy jó szakmai pályát fussanak be és sikeresek legyenek, örültem volna, ha ma, 2015-ben, azt tudom mondani, hogy jó teljesítmény, jó tudás, jó hozzáértés. Azonban valószínűleg nem ez a megoldás. Ha ezt mondanám, az olvasók bizonyosan azt gondolnák, hogy egyszer majd felébredek. Tíz olvasóból kilencnek az a válasza erre, hogy jó kapcsolat kell hozzá, és ez egy óriási tragédia. A kapcsolati tőke, és az, hogy emberek nem az érdemeik alapján, nem egy igazán erőteljes meritokratikus kiválasztás alapján kerülnek pozíciókba az országban, erőteljes táptalaja a korrupciónak. Azt is látni kell, hogy egy olyan társadalomban élünk, ahol évszázadokon keresztül az állam az emberek ellensége volt, és úgy tűnik, hogy negyed évszázad kevés ahhoz, hogy az emberek gondolkodása az államról megváltozzon. Nagyon sok országban nem azért nincsen korrupció, mert szigorúbbak a törvények, hanem azért, mert mások a társadalmi normák. Az államot becsapni, adót csalni, korruptnak lenni tisztességtelen dolog. Akiknek vannak gyerekei, és jó lelkiismerettel akarnak a szemükbe nézni, nem csinálnak ilyet. Magyarországon évszázada-

dokon keresztül – akár a török vagy a Habsburg uralom alatt, akár a német megszállás vagy a szovjet uralom idején – az, hogy valaki csalt vagy kijátszotta az államot, nemhogy nem volt elítélendő, hanem kifejezetten hősiessé tett volt, és a közösség megbecsülését élvezte. Ez a gondolkodás, ez az értékrend lehet, hogy csak két-három generáció után tud megváltozni.

Irigylésre méltóan gazdag szakmai életutat járt be eddig. Maradtak megvalósítatlan céljai?

Még csak az aktív pályafutásom utolsó harmadára készülök, tehát nagyon sok új célom van. Azt gondolom, hogy a jogi oktatásban, a jogászai gondolkodás formálásában, az igazságszolgáltatás jobbá tételében nagyon sok lehetőség van, és remélem, hogy még lesz néhány generáció, akikkel lehet ezen közösen munkálkodni.

Deloitte.

A TE JÖVŐD. HOL KEZDED EL?

ADÓTANÁCSADÓ

Szeretnél

- gyors, stabil adótanácsadói karrier építeni?
- szakmai és készségfejlesztő tréningeken részt venni?
- megoldást találni komplex adózási problémákra?
- tapasztaltabb kollégák támogatásával dolgozni, ügyfeleinkkel kapcsolatban lenni?
- nemzetközi tudásbázisunk segítségével fejlődni?
- napi munkád során aktívan használni angolnyelvtudásod?
- versenyképes anyagi elismerésben részesülni?
- számos csapatépítő programon részt venni és új kollégák mellett barátokat is szerezni?

Emellett

- közgazdasági és/vagy jogi felsőfokú végzettséged van/lesz?
- szeptemberben munkába tudsz állni?
- jól beszélsz angolul?
- kommunikációs képességed meggyőző?
- kreatívan és proaktívan állsz hozzá a feladatok megoldásához?
- eredményesen teljesítesz nyomás alatt?
- hatékonyan tudsz önállóan és csapatban is dolgozni?
- kitartó vagy?

Ha a fenti kérdésekre igennel válaszolsz, várjuk jelentkezésed a www.deloitte.hu weboldal Karrier / Állásajánlatok menüpontja alatt az adótanácsadó pozíciókra.

Az online regisztráció során kérjük, csatold önéletrajzod.

A Deloitte a világ egyik vezető szakmai szolgáltató cége, amely könyvvizsgálói és számvitel tanácsadói, adó- és jogi tanácsadói, vállalati kockázati szolgáltatások és tanácsadás területeken kínál világszínvonalú megoldásokat ügyfeleinek több mint 150 országban, közel 200 ezer munkatárssal.

Deloitte.

ECONOMY

INTERJÚ HÁROM ÜGYVÉDJELÖLTTEL

HÁROM ÜGYVÉDBOJTÁR,
HÁROM IRODA,
HÁROM VÉLEMÉNY

SZERZŐ: HEINRICH RENÁTA, KISS BALÁZS, KOVÁTS BORBÁLA

Mindannyian sokszor hallottuk már azt a mondatot, miszerint „azért jöttem a jogi egyetemre, mert ügyvéd szeretnék lenni”. Ám hamarosan egy újabb évfolyam végez Karunkon, és a szünni nem akaró bizonytalanság továbbra is megfigyelhető: „ügyvédjelölt leszek, na de hol?”. Nyilvánvaló, hogy alapvető különbségek vannak az ügyvédi irodák között. Családias hangulatú, kis ügyvédi iroda lenne a megfelelő? Vagy talán egy közepes méretű, ahol akár több ügyvéd is dolgozik? Vagy az általában nemzetközi ügyekkel foglalkozó nagy ügyvédi iroda? Cikkünkben három ügyvédbojtárral beszélgettünk, remélve, hogy segítséget nyújthatunk Nektek a választás során.

KIS IRODA

Hogy telik egy átlagos hétfő reggel?

A munkaidő reggel kilenckor kezdődik, így minden vasárnap este elhatározom, hogy másnap korábban bemegyek az irodába, és felkészülök a hétfő reggeli meetingre; ez az elmélet. Gyakorlatilag negyed kilenc körül esek be az irodába, majd a késéssel járó dorgálást követően igyekszem összeszedni az elmúlt hét eseményeiből a még rám váró feladatokat. Ez a magatartás nem példaértékű, de kiválóan alkalmas az improvizatív képességek fejlesztésére, ami a jogász pályán olykor a szakmai felkészültségnél is hasznosabb lehet.

Ha egy okot kéne mondanod, hogy miért szeretsz a legjobban itt dolgozni, mit választanál?

A kollegialitás: bárkihez is fordulok szakmai kérdésben az irodán belül, mindenki készséggel nyújt segítséget, ami nyilván kölcsönös. Nem vetélytársak vagyunk, nincs köztünk verseny, hanem egy csapatként dolgozunk, és a munkahelyen kívül is jó viszonyt ápolunk.

Mennyire szoros az időbeosztás? Kell-e munkát hazavinni, esetleg hétvégén túlórázni?

Általában beleférünk az előírt időkeretbe, ami persze megköveteli, hogy a munkaidő kilencven százalékát aktív, érdemi tevékenységgel töltsük el, Facebook chat és YouTube videók nélkül. Az időbeosztás így szoros, a hétvége viszont szent és sérthetetlen!

Szerinted mi az előnye a kis irodában történő munkavégzésnek?

Meggyőződésem, hogy szakmai fejlődés szempontjából nincs optimálisabb egy kis ügyvédi irodánál. Saját munkahelyemen a jelöltek egy nap leforgása alatt találkozhatnak adásvételi- és gyógyszerkutatói szerződéssel, adókat szolnítanak fel a teljesítésre, márkanevet védenek le, végrehajtást indítanak, helyszíni szemlén és tárgyaláson vesznek részt – kevés is a hely a rengeteg különböző feladat számbavételére.

Miért éppen ezt az irodát választottad, és ehhez képest hogyan képzeled el a karrieredet hosszú távon?

Negyedéves hallgatóként találkoztam először az orvosi joggal, ami azonnal elkezdett érdekelni, hiszen sajátos, gyakorlatias és komplex jogterületről van szó: elegendő, ha a beteg és a kórház közötti jogviszonyra vagy az orvosi felelősség mércéjére gondolunk. Egy közeli ismerősöm akkor már jelöltként

dolgozott ebben az irodában, ő értesített arról, hogy ügyvédjelöltet keresnek, így megragadtam az alkalmat. Jelenlegi munkám során a műhibaperekkel kapcsolatban intézeti oldalról nyerhetek betekintést az orvosi jogba. A szakvizsga után szeretnék megmaradni az ügyvédi pályán, bár tisztában vagyok vele, hogy nagyon nehéz saját praxist indítani. Mégis azt vallom, hogy a kihívások után komoly sikereket érhetünk el kizárólag saját tudásunkra és rátermettségünkre támaszkodva. Latin tanulmányaimat felidézve: *Ad astra per aspera* (Tövisen át a csillagokig).

KÖZEPES IRODA

Hogyan telik egy átlagos hétfő reggeled?

Hétfő reggel első dolgom egy kávét ledönteni, majd csak aztán kezdődhet a nap. Utána szeretem átnézni az éppen folyamatban lévő ügyeimet és sorra venni, hogy milyen fejlemények vannak, esetleg mely ügyekben van határidős munka az adott hétre, és ezek alapján fontossági sorrendbe rendezem az ügyeket. Ezután általában az ügyeimért felelős magasabb beosztású ügyvédekkel is át szoktuk beszélni az adott hetet, és ezután kezdődhet a munka.

Ha egy okot kéne mondanod, hogy miért szeretsz a legjobban itt dolgozni, mit választanál?

Ha csak egy okot kéne kiemelni, akkor az maga a munka, az irodát is kifejezetten azért választottam, mert a szellemi tulajdonjog területén szerettem volna elhelyezkedni.

Mennyire szoros az időbeosztás: kell-e munkát hazavinni, esetleg hétvégén túlórázni?

Nem annyira szoros, hétvégén nem szoktam túlórázni és a munka hazavitele sem jellemző. A hétvégén legfeljebb egy-egy elméleti kérdésnek nézek utána.

Szerinted mi az előnye annak, ha valaki közepes méretű irodában dolgozik?

A közepes méretű iroda egyik legnagyobb előnye, hogy többféle kolléga szemléletmódját, probléma megoldási technikáját láthatja és – ha ügyes – sajátíthatja el az ember. Bár az iroda közepes méretűnek tekinthető, azonban a szervezetén belül viszonylag elkülönült

csoportok jöttek létre, saját speciálisabb ügyekkel, különböző beosztású – jelölttől a partnerig – emberekkel, így a munkaelosztás szervezése és a feladatok kiosztása sokkal rendezettebb, az ügyek sem vesznek el. További előnye a közepes irodának, hogy mégis van egyfajta családiabb légköre, a munkatársak ismerik egymást, tudnak egymás ügyeiről és nincs az az érzése az embernek, hogy minden nap egy-egy új arc jön szembe veled a folyosón.

Miért épp ezt az irodát választottad, és ehhez képest hogyan képzeled el a karriered hosszú távon?

Az irodára úgy esett a választásom, hogy már az egyetem alatt a szellemi tulajdon joga érdekelt, ezért erre a területre specializálódtam, és a diploma megszerzése után az ezen a területen tevékenykedő irodákat vettem célba. A hosszú távú terveket illetően egyelőre nem tudom, hogy hol leszek tíz vagy tizenöt év múlva, de öt évre előrenézve szeretnék a szellemi tulajdonjog területén elmélyedni és az elméleti tudásom mellé gyakorlati tapasztalatot is gyűjteni.

NAGY IRODA

Hogyan telik egy átlagos hétfő reggel?

Számomra egy átlagos hétfő reggel éppen úgy telik, mint bármelyik másik reggel (persze feltéve, hogy vasárnap sikerült kipihenni a hétvégi szórakozás fáradalmait). Megérkezem az irodába, főzök egy jó erős presszókávét, majd átnézem a beérkezett e-maileket, készítek egy gyorslistát az aznapi feladataimról és nekilátok a munkavégzésnek. Ezek után a beérkező új üzenetekből, illetve megkeresésekből kirajzolódó feladatokat prioritásuknak megfelelő helyre integrálom a to-do listben.

Ha egy okot kéne mondanod, hogy miért szeretsz a legjobban itt dolgozni, mit választanál?

Gyakran megkapom ezt a kérdést. Ha sok lehetőség közül csak egyet lehet kiemelni, akkor nagy valószínűséggel a kollégák válogatott jófejsége miatti remek légkört és munkahelyi környezetet választom.

Mennyire szoros az időbeosztás: kell-e munkát hazavinni, esetleg hétvégén túlórázni?

Mint minden ügyvédi irodában, nálunk is elég szoros az időbeosztás: számos elvégzendő irodai teendő (e-mailek, tanácsadás, szerződés-draftolás, beadványszerkesztés, kutatás, esetleg tudományos munka) mellett az ügyfelekkel is találkozom, bíróságra járok, időnként ellenfelekkel egyeztetek, előadok stb. A munkasűrűség természetesen a szakma sajátosságai miatt adódóan volatilis, időszakonként vagy tudok korán végezni, vagy éppen a közelgő határidők miatt sokáig dolgozom. Egy ügyvédjelöltnek vagy ügyvédnek nem munkaideje, hanem elvégzendő feladatai vannak. Ettől függetlenül otthoni munkavégzés nem jellemző (ha valamit feltétlenül be kell fejezni, inkább tovább maradok az irodában), a hétvégi munkavégzés pedig szinte sosem fordult elő.

Szerinted mi az előnye annak, ha valaki nagy irodában dolgozik?

Nehéz erre a kérdésre mindenki számára használható választ adni, hiszen egyénenként változik, hogy melyeket tartja a legfontosabb szempontoknak egy munkahely kiválasztása során. Számomra fontos az, hogy nemzetközi környezetben dolgozhatok, az ügyfélkör jelentős része külföldi, így a munkám nagyobb

hányadát idegen nyelven végzem. Szintén értéknek tartom azt, hogy nagy létszámú a jogászcsapat, emiatt sokkal egyszerűbb egy-egy ügyet más szempontok szerint látni, több megvilágításból végiggondolni. A létszám persze emellett a mindennapi életben is hasznos: a nagy számok törvénye alapján könnyebb jó barátokra lelni a kollégák között, és nyitottá válni mások véleményének a megismerésére és elfogadására. A nagyobb irodákban lehetőség is – és jellemzően szükség is – van a specializációra. Sokan persze azzal érvelnek, hogy ha az ember egyetlen területen praktizál jelöltként, sokkal nehezebb felkészülni a szakvizsgára és később sem tud bármilyen területen felvilágosítást adni. Akitől ezeket a gondolatokat hallom, általában megkérdem, hogy vajon lehetséges-e minden jogterületen otthonosan mozogni és adható-e professzionális jogi tanács az ügyfélnek abban az esetben, ha két vállalatfelvásárlás közben éppen beesik egy büntetőjogi megkeresés. Ezen kívül nyilván fontos szempont lehet a választásban, hogy a nagy irodákban jellemzően magasabb a fizetés.

Miért épp ezt az irodát választottad, és ehhez képest hogyan képzeled el a karriered hosszú távon?

A mierttel kapcsolatban nem ismételném a korábbi kérdésekre adott válaszaimat, azokból nem nehéz konkrét következtetéseket levonni. Ezek után talán nem lesz meglepetés, ha azt mondom, hogy a hosszú távú terveim között sem szerepel a munkahelyváltás.

INTERJÚ BÁLDY PÉTERREL, AZ ELTE ÁJK JOGI TOVÁBBKÉPZŐ INTÉZETÉNEK IGAZGATÓHELYETTÉSÉVEL

SZERZŐ: KISS BALÁZS

„Az egységes jogász képzés eredményeképp a végzetek diplomája közel azonos értéket képvisel; s bár sok joghallgató már a tanulmányai során elmélyül a jog egy-egy kérdésében, a szakosodás a jogi pályán valójában csak az egyetem befejezése után kezdődik.” vallja Dr. Mezey Barna, Egyetemünk rektora. Hogy milyen szakosodási lehetőségeket kínál az ELTE ÁJK Jogi Továbbképző Intézete, arról dr. Báldy Péter igazgatóhelyettessel beszélgettünk.

Mi pontosan a Jogi Továbbképző Intézet? Mióta működik a

Kar mellett? Mit kínál a JOTOKI?

A Jogi Továbbképző Intézet tulajdonképpen már több mint 40 éves. 1973-ban alapították, első évfolyama pedig 1974-ben indult. Ekkor az Igazságügy Minisztérium háttérintézeteként országos szinten, jogászok, illetőleg nem jogászok jogi jellegű továbbképzésével foglalkozott, majd a 1990-es évektől minden jogi kar arra törekedett, hogy saját továbbképzésekkel foglalkozó szervezettel rendelkezzen. Ennek következtében sajátos módon maga az ELTE saját jogi továbbképzésekkel foglalkozó intézet nélkül maradt. Ezt követően körülbelül öt-hat évvel ezelőtt az Igazságügy Minisztérium háttérintézményeit részben felszámolták, összevonták, e folyamat részeként az országos szintű intézmény az ELTE-hez került. A korábban rektori irányítású szervezet 2013-tól az Állam- és Jogtudományi Kar saját jogi továbbképző intézete. Feladata változatlan; elsődlegesen jogászoknak nyújt jogi témában továbbképzési lehetőséget, nem jogászoknak pedig jogi jellegű szakképzéseket.

Kinek ajánlja a JOTOKI-t?

A Jogi Továbbképző Intézetet mindenkinek csak ajánlani tudom: azoknak is, aki szeretnék elmélyíteni tudásukat egy olyan jogterületen, amelyet kevésbé ismernek és a jövőben azzal szeretnének foglalkozni. Azoknak is, akiknek esetleg napi munkájuk végzéséhez szükséges speciális ismeretek megszerzése, hiszen az általános jogi tudás már nem elég, a jogászai pályán elérhető siker alapja a specializáció és a folyamatos önképzés, tanulás.

Milyen fokú az érdeklődés a szakjogász képzésekre? Honnan érkeznek diplomás jogászok a Továbbképzőbe?

A szakjogász képzésekre jogi diplomával lehet csak jelentkezni, így – bár az érdeklődés nagyon sok tényezőn múlik – alapvetően szakterületek szerint lehet minősíteni a hallgatói igényeket. Tematikailag időről-időre változnak a slágerképzések – legutóbb a közbeszerzés témaköre volt ilyen –, pár képzésre ugyanakkor stabil, folyamatos igény van, ilyen például az adójog világa. Megfigyelhető, hogy a hallgatók többsége általában vissza kíván térni az alma materbe, először

az alapidiplomáját adó intézménynél keresi a továbbtanulás lehetőségeit, de ez sokszor a munkavégzés helye, ideje és egyéb tényezők miatt meghiúsul. Sok olyan hallgatónk van, aki vidéki egyetemen végeztek el az alapképzést, de mivel a fővárosban kaptak állást, szakmai továbbképzésükhöz az ELTE-t választják. Ezen kívül természetesen a kurzuskinálat is befolyásolhatja a választást, hiszen van olyan képzés, melyet a szép számú jogi posztgraduális képzést nyújtó intézet közül csak egy vagy kettő indít el az adott évben.

Várható-e a kurzuskinálat további bővítése a közeljövőben? Milyen kurzusokra számíthatunk?

Kurzuskinálatunkat természetesen folyamatosan próbáljuk a hallgatóság igényeihez mérten bővíteni, de ennek több előfeltétele is van. Ilyen például, hogy a választott terület valóban fontos legyen, rendelkezünk megfelelő, színvonalas tudásanyaggal, illetve kellően kompetens oktatói gárdával, s nem mellékesen összegyűljön az a minimum húsz-harminc fős hallgatóság, amely esetén a kurzust elindítjuk. Ezen kívül az újonnan összeállított képzés egy több lépcsős akkreditáláson megy keresztül. De hogy egy új képzést is említsek, ilyen például az ideai tanévben bevezetett adatbiztonsági és adatvédelmi szakjogász képzés. A képzés során egy rendkívüli tempóban fejlődő, mind a vállalati (privát) szektorban, mind az állami szektorban magának egyre jelentősebb súlyt, jelentőséget kikövetelő jogterületről van szó, melyet – a közbeszerzési joghoz hasonlóan – az alapképzés során csak érintenek a kurzusok, s mely ismeretének hiánya komoly szervezeti problémákhoz, nagy értékű perekhez, jelentős érdeksérelmekhez vezethet. Vannak sajnos azonban olyan kurzusok is, amelyek annak ellenére, hogy érdekesek és relevánsak lehetnek, az alacsony érdeklődés miatt már több éve nem indultak el, gondolok itt a gazdasági büntetőjogi vagy a környezetvédelmi szakjogász képzésekre. Ezek megújításán is folyamatosan gondolkodunk.

Milyen további lehetőségek nyílnak meg a végzett hallgatók előtt az Intézetből kilépve? Mennyit ér egy második diploma?

Bár ilyen jellegű piackutatásunk, pontos méréseink nincsenek, de úgy gondolom, hogy a szakmában felfigyelnek a másoddiplomára. Ezt mutatja az is, hogy még olyan ügyvédek is feltüntetik önéletrajzaikban a nálunk elvégzett képzést, akik szakterületük kiemelkedő

képviselői. De erre utal a tény is, hogy állásfelhívások sora írja elő a szakjogász diplomát, de minimum többletként, előnyként értékeli azt. Kevesen tudják, de egy második diploma például a bírói, ügyészi kinevezéseknél konkrét többletpontokat, ezáltal komoly előnyt is jelent. És talán szükségtelen is említeni, hogy egy állásinterjúban több szempontból is jól hangzik a teljesített posztgraduális képzés: nem csak szakismeretről, hanem a jelentkező személyiségéről, tanulni vágyásáról és képességéről ad bizonyosságot. Így talán nem tévedek, ha azt mondom, hogy szakjogász képzéseink megérik az árukat, a befektetés néhány év alatt megtérül. Itt kell kiemelni, hogy képzéseink önköltséges képzések, de hallgatóink előtt nyitva áll a lehetőség arra, hogy amennyiben nem merítették ki diákhitelüket, azt képzéseinkre is kiterjesszék. Szeretném ugyanakkor felhívni a figyelmet a Kar – és nem az Intézet – két további posztgraduális jogászképzésére, a már futó *European and International Business Law LL. M* és a közeljövőben induló *Human Rights LL. M* képzésekre. Ezek a mesterképzésre épülő mesterképzések remek lehetőségek arra, hogy angol nyelven, akár külföldön is értékelhető szakismereteket szerezzen valaki. Míg a „szakjogász” kifejezés alapvetően Magyarországon, a magyar jogászképzés rendszerében értelmezhető, az LL. M diplomát a világon mindenhol ismerik és elismerik.

A Jogi Továbbképző Intézet kurzuskínálatával és szervezetével kapcsolatban további információkat a www.ajk.elte.hu/jotoki internetes oldalon találhattok!

Adatbiztonsági és adatvédelmi szakjogász

A képzés célja, hogy a Nemzeti Adatvédelmi- és Információszabadság Hatóság gyakorlatára építkezve felkészítse az ezen szakterülettel foglalkozó jogászokat a hatósági, peres és nemperes eljárásokban a szakszerű és precíz képviselőre, illetve közreműködésre. Fontos cél, hogy az alapképzésben csak a felszint érintő tudást, a képzésben résztvevők elmélyítsék az adatbiztonság, adatvédelem, információszabadság és a köz- és magánszféra adatkezelése területén felmerülő jogi problémák tanulmányozásával.

A képzésért felelős oktató: dr. Péterfalvai Attila, a NAIH elnöke

Adójogi szakjogász

Az alapképzésben nyújtott elméleti alapot követően a képzés lehetőséget ad arra, hogy az adóügyekkel a gyakorlatban foglalkozó szakemberek a legkorszerűbb adójogi, adózási ismeretekhez jussanak hozzá, amely a jogalkalmazási gyakorlat megismerését is magában foglalja.

A képzésért felelős oktató: dr. Vámosi-Nagy Szabolcs címzetes egyetemi tanár, ügyvéd, adószakértő

Befektetési, vállalatfinanszírozási, tőzsdei szakjogász

A gyakorlatorientált képzési lehetőség olyan területeket von össze, amelyek a gyakorlatban egymással szoros szimbiózisban állnak, de az alapképzésben elméletileg is megalapozott oktatásukra nincsen elég lehetőség. A képzés segítséget nyújt a befektetésekkel kapcsolatos döntések megalapozásához, a bankok, biztosítók, befektetési szolgáltatók és a tőzsdei tevékenység tanácsadásához.

A képzésért felelős oktató: dr. Darázs Lénárd PhD, egyetemi docens, ELTE ÁJK

Biztosítási szakjogász

A magyar jogi szabályozást és a bírói gyakorlatot alapul vevő, de a biztosítási és viszontbiztosítási hazai és európai jog anyagát sem mellőző képzés lehetőséget nyújt a biztosítás és a kártérítési felelősség kérdéskörén belül szélesebb elméleti és gyakorlati ismeretek megszerzésére. Olyan határterületeket is magába foglal a képzés anyaga, mint az értékpapírjog, az adójog vagy a biztosítás üzemgazdaságtani alapjai.

A képzésért felelős oktató: dr. Takáts Péter kandidátus, címzetes egyetemi tanár

Családjogi szakjogász

A képzés célja, hogy a hallgatóság megismerkedjen a széles értelemben vett családjog normaanyagával, ideértve természetesen az új Polgári Törvénykönyvet és a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvényt. Ezen kívül fontos a bírósági és a gyámhatósági eljárás, gyakorlat széleskörű bemutatása. A képzés sikerességét mutatja, hogy a korábbi hallgatók írásaiból megszületett egy, a családjogi gyakorlatra fókuszáló tanulmánykötet is.

A képzésért felelős oktató: dr. Szeibert Orsolya PhD, egyetemi adjunktus, ELTE ÁJK

Egészségügyi szakjogász

A képzés a gyógyszerügytől a kórházak működéséig, a műhibaperektektől az egészségbiztosításig bemutatja az egészségügyi jog valamennyi fontos részterületét. Fontos kiemelni, hogy az oktatók maguk is az egészségügyben dolgozó gyakorló ügyvédek, orvosszakértők és jogszabály-előkészítők. A képzés magas szintű elméleti és gyakorlati tudást ad át a hallgatóságnak az egészségügyi jog műveléséhez.

A képzésért felelős oktató: dr. Kovácsy Zsombor ügyvéd

A 2016/2017-ES ÉVBEN VÁRHATÓAN MEGHIRDETÉSRE KERÜLŐ LL.M KÉPZÉSEK
*European and International Business Law
 Human Rights*

Gazdasági büntetőjogi szakjogász

A cél a gazdasági és gazdálkodással összefüggő bűncselekmények feltárásához, minősítéséhez és megítéléséhez olyan rendszerezett elméleti tudás átadás, amely megkönnyíti, eredményesebbé teszi a gyakran és gyorsan változó jogszabályi környezet ellenére a gyakorló jogászok munkáját. Cél ezen kívül a gazdasági bűncselekmények elleni hatékony fellépés megvalósítása.

A képzésért felelős oktató: dr. Sinku Pál legfelsőbb ügyészi tanácsos, főosztályvezető ügyész

Környezetvédelmi szakjogász

A környezetvédelmi jog területén különösen fontos a gazdasági szféra egyes területein, a közigazgatásban, azon belül is a hatósági jogalkalmazásban, az igazságszolgáltatásban és a környezetvédelmi társadalmi mozgalmakban eljáró szakemberek megfelelő szintű, alapos képzése.

A képzésért felelős oktató: dr. Bándi Gyula egyetemi tanár

Közbeszerzési szakjogász

A célkitűzés a gyakorlatorientált jog és egyéb kapcsolódó ismeretek átadásának biztosítása a közbeszerzés területén. Külön specifikuma a képzésnek, hogy a részvétel alkalmassá teszi a hallgatót arra, hogy ellássa a közbeszerzési versenyztetési és szerződés-kötési eljárás jog és nem jogi feladatait, elvégezze a jogalkalmazás problémáival felmerülő nehézségek hatékony és szakszerű ellátását.

A képzésért felelős oktatók: dr. Fazekas Marianna habilitált egyetemi docens, ELTE ÁJK és dr. Németh Anita ügyvéd

Munkajogi szakjogász

A munkajog egy összetett, roppant bonyolult jogterület, amely megértéséhez szakszerű segítséget nyújt a képzés egyetemi oktatók, kúriai bírák, gyakorló ügyvédek, közigazgatási és humánpolitikai szakértők közreműködésével. Ezen kívül a képzés keretei között a hallgatóság betekintést nyerhet a humánpolitika gyakorlatába is.

A képzésért felelős oktató: dr. Horváth István PhD, habilitált egyetemi docens, ELTE ÁJK

Társasági jogi és cég jogi szakjogász

A képzés az új Polgári Törvénykönyv hatálybalépésével bekövetkezett változások gyakorlati megértését segíti elő. Utat mutat a bírósági gyakorlatban felmerülő nehézségek között, valamint a társasági és cégjogi szabályozáson túl a társaságok működésének jogi kereteit is magyarázza.

A képzésért felelős oktató: dr. Kisfaludi András egyetemi tanár, ELTE ÁJK

INTERJÚ NAGY ZSÓKA CSALÁDI MEDIÁTORRAL

„MEDIÁTORKÉNT AZ HITELES, AKI AZONOS AZZAL, AMIT KÖZVETÍT”

SZERZŐ: HEINRICH RENÁTA

A mediációt hazánkban a 2002. évi LV. törvény intézményesítette, ám az eltelt bő egy évtized alatt az alternatív vitamegoldásnak ez a formája – számos előnye ellenére – sem hódított teret. Nagy Zsóka Pro Familis miniszteri díjjal kitüntetett családi mediátor, a nagy sikerű *Megoldjuk, szívem* című könyv szerzője és a párkapcsolati mediáció meghonosítója saját módszeréről és szakmai tapasztalatairól mesélt.

Mikor találkozott először a mediációval és miért döntött úgy, hogy ezzel kíván foglalkozni?

Nem én döntöttem így, hanem az élet. Huszonöt évvel ezelőtt – mikor férjemet hosszú betegsége után elvesztettem – úgy éreztem, még többet szeretnék tenni az emberekért, és felkerestem a Gyermekvédő Ligát ez ügyben. Itt ismerkedtem meg Göncz Kingával és rajta keresztül a mediáció módszerével. Eleinte nem is értettem, miről szól ez a forma, és úgy éreztem, nem fog menni. Miután gyakorlatot szereztem, egy ideig kapcsolatügyi mediációval foglalkoztam, de ezt szűkös keretnek éreztem, mert tilos volt az érzelmekről beszélgetni. Végül létrehoztam egy alapítványt egyszülős és krízisbe került családoknak – ebből alakultak ki tevékenységem alapjai, később pedagógus ügyfeleim javaslatára oktatni kezdtem. A jövőben valószínűleg részt vehetek az új mediációs törvény kidolgozásában.

Családi mediátorként teljesen új, sajátos módszert dolgozott ki a konfliktusok kezelésére. Mi az oka ennek az innovatív kezdeményezésnek?

Azt tapasztaltam, hogy Magyarországon a klasszikus mediáció nem működik megfelelően a családi struktúrákban, alapja ugyanis az, hogy a konfliktusra irányítja a figyelmet és az energiákat – ez azt eredményezi, hogy az elment még inkább elmélyül. Az én módszerem a kapcsolat gyógyítása azzal, hogy irányított és értő beszélgetéssel fordulok a konfliktusban érintettek felé, bevonom a szükséges szakembereket, személyiségfejlesztő- és önismereti tréningek felé terelem őket, hogy magukat és saját köteleiket gyógyíthassák – de jelen vagyok számukra, hogy ebben segítsen őket.

Milyen lehetőségeket kínál saját módszere keretében azoknak a pároknak, akik Önhöz fordulnak kapcsolati problémájukkal?

Általában nem érem be azzal, hogy a felek „szép csendben elválnak”. Kedvezőbbnek tartom, ha lehetőséget adunk a kapcsolat helyrehozására, és olyan válasz mediálását sem vállalom – a gyermekek érdekében –, melynél a szülői felügyelet nem közös. Ezért, ha valaki azzal keres meg, hogy fel akarja bontani házasságát, kapcsolatát, négy lehetőséget ajánlok fel neki. Az első, hogy fontoljuk meg, rendbe

hozható-e párkapcsolati mediációval a kontaktus. A másik lehetőség a próbaválás: a felek kipróbálják a különélést, elengedik egymást, megegyeznek az ehhez szükséges kérdésekben, és látják, hogy mindez miként működik. A harmadik megoldás lehet a korrekt módon végbemenő válás, melynek feltételeit a felek és a mediátor dolgozzák ki. Végül köthető házassági szerződés is: ez főként azokban az esetekben működik, mikor a szerény körülmények közt élő családon belül az egyik fél kitör ebből a közezből és anyagilag eredményesebb lesz. A viták és a veszekedések

ilyenkor abból adódnak, hogy egyikük úgy érzi, rengeteget dolgozik, amit a másik nem becsül meg – a házassági szerződés így a pénzügyi kérdéseket rendez: számba vesszük, ki mit hozott be a házasságba, és ennek függvényében melyikük mire számíthat válás esetén.

Miben áll az Ön által életre hívott és alkalmazott módszer sajátossága?

A módszerem valóban teljesen eltér a hagyományos megoldástól. A klasszikus mediációban mindkét fél részt vesz, és a problémáról beszélnek. Ezzel szemben nálam

hosszú időnek kell eltelnie ahhoz, hogy a párt egy asztalhoz ültessem; előtte egyéni beszélgetéseken dolgozzuk fel a kapcsolatukat érintő gondokat, megkeressük az elakadás okát és a felelősségvállalást, a másik viselkedésére szolgáló mentséget. A mediáció folyamata nagyon komplex, de csak akkor eredményes, ha hiteles leszek a fél számára – a mediátori hivatásban pedig az hiteles, aki azonosul azzal, amit közvetít. Ha az egyikük bizalmába fogadott, találkozom a másik féllel, és megbeszéltem vele ugyanezeket a kérdéseket. Az általam kidolgozott párkapcsolati mediációs módszert a válási mediáció kereteibe is átültetem: ügyek tisztázni a felekkel, mit várnak és mit vállalnak ebben a helyzetben, így jutok hozzá a megoldáshoz vezető információkhoz. Ezt követi a mediációs ülés, melyen mindketten részt vesznek.

Mely kérdések tisztázása szükséges az egyéni beszélgetéseken?

A párok tagjainak külön-külön is meg kell fogalmazniuk, miért jöttek el hozzám, és hová akarnak eljutni a mediáció révén – mintha egy szóbeli szerződést köténék. Ezt követően hagyom, hogy elmondják problémáikat: nem elemezem a hallottakat, csak figyelek. A legfontosabb, hogy nem nyújtok segítséget a félnek a másik meggyűlöléséhez, hanem próbálom a jelen nem lévőt felmenteni – hiszen a kapcsolat megromlásában mindig két ember játszik szerepet –, ezzel tulajdonképpen kifogom a szöveget a vitorlából. Az egyéni beszélgetésben a fél nyugodtan felvállalhatja saját felelősségét, hiszen ezt a másik nem hallja, így nem használja fel. Az egyéni megbeszélés során a saját viselkedés okait is feltárjuk: foglalkozunk a neveléssel, a szülő-gyermek kapcsolattal, hiszen ez tükröt tart a jelenlegi kapcsolathoz – a családi mintákat ugyanis sokszor generációkon keresztül hordozzuk, mint afféle karmikus adósságot.

Hogy zajlik a mediációs ülés?

Mint említettem, az egyéni megbeszéléseket követően kerülhet sor a mediációs ülésre, ha a felek arra készen állnak. Az elvem az, hogy csak pozitív megerősítéssel lehet eredményt elérni, tehát a párkapcsolati krízisből úgy kell kijönniük az érintetteknek, hogy annak legyen hozadéka, adjon fejlődést – akár úgy, hogy a felek más úton indulnak el, és ebben megtalálják a boldogságukat, akár olyan módon, hogy együtt tudják folytatni. A mediációs ülésre az utolsó egyéni megbeszélésen felkészítem a feleket; megfelelő környezetet teremtek a beszélgetéshez. A mediációs ülésen általában két mediátor vesz részt, többnyire egy hallgatóm támogat ilyenkor. Elsőként a szabályok tisztázására kerül sor: mennyi idő áll a felek rendelkezésére, nem kell-e sietnie valahová, kikapcsolják-e a telefonjaikat. Leszögezzük azt is, hogy nem emeljük fel a hangunkat, nem minősítünk, hanem megoldást keresünk. A második részben az úgynevezett megszakítás nélküli idő következik: mindkét félnek másfél óra áll rendelkezésére, hogy elmondja érzéseit. A beszélőnek a másik fél háttal ül, őt nem szakíthatja félbe, nem szólhat bele mondandó-

jába. Ezt követően pihenőt ajánlok a feleknek – például elmennek ebédelni –, ilyenkor arra kérem őket, hogy az elhangzott érzelmekről ne beszéljenek, mindenki elraktározza és megéli saját gondolatait. Mire visszajönnek, egy táblára felírom a nevüket, és megkérem őket, hogy fogalmazzák meg, mit szeretnének – az erre adott válaszukat felírom, mert fontos, hogy vizuális tapasztalatuk is legyen az elmondottakról. A felelet után szembefordulnak egymással – ekkor nem elvárásokat fogalmaznak meg a másikkal szemben, hanem saját magukról mutatnak térképet: „én olyanvalaki vagyok, akit ez és ez tenne boldoggá” – ehhez szükséges a komoly önismeret. Ezek szintén felkerülnek a táblára, majd a felek le is fényképezik, hogy mikor elbizonytalanodnak, elég legyen rápillantani, és emlékezzenek az elhangzottakra. Egy másik kép is készül róluk, amint közösen állnak a tábla előtt, hogy ne feledkezzenek meg arról a kompromisszumról, amit megkötöttek – így érzik igazán, hogy maguk oldották meg a helyzetet. Ez a megegyezésre képes atmoszféra a mérce – akár együtt, akár külön folytatják az útjukat –, ehhez kell valamilyen módon mindig visszatalálniuk. Bizonyos mértékben folytatok utókövetést is, de nem családgondozóként, csupán tartom a kapcsolatot az érintettekkel.

A házasfeleken, partnereken kívül milyen családtagok közt folytat még mediációt?

Nagyon érdekes terep a szülő és a gyermek kapcsolata. Tízennégy-tizenöt év körüli gyerekekkel már lehet mediálni, ők meg tudják fogalmazni, miért nem jönnek ki a szüleikkel, miért nem tanulnak – ez a szülőket is hozzásegíti ahhoz, hogy megértsék a kamaszkor dinamikáját, élettani, fizikai és pszichológiai folyamatát, és felismerjék, hogy mindez nem ellenük szól. A meny-anyós kapcsolattal is nagyon szívesen foglalkozom, mert ez esetben ketten szeretik ugyanazt az embert, és erre a személyre építve remekül lehet konfliktust oldani. Az sem ritka, hogy az egyéni megbeszéléseken megjelennek a fél szülei, családtagjai, akik érzik, hogy valamilyen szempontból saját nevelési módszerük, magatartásuk hozzájárult az aktuális probléma kialakulásához.

Mi volt az eddigi legnagyobb kihívás, amivel találkozott?

Egy nagyon érdekes család: egy idősebb, külföldi érdekeltégű férj és fiatalabb felesége. Nagy mélységeket és magasságokat élt át a kapcsolat, és a párkapcsolati mediáció csak időleges eredményt hozott a rendezésben. A nagy korkülönbség miatt fokozatosan kinyílt az életkori öllő, a felek mást akartak az életből – végül válásra került sor, melyet mindketten nehezen éltek meg, de szépen zárták le a kapcsolatot. Általában elmondható, hogy a határon átnyúló elemet tartalmazó ügyek problémásabbak: nem csak a gyermekkel való kapcsolattartás bonyolultabb, de a résztvevő felek mentalitása is egészen más jellemzőket mutat – a különböző gondolkodásmódokat olykor rendkívül nehéz összeegyeztetni, sokan fel is adják a mediálást az ilyen esetekben.

Milyen nagyságrendű ügyszámmal dolgozik?

Összesen körülbelül harmincöt-nyolcvan családdal foglalkozom professzionálisan, de rajtuk kívül rengetegen fordulnak még hozzám tanácsért gyermekekkel és párkapcsolati problémákkal kapcsolatban, sokszor anélkül, hogy a másik fél tudna róla. A párok közötti elmentétek forrása lehet az életkor, az eltérő neveltetés, de akár az is, hogy időközben miként változik az anyagi helyzet. Előfordul, hogy aki menet közben kedvezőbb pénzügyi körülményeket biztosít magának, elveszíti saját személyiségét, torzul a pénz által és egészen másként viselkedik a kapcsolatban. Problémát jelenthet, ha az egyik fél nem tud leválni szüleiéről, és így képtelen arra, hogy száz százalékosan jelen legyen saját családjában. Néha azt érzem, mikor együtt dolgozom a felekkel, hogy valahogy láthatatlanná kéne válnom, hiszen annyira bensőséges és intim az, amit megélnék, hogy szinte meg sem érdemlem őket – ki vagyok én, hogy belelássak ezekbe a mélységekbe, és együtt éljem meg velük?

Mi indította arra, hogy könyvet írjon a témában?

Valójában nem az én ötletem volt, egy könyvkiadó keresett meg ezzel kapcsolatban, mondván, hogy ebben a témában csak szakirodalom létezik, de nincs olyan munka, mely támpontot adna az embereknek. Nagyon örülök, hogy bekerült az első ötven magyar könyv közé, és egy kanadai e-könyv kiadó is figyelemre méltatta. Nem csak családokban, de gyermekjóléti szolgálatokban és lánynevelő intézetekben is forgatták.

Mit gondol, mivel lehetne népszerűsíteni, elfogadottabbá tenni a mediációt?

Beindíthatnánk olyan műsorokat, melyek egy-egy probléma megoldására összpontosítanak a mediáció módszerével – az ötlet időről időre felmerül bennem, de ehhez természetesen lobbis és támogatás szükséges. Lehetséges esti műsoridőben (tehát már a gyermekeknek szóló műsorok után) a szülőknek konfliktusmegoldással kapcsolatos oktató programokat sugározni, de magának a mediációnak egyelőre nincs médiavisszhangja – pedig fontos tudatosítani mindnyájunkban, hogy amennyiben válásra kerül a sor, akkor sem mindegy, hogy ez milyen válasz lesz.

ÁJKHÖK

Jogász Nappali 1. évfolyam

GEORGI VALÉR

LUPKOVICS BÁLINT

PÁL TAMÁS

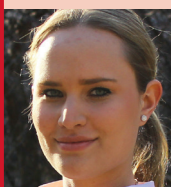

SZIGETI NÓRA

Jogász Nappali 2. évfolyam

DEÁK MILÁN

NÉMETH OLÍVIA

SÁNDOR CSABA

SIMON ADRIENN

Jogász Nappali 3. évfolyam

CSEH
ESZTELLA

FEHÉR MILÁN
BOTOND

GARAMVÁRI FLÓRA
DALMA

PÁRKÁNYI ESZTER

Jogász Nappali 4. évfolyam

BARKAI LÉDA

KÁLÓCZ ADRIENN

SCHULTHEISZ
MÁTYÁS

TALLÁR ÁKOS

Jogász Nappali 5. évfolyam

KOVÁCS ZOLTÁN

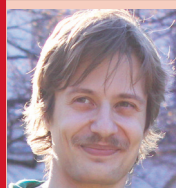

RÉTI BÁLINT

Jogász Levelező

BÁNDI TAMÁS

MINCHEV
VASZILJEV
ALEKSANDROV

Politológia BA 1. évfolyam

PÁLINKÁS-SZÜCS
LÉNA

Politológia BA 2. évfolyam

ORAVEC ZSÓFIA

Politológia BA 3. évfolyam

ELLA ORSOLYA

Politikatudomány MA

BUDAI RENÁTÓ

CSIGE TAMÁS

Kriminológia MA

POP ELSA EVELYNE

Igazságügyi Igazgatás BA

CZIKORA KLAUDIA

Munkaügyi és társadalombiz-
tosítási igazgatás BA

VAS KATALIN

Elnök
GİRŐ-SZÁSZ ÁRON
elnok@ajkhok.elte.hu

Elnökhelyettes
Szociális és gazdasági ügyekért felelős
alelnök
SÁRHEGYI ISTVÁN
szocialis@ajkhok.elte.hu
gazdasag@ajkhok.elte.hu

Fejlesztésekért és kapcsolatokért felelős
alelnök
PÁRKÁNYI ESZTER
kommunikacio@ajkhok.elte.hu
fejlesztes@ajkhok.elte.hu

Politológus ügyekért felelős
alelnök
ORAVECZ ZSÓFIA
politologus@ajkhok.elte.hu

Oktatási ügyekért felelős
alelnök
DEÁK MILÁN
oktatas@ajkhok.elte.hu

Külügyekért felelős
alelnök
KATONA VIKTÓRIA
kulugy@ajkhok.elte.hu

Szervezetekért felelős
alelnök
TALLÁR ÁKOS
szervezetek@ajkhok.elte.hu

Tudományos és kulturális ügyekért felelős
alelnök
NÉMETH OLÍVIA
kulturalis@ajkhok.elte.hu

Rendezvényszervezési ügyekért felelős
alelnök
PALÓC ANDRÉ
rendezveny@ajkhok.elte.hu

A HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZAT ÁLTAL ÉLETRE HÍVOTT ÖSZTÖNDÍJ AZ ÖNKÖLTSÉGES KÉPZÉSBEN RÉSZTVEVŐ HALLGATÓKAT SEGÍTI

SZERZŐ: DEÁK MILÁN

A Kari Tanács április 14-i ülésén elfogadta a szakmai kompenzációs ösztöndíj bevezetésére vonatkozó javaslatomat, ami véleményem szerint a 2014. november – 2015. április között koránt sem könnyű helyzetben, de mégis eredményesen dolgozó kari Hallgatói Önkormányzat munkájának szép befejezése.

A sport- és kulturális, a közművelődési, valamint a KARKI pályázatok elbírálása után kezdett körvonalazódni, hogy az ösztöndíjkeretből ebben a félévben mennyi tartalékot sikerül képezni. Ez az összeg nagyjából 4 500 000 forintot jelent. A nagy tartalék eredményeképpen felvetődött bennem, hogy egy új ösztöndíj bevezetése indokolt, mivel ekkora összegből egy új ösztöndíj mellett is tudunk a következő évre tartalékot képezni, valamint kiemelten fontosnak tartom, hogy a Kar hallgatóit a lehető legtöbb formában lehessen támogatni.

A 2012-es évfolyamtól kezdődően problémának gondoltam, hogy azok a hallgatók, akik önköltséges képzésben tanulnak, nem részesülhetnek sem tanulmányi, sem szociális ösztöndíjban, ami véleményem szerint nem méltányos, mivel sok esetben jobb tanulmányi eredményekkel vagy rosszabb szociális háttérrel rendelkeznek, mint az államilag támogatott képzésben részt vevő hallgatótársaik. Ennek eredményeképpen az alább olvasható előterjesztés elfogadását javasoltam a Kari Tanács számára, amelyet a Kar legfőbb döntéshozó szerve támogatott. Támogatásukat köszönöm.

Előterjesztés

Előterjesztés tárgya: az ELTE Szervezeti és Működési Szabályzat II. köteté, a Hallgatói Követelményrendszer Különös része Állam- és Jogtudományi Karra vonatkozó fejezete módosítása

Címzett ülés: Kari Tanács

Előterjesztő: Deák Milán (Hallgatói Önkormányzat, szociális ügyekért felelős alelnök)

I. ÖSSZEFOGLALÓ

A Hallgatói Önkormányzat intézményi, szakmai, tudományos és közéleti ösztöndíjkeretén minden szemeszterben jelentős maradványösszegek képződnek. Ezt az összeget a Hallgatói Önkormányzat egy új ösztöndíj, a Szakmai kompenzációs ösztöndíj formájában nappali önköltséges hallgatók részére szeretné pályázat útján kiosztani.

II. HATÁROZATI JAVASLAT

A HKR a 246/A. § szakasszal egészül ki, Szakmai kompenzációs ösztöndíj címmel.

Szakmai kompenzációs ösztöndíj 246/A. §

A szakmai kompenzációs ösztöndíj minden félévben az intézményi, szakmai, tudományos és közéleti ösztöndíjkeret maradványösszegének a Gazdasági Osztály és a Kari Ösztöndíjbizottság által megállapított hányadából pályázati úton elnyerhető támogatás, amelyet a nappali, önköltséges képzésben részt vevő hallgatók igényelhetnek. A pályázás feltételeit, a bírálat szempontjait minden félévben a Kari Ösztöndíjbizottság állapítja meg. A pályázatokat a Kari Ösztöndíjbizottság a Hallgatói Önkormányzattal közös hatáskörben bírálja el és állapítja meg az ösztöndíj összegét.

A pályázati feltételeket és a bírálat szempontjait az 1. számú melléklet tartalmazza.

1.számú melléklet: Pályázati feltételek és bírálat szempontjai

A szakmai kompenzációs ösztöndíjra az a nappali tagozatos, önköltséges képzésben részt vevő hallgató pályázhat, aki az adott szemeszterre esedékes önköltséget befizette és az utolsó aktív szemeszterben az összesített korrigált kreditindexe a 3,51-et elérte.

A pályázatokat elektronikusan a Kari Ösztöndíjbizottságnak kell meg-

küldeni március 31., illetve október 31-ig (kivétel 2015. tanév tavaszi félévében).

A határidőben beérkezett pályázatokat a Kari Ösztöndíjbizottság az alábbi pontrendszer alapján rangsorolja.

az utolsó aktív szemeszterben elért összesített korrigált kreditindex	4,81-5,00	10 pont
	4,61-4,80	9 pont
	4,41-4,60	8 pont
	4,21-4,40	6 pont
	4,01-4,20	5 pont
	3,81-4,00	3 pont
	3,61-3,80	2 pont
	3,51-3,60	1 pont

OTDK, TDK	TDK tagja	2 pont
	téma előadója volt	3 pont
	dolgozatot opponált	4 pont
	dolgozatával szerepelt	4 pont
	TDK titkár	5 pont
	OTDK-n dolgozatával nyert	10 pont
	OTDK-n dolgozatával 1-3. helyezést ért el	8 pont
más tanulmányi verseny	mérlegelés szerint	1-10 pont
publikáció	mérlegelés szerint	1-5 pont

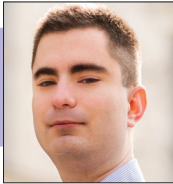
A TDK, OTDK-hoz kapcsolódó tevékenységet igazoló illetékes tanszék által kiadott, valamint a tanulmányi versenyen elért helyezés vagy publikációs tevékenység igazolását a pályázathoz mellékelni kell.

A pontthár a pontszámok és a rendelkezésre álló keret tekintetében kerül megállapításra. Ezután a hallgatókat a bírálók sávokba sorolják, amely alapján az egy sávba tartozó hallgatók azonos mértékű ösztöndíjban részesülnek.

ÖSSZEFOGLALÁS

Azon önköltséges képzésben részt vevő hallgatók, akik pályáznak és az elbírálás során bekerülnek a támogatottak körébe, maximum az önköltség összegét kapják vissza ösztöndíj formájában, azonban ez valószínűleg a pályázók számából és a felhasználható keret összegéből adódóan nem fogja elérni az önköltség teljes mértékét, csak egy bizonyos hányadát. Ennek ellenére bízom benne, hogy sok hallgató számára nagy segítséget jelent az ösztöndíj bevezetése és valamilyen szinten leveszi a terhet a vállukról.

Szeretném megköszönni a segítséget az előterjesztés véglegesítésében *Dr. Kóczián Lilla* hivatalvezető asszonynak, valamint az együttműködést és támogatást *Dr. Nagy Marianna* dékánhelyettes asszonynak, illetve *Tallár Ákosnak*, a Hallgatói Önkormányzat elnökének.

ITT AZ ÜGYNÖK, HOL AZ ÜGYNÖK?!

MIÉRT IS NEM LEHET „RENDEZNI” AZ ÜGYNÖKKÉRDÉST

SZERZŐ: TRÉBER TIBOR

Nem telik el olyan kormányciklus, melynek során nem kerül napirendre az ügynökkérdés. A mindenkori ellenzék fegyvere a mindenkori kormánnyal szemben, mert nehezen lehet megmagyarázni a publikumnak a problémakör szakmai hátterét, társadalomra gyakorolt aspektusait. Egy tiszta, átlátható képhez ugyanakkor elengedhetetlen megvizsgálunk a kérdést a vonatkozó törvények és intézmények szemszögéből is.

Komoly probléma, hogy a rendszerváltás utáni kommunikációban egy kalap alá vonták a teljes Belügyminisztérium III-as főcsoportfőnökséget, tekintet nélkül arra, hogy valójában öt, feladataiban és állományában is jól elkülönülő csoportfőnökségből állt. A III/I csoportfőnökség a hírszerzés, a III/II a kémelhárítás, a III/III a politikai elhárítás, a III/IV a katonai elhárítás, a III/V pedig a technikai osztály volt. A főcsoportfőnökség struktúrájának áttekintése után már látható, hogy a III/III-at leszámítva, minden ügynökségre szüksége van egy demokratikus államnak. A rendszerváltó politikusok nagy része azonban titkosszolgálatokkal csak a III/III formájában találkozott, mint megfigyelt. Ezen kívül a Duna-gate botrány is csak a III/III-as csoportfőnökség munkájára világított rá, melyet a későbbiekben fel is számoltak. Az állomány nagy részét menesztették vagy nyugdíjazták, a csoportfőnökség nem politikai tölterű feladatait pedig a Nemzetbiztonsági Hivatal vette át, mellyel együtt megörökölték a máig nagy érdeklődésre számot tartó aktáikat is.

A III/III iratok sorsáról komoly viták folytak az elmúlt évek során. Rendszeresen nyújtanak be törvényjavaslatokat ma is az ellenzéki pártok az akták felnyitásával kapcsolatban. Kommunikációs szempontból azért beszélhetünk ilyen esetekben hangulatkeltésről, mert a dokumentumok sorsa jogilag rendezett. Félmegoldások és kompromisszumok árán létrehozták az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárát, amelynek működését a 2003. évi III. törvény szabályozza.

A jogszabály hatálya kiterjed az összes nemzetbiztonsági szerv által iktatott anyagra 1944 decemberétől egészen 1990 februárjáig. A felölelni kívánt időintervallum és a vizsgált szervezetek köre elvileg biztosítaná a törvény címében szereplő „elmúlt rendszer titkosszolgálatainak tevékenységének feltárására” tett vállalat, mégsem valósul meg teljes aktanyitás.

Vannak teljesen nyilvános adatbázisok, mint például a titkosszolgálatok tisztjeinek életútját és az állambiztonsági szervek felépítését bemutató archontológia, valamint a részletes keresővel rendelkező fénykép adatbázis. Ugyanakkor a közel négyezer iratfolyóméter mennyiségű anyag jelentős része csak szűk körben hozzáférhető. Kutatók, akik megfelel-

FORRÁS: WWW.OPONT.HU

nek a törvényben meghatározott feltételeknek, többnyire korlátozás nélkül betekintheznek az aktákba. Emellett állampolgárként is lehetőség van bizonyos dokumentumok megtekintésére, ehhez azonban valamilyen kapcsolódási pontot kell találnunk az iratokhoz. A kérelmező személy érintettként vagy egy érintett egyenes ági leszármazottjaként informálódhat a rá, vagy családtagjára vonatkozó adatokkal kapcsolatban. Ebben az esetben viszont számítani kell arra, hogy bizonyos információkat kitalarnak az adott dokumentumból. Erre az „anonimizálásra” azért van szükség, hogy ne lehessen ráismerni az akta minden szereplőjére. Továbbá a törvény fenntartja annak a lehetőségét, hogy az iratokat iktató szerv államtitoknak minősítsen bizonyos adatokat, tehát az ilyen jellegű akták nem válhatnak kutathatóvá. Az „anonimizálására” és a megfigyelési akták kikérhetőségének szűkített lehetőségére társadalmi okokból is szükség van. Ugyanis a közvélemény, bár szeretné megtudni, mit rejtenek a dossziék, valójában nincs felkészülve a társadalmi dilemmákra. Például olyan esetekre, ha kiderülne egy óvónériről, aki a közösség megbecsült tagja, hogy a gyerekek rajzai alapján jelentett a szülőkről.

Gyakori a közbeszédben az a vélekedés, miszerint sokan voltak „besúgók” az előző rendszerben azok közül, akik ma is vezető szerepet töltenek be a politikában. Azt viszont csak kevesen tudják, hogy 1994-től a kétezres évek közepéig több, mint két tucat választott vagy megbízott tisztség betöltése előtt a jelöltek átestek egy vizsgálaton. Az 1994. évi XXIII. törvény alapján például a képviselők vagy kormánytagok múltjában megvizsgálták, hogy

volt-e közül a III/III csoportfőnökséghez. Amennyiben találtak kapcsolatot, felszólították az érintettet ezen információk publikussá tételére vagy lemondásra. Mivel csak a politikai elhárítással való együttműködést vizsgálták, Medgyessy Péter kémelhárításhoz fűződő múltját nem hozták nyilvánosságra.

Megállapítható tehát, hogy a közbeszédben jelenlévő véleménnyel ellentétben az ügynökaktákat nem jellemzi teljes hozzáférhetetlenség, a volt III/III-as ügynökök politikából való kizárása pedig évekig működött. Ugyanakkor a szakmai ellenérvek is jelentősek a teljes III-as főcsoportfőnökség iratanyagainak megnyitásával kapcsolatban. Ha egy ország ügynökségei kiadják a forrásait, várhatóan hosszú évekig nem lesz esélyük újabb kapcsolati rendszer kiépítésére. Emellett egy teljes aktanyitás feltételezhetően emberéletbe is kerülhet. Például John Smith esetében, akiről az elhárítás tudta 1987-ben, hogy az amerikai hírszerzésnek kémkedik. A környezetében angoltanárként ismert ügynök jó eséllyel merénylet áldozatává válna, ha tevékenységét ma éppen Iránban folytatja, ugyanakkor a hazaárulás egyetlen országban sem évül el. Abban az esetben, ha hírszerzésünk nyilvánosságra hozná, hogy 1985-ben Hans kicsempészett egy tervrajzot egy németországi gyárból, akkor ő elítélhető lenne kémkedésért. A felmerülő aggályokat azonban minden kormányra kerülő politikai erő ismeri és folyamatosan arra a megállapításra jutottak, hogy az aktanyitás nem éri meg a kockázatot. Elmondható tehát, hogy általában hangulatkeltő funkciója van az „ügynökkérdés” rendezését firtató kérdéseknek a közbeszédben.

ÁLLAMI ÁLDOZATSEGÍTÉS MAGYARORSZÁGON

SZERZŐ: GÁL DÓRA GABRIELLA

Egy 2010-ben készült felmérés szerint a Magyarországon elkövetett bűncselekmények áldozatainak csupán kilenc százaléka fordult anyagi, jogi segítségért vagy pszichológiai tanácsadásért az Áldozatsegítő Osztályhoz. Napjainkra ez az arány már kétszeresére emelkedett, de az általános tapasztalat szerint a segítség igénybevételére jogosult áldozatoknak még mindig csak töredéke él ezen lehetőséggel, ami gyakran az érintettek tájékozatlanságából fakad. Mit is takar pontosan az állami áldozatsegítés ma Magyarországon? Az áldozatsegítésről szóló cikksorozat első részében erre keressük a választ.

Állami áldozatsegítés: Mióta? Hogyan? Miért?

Az Áldozatsegítő Osztály 2006-ban kezdte meg tevékenységét hazánkban, a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény hatálya lépésével egyidejűleg. A Szolgálatok a fővárosi, illetve a megyei kormányhivatalok részeként működnek országsszerte. Az áldozatsegítés közsférába való beépülése azt a fő célt szolgálja, hogy az állam egy adott bűncselekmény sértettjére ne csak a büntetőeljárás szereplőjeként tekintsen, hanem annak személyes körülményeire is hangsúlyt fektessen, különös tekintettel a személyes érzelmek kezelésére és az egyéni krízishelyzet mérséklésére.

A hazai áldozatsegítő tevékenység szempontjából mérföldkőnek tekinthető a 2012. évi 29. - Európai Unió által kibocsátott - irányelv, mely a minimumjogok garantálása (támogatás, tájékoztatás, védelem) mellett új célkitűzéseket is tartalmaz, továbbra is szem előtt tartva a szolidaritás és a méltányosság elvét. Viviane Reding uniós jogérvényesülési biztos elrendelte, hogy az uniós szinten elfogadott irányelvet 2015 novemberéig a tagállamok nemzeti jogrendszerébe is be kell építeni.

A Kormányhivatalok Igazságügyi Szolgálatának részeként működő Áldozatsegítő Osztály célja a bűncselekmények közvetett, vagy közvetlen áldozatainak segítése, és a cse-

lekmény elkövetésének következményeként esetlegesen fellépő krízishelyzet megoldása. A törvény szerint az Áldozatsegítő Osztály tevékenységének hatálya elsősorban a Magyarország területén elkövetett tulajdon elleni szabálysértés, vagy bűncselekmény áldozataira terjed ki. A fentiekben említett *Bűncselekmények áldozatainak segítéséről szóló törvény* tehát azokat a természetes személyeket tekinti áldozatnak, akik közvetlenül az ellenük elkövetett bűncselekmény hatására szenvedtek bárminemű sérelmet.

A segítségnyújtás abban az esetben is igénybe vehető, ha a hatóság megszünteti a nyomozást vagy elutasítja a feljelentést a szóban forgó ügy kapcsán. A jogszabály anyagi, fizikai és lelki értelemben vett segítségnyújtást ír elő az áldozatok támogatása érdekében, azonban a gyakorlatban javarészt csak az anyagi természetű áldozatsegítés valósul meg közvetlenül az Áldozatsegítő Szolgálat által.

Az állami áldozatsegítés eszköztára

A Szolgálat közreműködik abban, hogy az áldozat élhessen az őt megillető jogokkal, és tisztában legyen az adott szituáció jogi körülményeivel. Ide tartozik az áldozati jogokkal, különböző lehetőségekkel kapcsolatos felvilágosítás, illetve az ügy menetéről és az esetleges kötelezettségekről történő tájékoztatás.

Az Áldozatsegítő Szolgálaton keresztül lehetőség van az azonnali pénzügyi segély

igénybevételére, melyet az áldozat akkor kérvényezhet, ha a bűncselekmény következtében anyagi krízishelyzet lép fel. Ebben az esetben a törvényben foglaltak szerint az állam köteles fedezni az áldozat olyan alapvető szükségleteivel járó költségeket, mint a lakhatás, az ételmezés vagy a ruházatkódás.

A financiális támogatásban való részesülésnek az a feltétele, hogy az áldozat rendőrségi igazolással támassza alá a bűncselekmény megtörténtének tényét és az okozott kár mértékét. Emellett más olyan, anyagi helyzetet reprezentáló dokumentumokat is köteles benyújtani, mint például a bankszámlakivonat, jövedelemigazolás, és a közüzemi számlák. Ha az Áldozatsegítő Osztály indokoltnak tartja a kérelmet, a sértett egyszeri pénzügyi támogatásban részesül.

Ha a bűncselekmény során a sértett személyes okmányait eltulajdonították, az állam a Szolgálaton keresztül biztosíthatja az iratok költségmentes pótlását, a fentebb említett rendőrségi igazolás és a hivatal által kiállított hatósági tanúsítvány bemutatása ellenében.

Az Áldozatsegítő Szolgálat hatáskörébe tartozik a védett szálláshelyek biztosítása, a szállás igénybevételére emberkereskedelem áldozatává vált személyek jogosultak, a tartózkodás költségei az államot terhelik. A szóban forgó védett helyeken az áldozatok mindennapi ellátásban részesülnek, emellett a törvény rendelkezik az ún. komplex segítő szolgáltatásról, mely elsősorban a jogi és pszichológiai tanácsadást jelent, ötvözve a szociális munka segítő eszközeivel.

A kárenyhítés lehetősége általában a személy elleni erőszakos bűncselekményekkel kapcsolatban merül fel, jogosult lehet ez esetben súlyos testi sértés áldozata vagy elhunyt személy közeli hozzátartozója.

A fent leírtak alapján megállapítható, hogy az áldozatsegítő rendszer hatékonyságának érdekében szükség van a Rendőrség, az Áldozatsegítő Szolgálat és más, segítő tevékenységet végző szervek, szakemberek együttműködésére. Minden természetes személynek, akit a törvény áldozatnak tekint, joga van részesülni az őt megillető anyagi, jogi, és lelki segítségnyújtásban. Azonban felmerül a kérdés, hogy az elméletben felépített szisztéma milyen mértékben és módon érvényesül a gyakorlatban a közigazgatás jelenlegi keretei között.

Folytatása következik.

BŰN ÉS BŰNHŐDÉS

KIKÉNYSZERÍTETT TÁRSADALOM - 2. RÉSZ

SZERZŐ: FUNCS FANNI

Az ember alapvetően társas lény, és mint ilyen, igényt tart gondolatai, világnézete megosztására. A kibontakozás, egymás támogatása és inspirálása érdekében hasonló orientáltságú társaival többnyire spontán szerveződésű közösségeket, szubkultúrákat hoznak létre. A szubkultúrák az átlagtól, illetve más szubkultúráktól megkülönböztetett sajátosságokkal bírnak, melyek megmutatkoznak úgy a nyelvhasználatban, mint az értékrendben vagy az öltözködésben. Létezik azonban olyan válfaja, melyet külső erővel hoztak létre, ám tartalmát sokkal inkább belülről határozzák meg, létrehozva egy speciális társadalmat a társadalomban: a börtönt.

FORRÁS: RÉSZLET A KISÉRLET C. FILMBŐL – WWW.BEYONDTHEFILMBLOG.BLOGSPOT.HU

Rabhierarchia
Mint minden szubkultúra, a börtön is – az adott állam jogrendszerének felügyelete alatt – sajátos normarendszerrel rendelkezik. Különlegessége abban rejlik, hogy tagjai nem önkéntes alapon csatlakoznak hozzá, vagyis nem azért, mert osztják e társadalmi csoport nézeteit, hanem az államhatalom kényszeríti őket erre; az – olykor szó szoros értelmében vett – túlélés érdekében azonban minden elítélt kénytelen elsajátítani, legalább látszólagosan magáévá tenni a börtönélet iratlan szabályait. Ez számos esetben kognitív disszonanciához vezet, mivel az adott személy értékítélete, világszemlélete nem minden esetben egyezik a börtönvalóságával.

A hírhedt létformához való alkalmazkodást ajánlatos legkésőbb a büntetés-végrehajtás első pillanatában elkezdni. Az első benyomás meghatározó, hiszen a rabok (de még a felügyelők is) ez alapján „rangsorolják” egymást. A legmeghatározóbb kategorizációs szempont a büntetést kiváltó büntett: míg egy maffiavezér többnyire köztiszteletnek örvend, addig egy szexuális erőszakot elkövetőnek kijár a legmélyebb megvetés, amely sok esetben tetlegességig fajul. Mind a csoporton belüli egyén, mind a rivális csoportok viselkedése és helyzete a társas összehasonlítás elmélete alapján jellemezhető legszemléletesebben, következésképp a rabság ideje alatti életkörülmények az egyénen, illetve az egyes csoportokon belül lejátszódó folyamatokon múlnak: amennyire tartják önmagukat, annyira fogja megbecsülni őket a környezetük is; ön-

maguk pozicionálása a többiekhez viszonyítva történik. Az erőviszonyok felmérését követően válhatnak például menővé, jógyerekké, csicskává vagy vazzerré (jelentése: áruló, besúgó). A kezdetben megszerzett státusz felé felé csak nagy erőfeszítések árán mozdítható el, míg lefelé annál egyszerűbben. Egy, a pozícióját megőrizni kívánó fogvatartottnak, non-stop „készültségben” kell állnia, mivel egy átlag börtön nem biztosít személyes szférát, így egymás ellenőrzése és a rivalizálás folyamatos kihívást jelent.

Aki a hatalom, azé a szabadság

Az elítéltek által megszerzett státuszt – ahogyan a rácsokon kívüli világban is tapasztalható – külső, szimbolikus tényezők is erősítik. Fiáth Titanilla börtönpszichológus-antropológus Börtönkönyv című munkájában átfogó képet ad e presztízserősítő jelzésekről.

A természetes, külső adottságok bírhatnak tekintélyt építő vagy romboló hatással. A testfelépítés például rendkívüli módon befolyásolja az adott rabhoz való viszonyulást: egy magas, izmos férfi akkor is tiszteletet kap nála kisebb, esetleg magasabb pozíciójú társaitól, ha nem vágyik rá.

A vagyoni helyzet szintén sorsdöntően hat a börtönbeli életre, melyet a tehetős fogvatartottak a lehetőségekhez képest igyekeznek láthatóvá tenni – még ha érdemleges, a vagyoniukat érintő intézkedéseket hivatalosan nem is eszközölhetnek. Uniformisukon – amely eredetileg arra hivatott, hogy a börtön lakóit egyenlővé tegye – a rendelkezésükre álló eszközökkel, például filctollal, különböző

olyan márkajelzéseket tüntetnek fel, melyek a szabad világban is gazdag, befolyásos személyre engednek következtetni. A vagyonos „lakók” emellett a börtön szabályzat határain belül a cellájuk berendezésében is igyekeznek festményekkel, egyéb berendezési tárgyakkal hangsúlyozni felsőbbrendűségüket.

A többszemélyes cella felosztása hasonlóan tekintélykifejező jelzővel bír. Emeletes ágyak esetén az alsó szint számít előkelő helynek. A helység vezéregyéniségének fekhelyéhez áll a legközelebb az asztal, melynek használatával ő maga rendelkezik.

A mindenkori cél az, hogy az egyén a hierarchia csúcsára kerüljön. Minél feljebb helyezkedik, annál nagyobb szabadságra tesz szert – a szabadságvágyat pedig még a börtön falai sem képesek kizárni.

Smasszer-rab viszony

A foglyok börtönbeli mindennapjait nagyban meghatározza, hogy milyen viszonyt alakítanak ki az állam által a felügyeletükre kirendelt börtönőrökkel. E közös élmények – ahogyan a szabad társadalomban, itt úgyszintén – összekovácsoló erővel hatnak. A közös dohányzás, az öröknek nyújtott illegális szolgáltatások, a női dolgozókkal kialakított érzelmi alapú viszony mind szabályzattal ellentétes magatartások, ám manipulálható természetükből fakadóan a személyzet egyes tagjai könnyen a rabok „cinkosává”, segítőjévé válhatnak. Egy jól megválogatott kapcsolatrendszeren keresztül a fogvatartottak befolyásolhatják társaik elhelyezését, a cellák beosztását, az ellenfeleikkel való bánásmódot szigoríthatják, a szimpatizánsaikkal valót eny-

híthetik, könnyebben kapcsolatba léphetnek a külvilággal.

Azonban e praktikák sem számolhatják fel teljesen a tényt, miszerint a rabok a börtönőrök alárendeltjei, tehát szabadságvesztésük végrehajtásáért ők tartoznak a legfőbb felelősséggel; az emberi szabadság elvesztése pedig jelentős lélektani változásokat eredményez. Ez utóbbiakkal kapcsolatosan végzett kutatást Philip Zimbardo amerikai pszichológus 1971-ben a Stanford Egyetemen – innen ered a stanfordi börtönkísérlet elnevezés. Ennek során arra kívánt fényt deríteni, hogy milyen hatással van az őrök szerepében lévőkre a mások feletti hatalomgyakorlás lehetősége, illetve a nekik alávetett foglyokra a szabadságuk elvesztése, az alávetettség.

A kísérlet megvalósításában önkéntesek segítettek, akik többnyire kiegyensúlyozott – lehetőleg nem sadista vagy mazochista – jellemmel, valamint hasonló társadalmi pozícióval rendelkeztek. Őket választotta kettő, azaz a börtönőrök és a rabok csoport-

jára. Külön egyenruhát kaptak, amely már önmagában jelezte a foglyok alávetett és a „smaszerek” felsőbbrendű státuszát. Ez kivételül az alanyok magatartására is: a fogvatartottak aktív ellenállóvá, passzív elszenvetődővé vagy modellrabba váltak, míg az őrök között voltak empatikusak, szigorúan igazságosak és kegyetlen, alárendeltjeikkel szemben megalázók is.

Miután az egyik megfigyelő hallgató kifejezte felháborodását, a két hetesre tervezett kísérlet hat nap után berekesztették. Zimbardo ezt követően elismerte, hogy – a börtönigazgató szerepében – maga is a kísérlet részesévé vált, elvesztette tárgyilagos megfigyelőképességét. Belátta, hogy ezen kívül is számos hibát követett el, melyek hiteltelenítették tudományos következtetéseit. Az őrök például mindennap hazamehettek, nem szakadtak el valós életüktől, míg a raboknak erre nem volt lehetőségük; emellett az önkéntesek lelkiállapotát illetően alaposabb felmérést kellett volna készítenie a pirálapu teszttel helyett.

A kísérlet azonban hitelesnek bizonyult abból a szempontból, hogy a totális intézményekben általánosan jelentkező felsőbb- és alsóbbrendű, hatalomgyakorló és kiszolgáltatott szerepek szembevetülő személyiségformáló erővel bírnak. Zimbardo jelentésében a következőket írta: „viselkedésüknek, gondolkodásuknak és érzéseiknek szinte minden aspektusában drámai változások következtek be. Nem egészen egy hét alatt a bebörtönzés élménye (időlegesen) elmosta az egész addigi életük során tanult dolgokat; felfüggesztette az emberi értékeket, kikezdte az énképüket, és az emberi természet legtorzabb, legközönségesebb, leghatározottabb oldalát került felszínre”.

Leon FESTINGER (1919-1989): a kognitív diszonzancia és a társas összehasonlítás elmélete

A kognitív diszonzancia elméletének kidolgozása Leon Festinger amerikai szociálpszichológus nevéhez köthető, aki arra kereste a választ, hogy milyen lehetséges reakciókat válthatnak ki az emberből az általa fontosnak tartott értékekkel szembeeső döntései, cselekedetei. E diszonzanciacsökkentő megoldások a viselkedés megváltoztatása, a környezet megváltoztatása vagy a diszonzanciát csökkentő ismeretek megszerzése.

Szintén neki köszönhetjük a társas összehasonlítás elméletét, amely azt vizsgálja, hogy a csoport hogyan gyakorol hatást az egyénre. Alaptétele, hogy az ember önismerete a környezetével való összehasonlítás alapján alakul ki – ennek köszönhetően érezheti magát attól különbözőnek, vagyis egyedinek.

FORRÁS: IDEGEN SZAVAK GYŰJTEMÉNYE, FIÁTH TITANILLA: BÖRTÖNKÖNYV, PSZICHOLÓGIA ONLINE

Vásárolj nálunk a vizsgákra!

Büntetőeljárás jog I.

Eötvös ár: 2 960 Ft

Jogsociológiai előadások

Eötvös ár: 2 960 Ft

Közigazgatási jog Általános rész I.

Eötvös ár: 4 640 Ft

Munkajog

Eötvös ár: 5 600 Ft

Nemzetközi magánjog és nemzetközi gazdasági kapcsolatok joga

Eötvös ár: 5 840 Ft

KÖNYVESBOLTJAINK:

ELTE ÁJK Eötvös-pont (1053 Budapest, Kecskeméti u. 10-12.)

ELTE BTK Eötvös-pont (1088 Budapest, Rákóczi út 5. fszt 2., az Aula étteremmel szemben)

ELTE Kazinczy Eötvös-pont (1075 Budapest, Kazinczy u. 23-27. fszt., az aulától balra, a lépcsőházban)

ELTE Lágymányos Észak Eötvös-pont (1117 Budapest, Pázmány Péter sétány 1/A, Gömb aula 1. emelet)

MESTERSÉGES INTELLIGENCIA JOGOT A ROBOTOKNAK?

SZERZŐ: NAGY TEODÓRA

A jövőt sokan sokféleképpen megálmodták. A 20. században pedig egy teljesen új műfaj, a sci-fi világa jelent meg az irodalomban. A rendkívül fejlett technológiai eszközök mellett ezekben a művekben megjelenik a mesterséges intelligencia, az emberi élet és tudat örök megőrzésének kérdése, és végső soron az „ember feletti ember” megalkotásának lehetősége.

A technológia rohamos mértékű fejlődésével ezek a kérdések nem pusztán a fikciók világában léteznek, hanem már a mindennapokba is begyűrűztek. Az okostelefon, okosóra, okosautó, okosház után mi a következő lépés? Létrehozható-e egy olyan mesterséges intelligenciával bíró „lény”, amely rendelkezik erkölcsi ítélőképességgel?

A robot-technológiát az élet számos területén használják napjainkban is. A mindennapi életet egyre könnyebbé tevő eszközök nemcsak mérnöki vagy informatikai fejlesztések körében jelennek meg, hanem a háztartásokban, oktatásban is. A robotika egyik legdinamikusabban fejlődő területe jelenleg az orvostudomány. Napjainkban már rengeteg eszköz van a piacon, ami a sci-fi világához hasonlít. A Star Trekből ismert „tricoder”, ami az emberi testet szkennelés technikájával vizsgálja, már elérhető és alkalmazható is orvosi vizsgálatok során. Mesterséges intelligenciával rendelkező robotokat Amerikában kísérleti szinten használnak orvosi beavatkozásoknál. Jelenleg orvosi irányítás alatt állnak az eszközök, a távlati cél viszont az, hogy önállóan tudjanak rutin beavatkozásokat végezni és képesek legyenek az esetleges komplikációk előzetes felismerésére. A technológiafejlesztések elvezették a kutatókat ahhoz a kérdéshez, hogy mérnöki módszerekkel lehet-e intelligenciát „készíteni”. Ez a gondolat jelenti a mesterséges intelligencia (MI) létrehozásának alapját – a fogalom alatt egy gép vagy egy program mesterségesen létrehozott tudata alatt megnyilvánuló intelligenciát kell érteni. A tudósok arra töreksznek, hogy olyan automatizált lényeket hozzanak létre, melyek képesek emberi beavatkozás nélkül válaszolni a különböző környezeti hatásokra. A következő lépése a folyamatnak az, hogy a mesterséges intelligenciával rendelkező gép képes legyen a természetes lényekhez (állatok, emberek) hasonló gondolkodásra. Az utolsó lépcsőfokot pedig a tanulás mechanizmusának elsajátítása jelenti, azaz képes legyen a gép a viselkedését célszerűen és megismételten megváltoztatni.

A leírtak alapján mindenkinek beugrik az *Én a robot* című filmben is szereplő dilemma, miszerint az ember által alkotott eszköz a tanulás képességével megáldva képes lesz magát az embert felülbírálni. Ez a kép nincs olyan távol, mint gondolnánk. A robot-technológia kutatások és -fejlesztések rohamos léptékben haladnak előre, a szabályozásuk viszont rendkívüli mértékben elmaradott. A mesterséges intelligenciával és robot etikával foglalkozó szakemberek már 2007-ben szorgalmazták a robot-technológia jogi szabályozását. Dél-Koreában született meg elsőként a „Robot Etikai Egyezmény”, mely a gyártók és felhasználók számára fekteti le a robotokkal való bánásmód alapvető szabályait. A kódex megalkotásában egy sci-fi író is részt vett. Ez azért nem meglepő, mert az egyezmény alapszabályait Isaac Asimov sci-fi író műveiből merítették.

ASIMOV-FÉLE ROBOTIKA 3 SZABÁLYA

1. A robotnak nem szabad kárt okoznia emberi lényben, vagy tétlenül tőrnie, hogy emberi lény bármilyen kárt szenvedjen.
2. A robot engedelmeskedni tartozik az emberi lények utasításainak, kivéve, ha ezek az utasítások az első törvény előírásaiba ütköznek.
3. A robot tartozik saját védelméről gondoskodni, amennyiben ez nem ütközik az első vagy második törvény bármelyikének előírásaiba.

A szabályozás nem meglepő egy olyan országban, ahol a gazdaság egyik legjövődélőbb eleme a robotipar, az igény azonban a mesterséges intelligencia és robot-kutatásban kevésbé élen járó területeken is felmerült. Az ember és robot együttélésével kapcsolatos kódexek kiadására Európában is történnek törekvések, bár egyelőre nem született egységes szabály. A főbb tárgykörök a robotok engedelmisségének biztosítása, adatvédelem, az illegális használat megakadályozása, valamint ennek szankcionálása.

A robotok a folyamatos fejlesztések során egyre ember közelebbé válnak. Májusban mutatták be Pekingben az első kínai humanoid robotot. A robot külsőre rendkívül hasonlít egy hús-vér emberre, a külső rétegét egy olyan szilikagéliből alkották, amely tapintásra és látványra is közel azonos az emberi bőrrrel. A robot képes mosolyogni, kezét rázni, kacsintani és sok más, eddig csupán emberhez kapcsolt tevékenységre. A robot jelenleg csak előre beprogramozott feladatköröket képes végrehajtani, a tanulásra való képességet eddig nem tudták beletáplálni.

Felmerül a kérdés, hogy a közeljövőben követelhetnek-e az emberszerű robotok jogokat maguknak? Egy 2006-ban nyilvánosságra hozott brit kormányzati tanulmány szerint ötven éven belül a robotok emberhez hasonló jogokat követelhetnek majd. Ehhez kapcsolódóan a jövőbeli szabályozást az állatvédelemhez hasonlóan képzelik el. A kérdéssel foglalkozók közül nem mindenki ért egyet a jogkiterjesztéssel, inkább a kontrollálást támogatják. A *European Robotics Research Network* szerint a robotikát a nukleáris kutatáshoz hasonló szabályozás alá kellene vonni a benne rejlő veszélyek és a társadalom felkészületlensége miatt.

KÉPFORRÁS: WWW.ERDEKESVILAG.HU

ÚJ TANKÖNYVEK VÁSÁRLÁSA

A HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZAT ELNÖKSÉGE A KAR VEZETÉSÉVEL EGYÜTTMŰKÖDVE MEGTEREMTETTE A LEHETŐSÉGET ÚJ, HATÁLYOS TANKÖNYVEK ÉS SZAKIRODALOM VÁSÁRLÁSÁRA.

KÉRÜNK, SEGÍTSD MUNKÁNkat ÉS JELEZD

MÁJUS 11-IG

AZ AJKHOK.ELTE.HU OLDALON, HOGY MILYEN TANKÖNYVEKRE LENNE SZÜKSÉGED!

MERT MINDANNYIUNK ÉRDEKE EGY JÓL
FELSZERELT KÖNYVTÁR!

Á J K H Ö K

EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM

HÁBORÚBAN MINDENT SZABAD?

AZ ISZLÁM ÁLLAM TÉRNYERÉSE

SZERZŐ: GÁL DÓRA GABRIELLA

Videofelvétel egy amerikai újságíró lefejezéséről. Élve elégetett jordán pilóta. Felbecsülhetetlen értékű műemlékek elpusztítása. Embertömegek lemészárlása vallási okokra hivatkozva. – Ilyen és ehhez hasonló brutális tettek vezetnek az Iszlám Állam által szent célnak titulált küldetés teljesítéséhez. Mégis hogyan vált az ISIS a világ legrettegettebb terrorszervezetévé, és mi teszi lehetővé fokozódó térnyerését?

Az Iszlám Állam nevű (IS, ISI, ISIS, ISIL néven is ismert) terrorszervezet története nagyjából 2003-ra nyúlik vissza, a radikális csoport közvetlenül Szaddam Husszejn diktatúrájának megdöntése után kezdett kibontakozni. A szélsőséges szunnita szervezet 2008-ig az al-Kaida részeként harcolt, később a csoport jelentős nézetkülönbségek miatt elkülönülve, Iraki Iszlám Állam néven működött tovább.

A végleges szakítás 2014-ben következett be, amikor az al-Kaida főparancsnoksága nyíltan is elhatárolódott az ISIS-től annak eltérő irányú célkitűzései és bestiális tömegvérengzései miatt. Az Iszlám Állam mindezidáig jelentős nagyságú területet foglalt el Irak északnyugati részén, Szíriában pedig olyan mértékű hatalomra tett szert, amely már a közhatalomra is komoly veszélyt jelent.

WASHINGTON „BALLÉPÉSE” – A RADIKÁLIS CSOPORTOK TÉRNYERÉSE

Egy, a közvélekedésben domináns attitűd szerint a szélsőséges iszlamista szervezetek térnyerése javarészt az USA hibás Irak-politikájának köszönhető. 2011-ben, az Egyesült Államok kivonulásakor ugyanis egy olyan bizonytalan lábakon álló, diszkriminatív rendszer maradt hátra, melyben szinte predestinálva volt a radikális nézetek térnyerése. 2003-ban, Szaddam Husszejn megbuktatásával egyidejűleg az iraki hadsereg felajánlotta együttműködését a rendszer helyreállításában, azonban az USA elutasította ezt, kizárva ezzel a szunnitákat a közhatalmi szférából.

Így a Núri el-Málíki által vezetett kormány működése alatt az ország irányítását javarészt sjiiták befolyásolták. A kiszorítottak a szélsőséges csoport térnyerésében látták a rendszer megváltoztatásának lehetőségét. Megállapítható, hogy a helyiek javarészt nem vallási vagy ideológiai meggyőződésből, sokkal inkább politikai megfontolásból csatlakoztak szélsőséges ellenzékhez.

AZ ISZLÁMMAL MANIPULÁL

Az ISIS által képviselt szélsőséges eszmék nem vallási elköteleződésből fakadnak, az iszlám tanításai kizárólag a hatalomszerzés eszközeként funkcionálnak. A szervezet a pániszlám eszmékre hivatkozva, emocionális ráhatással próbálja megnyerni a muszlim

FORRÁS: WWW.MAGYARHIRLAP.HU

közösségek szimpátiáját, miközben maga is súlyosan vét az iszlám szellemisége ellen.

A pániszlám ideakép értelmezése szerint a nyugati megszállás következményeképpen destabilizálódott a vallási közösség az iszlám világban, melyet a kalifátusi rendszer visszaállításával kell újraegyesíteni. Erre hivatkozva az ISIS küldetésének tekinti, hogy kiirtsa a világból az iszlámtól eltérő vallást gyakorolókat, ezért egy 2014-es dzsihádisták akcióján két hét alatt több mint ezer, eltérő felekezethez tartozó civil gyilkolt meg. Az Iszlám Államot minden muszlim fölé helyezik, vallási fenntarthatóságot követve. További célkitűzésük, hogy visszaszerezzék az őseik által korábban birtokolt területeket Észak-Afrikában és Kelet-Európában, így Magyarországot is.

A LEGGAZDAGABB TERRORSZERVEZET

Az Iszlám Állam becsült vagyona jelenleg körülbelül kétegy milliárd dollár. Szíria olajtermelésének csaknem hatvan százalékát tartják a kezükben, ezen kívül pedig háromszáz iraki olajkút van az ISIS birtokában. A terrorszervezet komoly vagyonra tesz szert az elfoglalt területeken élőkől szedett adókból, illetve a rablásból, fosztogatásból származó haszonból egyaránt.

Az Irakban elfoglalt területek jelentős része termőföld, ennek köszönhetően az ország búzatermelésének csaknem felét a terrorszervezet uralja. A stabil pénzügyi állapot megteremtésében döntő jelentőségű volt, amikor a szunnita szervezet 2014 júniusában elfoglalta Moszul városát, és több mint négyszáz millió dollárt zsákmányolt a helyi bankfiók kifosztása során.

KÖZÖSSÉGI MÉDIA ÉS AZ „ISIS-MARKETING”

Az ISIS terrorszervezet eddig soha nem ta-

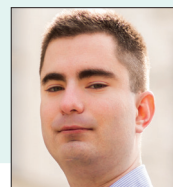
pasztalt módon használja fel a közösségi médiát, mint kommunikációs platformot. A szervezet által megjelentetett tartalmakért egy propagandacsoport felelős, melynek tagjai feltehetően képzett médiaszakemberek. Az Iszlám Állam a nyugati világ megfélemlítése céljából brutális videofelvételekkel sokkolja az internetes közösséget, és emellett harcosok toborzására is törekszik, többek között a *Youtube*, a *Twitter* és az *Instagram* felületén. A saját médiaközponttal rendelkező terrorszervezet nemcsak digitális formában teszi elérhetővé anyagait, saját kiadású magazinnal és nyomtatott prospektusokkal is rendelkezik.

LÁTHATATLAN HADSEREG

Csak becslések vannak arra vonatkozóan, hogy mekkora lehet az Iszlám Állam hadserege. Egy nemzetközi kutatás szerint az elmúlt évben nagyjából háromezer európai civil csatlakozott a terrorszervezethez, és az ötezeret is meghaladhatja az afrikai országokból érkező újoncok létszáma.

Az Iszlám Állam ideológiájának elsődleges célcsoportja a könnyebb átnevelhetőség miatt a fiatalabb korosztály. Az elmúlt időszakban több olyan esetről is értesülhettünk a világsajtóból, miszerint tizenéves fiatalok mindenüket hátrahagyva távoztak otthonukból, hogy csatlakozhassanak a terrorszervezethez. Kiemelt kockázati csoportnak minősülnek az európai muszlimok, különösen a második és harmadik generációs bevándorlók. A beilleszkedési problémák és az ingatag identitástudat esetleges fennállása mellett további kockázatot jelenthet még az Európában egyre erősödő muszlimellenes attitűd, mely tovább erősíti a nyugat és az iszlám világ közötti ellentét teóriájának hitelességét, és növelheti az európai muszlim populáció radikális irányba terelődésének esélyét is.

NEMZETKÖZI SZEREPEVÁLLALÁS ÉS –FELFOGÁS AMERIKAI – OROSZ RELÁCIÓBAN

SZERZŐ: TRÉBER TIBOR

Barack Obama ígéretéhez híven hozott ugyan némi változást az Egyesült Államok politikai életébe, ám az ígéretek kevésnek bizonyultak. Az egyre hangosabb amerikai közvélemény szerint a (politikai) átalakulás annyiban állt, hogy a cselekvő USA-ból egyfajta semmittevő nemzetállam lett: nincs semmi, amit felmutathatna egyértelmű bel- vagy külpolitikai sikerként. Vajon ennek is betudható a megerősödött Oroszország nemzetközi előretörése?

Az Egyesült Államok visszavonult és magára hagyta a világot. Kicsit olyan állapotok uralkodnak a nemzetközi szinten, mint a '90-es években: kuszaság. Az egészet tekintve nincs egy nagy rendező elv, mint a bipoláris világrend idején. A szignifikáns különbség abban áll, hogy már léteznek önálló regionális hatalmak, melyek nem csak törekednek rá, de képesek kiterjeszteni befolyási övezeteiket. Ott pedig, ahol érdekellentét áll fenn, fegyverkezési verseny alakul ki. Vegyük számba azokat a régiókat, ahol sürgető konfliktushelyzet áll fenn és az Egyesült Államok beavatkozó szerepet vállalt.

Kína lassan mindenkit fenyegetésnek tekint és növeli a hadi kiadásait, láthatóan fél attól, hogy bekerítik. India mellett a pakisztáni politika is szorosan együttműködött az Egyesült Államokkal. Japán és Dél-Korea klasszikusan amerikai szövetséges, Indonéziában is létesült állandó amerikai bázis. Vietnámban egyre nagyobb az euró-atlanti töke, ami csorbítja a népköztársaság gazdasági befolyását, ezen felül csak rövidtávon egyeznek meg az érdekei aktuális stratégiai partnerével, Oroszországgal. Kína számára védelmi stratégiai kérdés, hogy ne tudják bekeríteni. Amerika mindössze kommunikáció szintjén van jelen a kérdésben: néha arra fordul, de nem mutat valódi hajlandóságot a fegyveres erővel való fellépésre.

Dél-Amerikában is folyik egy lokális hidegháború. Katonai és gazdasági szinten Brazília és Argentína verseng, míg a régió vezető államának posztjára gazdasági tekintetben Chile is pályázik. Az egyes országok belpolitikai problémái miatt egyelőre nem fordulnak kifelé és az ellentétek nem éleződnek ki annyira, mint Ázsiában vagy a Közel-Keleten, Obama elnök pedig néhány körutat leszámít-

va nem igazán tett lépéseket a térség destabilizációjának megelőzésére.

Afrika esetében mutatkozott meg leginkább a demokrata elnök habozása. Hiába volt gazdaságilag konkrétan veszélyeztetett több szövetségese is, Amerika csak későn és jelentéktelen módon avatkozott be az Arab Tavasz idején. Az Egyesült Államok a légitámadások után sem tett lépéseket annak irányába, hogy megszilárdítsa a regionális helyzetet, vagy legalábbis komolyabb ellenőrzése alá vonja a térséget: csupán jelképes gesztusokat tett.

A Közel-Kelet vonatkozásában sem sokkal bizalomgerjesztőbb a helyzet. Az iraki kivonulás volt az egyetlen obamai ígéret, ami maradéktalanul beteljesült, az országot azonban egy labilis politikai rendszerre és törékeny karhatalmi erőre hagyták. Ennek eredménye az lett, hogy a radikális politikai erők csatlakoztak a szélsőséges iszlamistákhoz, és komoly háterszínre adták az ISIS-nek. A légitámadások és az iraki haderő képzésére küldött egységek, ismét csak jelzésértékű intézkedések az Egyesült Államok részéről a helyzet operatív rendezése helyett.

A fenti példák alapján láthatjuk, hogy az Egyesült Államok külpolitikája és geopolitikája egyre inkább a pusztá kommunikációra épül. Ez a hozzáállás, amelyet Vidal de la Blache francia geográfus és geopolitikai gondolkodó nevezett nevével, elfogadható ugyan egy regionális hatalomtól vagy egy kisebb országtól, de nem attól, amely egy Bush család örökséget vehetett át. A neokonzervatív think tankekkel megtámogatott republikánus külpolitikai vonal aktívan beavatkozó volt. Értették és használták a katonai erőben, a jelenlétben való potenciált. Fenntartották annak a lehetőségét, hogy tengerészgyalogosok

szálljanak meg egy a demokratikus értékeket lazán kezelő vezetőkkel rendelkező országot. Tették mindezt úgy, hogy nem kapnak ENSZ felhatalmazást vagy többségi NATO támogatást: a fenyegetettség elegendő volt ahhoz, hogy hatalmi szóval rendezzenek nemzetközileg vitás kérdéseket.

A Bush éra alatt fejlődött a rakétapajzs rendszer Európában. Oroszország csak fenyegetőzött ellenlépésekkel, de nem jelentett valódi veszélyt. Obama „változást” hozó személyének első külpolitikai lépései közé tartozott viszont az oroszok határán lévő NATO országok rakétavédelmére adott támogatások visszavonása. Akkor még úgy tűnt, képes párbeszédet folytatni Putyinnal.

Oroszország azonban idővel észrevette az amerikai visszavonulást. Putyin a belpolitikában kialakított biztos hátterét arra használta, hogy átvegye a német elméleti gyökerekkel rendelkező, amerikai geostratégiai nézőpontot. A hadseregreformot követően és nemzetközi ellenállástól nem tartva Oroszország beavatkozott Ukrajna belügyeibe. Először a Krím félszigeten hajtott végre okkupációt, majd annexiót. Mindent a destabilizálódó ukrán állam területén élő, orosz nemzetiségűek védelme érdekében - elvileg. A gyakorlat azonban ennél összetettebb. A kommunikációt, ami az orosz nép védelme, összekötötték tettekkel. Így bizonyították, hogy következmények nélkül képesek saját érdekeik védelmére. A kelet-ukrajnai területeken fellázadt szakadárak támogatása is pont ugyan ezt a metódust mutatja.

Láthatjuk tehát, hogy a több forrongó konfliktusos gócpont is van a világban, ahol a béke érdekében szükség lenne a „világ csendőréként” emlegetett USA odafigyelésére – annak eldöntését, hogy valóban feladata-e az Egyesült Államoknak e szerepben tetszelegnie, döntse el a kedves Olvasó. Egyelőre azonban úgy tűnik, hogy amennyiben igen a válasz az előző kérdésre, az Egyesült Államok nem kíván e funkciójának eleget tenni. Passzivitásának eredményeképp pedig megjelent egy aktív szereplő, Oroszország, aki mind katonai, mind gazdasági erejét latba vetve hajlandó érdekeit érvényesíteni. Reméljük, nem teremtenek precedenst, vagy nem kívának tovább haladni, mert jelenleg nem látszik, hol van a nyugati világ védvonal.

FACEBOOK-FÜGGŐSÉG

FÉKTELEN FOLYAMATOK, FELELŐTLEN FELHASZNÁLÁS

SZERZŐ: HEINRICH RENÁTA

Bár számos közösségi oldal verseng a felhasználók kegyeiért, egyelőre úgy tűnik, Mark Zuckerberg kreációjának kimagasló népszerűsége elvitathatatlan és töretlen. A közkedveltség titka talán abban rejlik, hogy a Facebook leginkább egy svédasztalos vacsorára emlékeztet, melynek kínálatából mindenki kiválaszthatja a kedvére valót.

Mindez nem csupán azt jelenti, hogy szemezgethetünk a funkciók és oldalak közt: még fontosabb, hogy a profil biztonságos védőfala mögött mindannyian választunk egy webes személyiséget, annak minden pozitív és negatív vonásával együtt. Végző soron ettől függ, hogy a Facebook közösségének mely táborát erősítjük majd: az állandó lájkolókat, a mindent kiposztolókat, az idézetrajongókat, az örökös bulizókat vagy éppen az edzőterem hőseit – a potenciális csoportok tárháza végtelen.

Valószínűleg az teszi igazán elterjedté és egyben kockázatosá is a Facebookot, hogy a közvetlen közelünkben állva észrevétlenül beépült a mindennapjainkba. A felhasználók egy nem is olyan kis rétege gyakorlatilag életének minden – általa érdekesnek tartott – apró részletét azonnal megosztja a publikummal. Egy ilyen ismerőssel garantáltan mindenki rendelkezik, akinek megnyilvánulásai olykor mérsékelt mértékben szórakoztatóak, de gyakoribb, hogy kétségbeesett hajtépésre és billentyűzetbe fejelésre készítetnek.

A túlzottan aktív felhasználói szokások mentén szerveződik azoknak a tendenciáknak a végeláthatatlan sorozata, melyet nemes egyszerűséggel a legidegesítőbb internetes jelenségek top tízes listájának keresztelhetünk. Ezen a skálán előkelő helyet foglalnak el a „kis finomság a kedvenc éttermemben”, „laza péntek este egy pohár borral és a kedvenc könyvemmel”, a napi sűrűséggel megosztott közös szerelmes fotók, szomorú idézetek és állatmentő felhívások.

A folytonos megosztások meglehetősen kétélű fegyverek a virtuális világban, ugyanis ha nem a kívánt hatást érik el, a másodperc törtrésze alatt képesek köznevetség tárgyává tenni a lelkes alanyt.

Valószínűleg senkinek nem árulok el újdonságot azzal, hogy az állásinterjú előtt vagy után a munkáltatók nagy része is utánanéző az aktuális jelölt Facebook-profiljának, ami miatt szemernyi felháborodásra sincs okunk. Elvégre mindannyian azt osztunk meg magunkról, amit óhajunk, és olyan módon, ahogyan helyénvalónak találjuk. Másfelől egy olyan platformról beszélünk, melyet egyaránt használhatunk kapcsolattartásra és önmagunk karikatúrájának megalkotására is, így az, hogy miképpen

élünk a Web 2.0 áldásos lehetőségeivel, sokkal többet elmond valódi jellemünkről, mint egy hivatalos munkahelyi találkozó. A fellettesünk számára is hozzáférhető fényképek arról a bizonyos felejthetetlen szombati buliról (egyik kézben sör, másikban vodka, az arc színe már kellően egészséges, a szemek enyhén egymás felé fordulnak...) kinosak ugyan, de ennél komolyabb kockázatokat rejt magában a nyaralásokról adott folyamatos tudósítás. Ezzel ugyanis illetéktelenek számára is világossá tesszük, hogy a lakás teljesen üresen vár minket otthon, miközben épp Olaszországban süttetjük a hasunkat – az esetleges betörőknek még munkát is spórolunk, hiszen nem kell utánajárnia szokásainknak, csak belebotlani legújabb bejegyzéseinkbe.

Az egyszerűség és közelség mellett a családka máz teszi igazán vonzóvá a Facebookot a tömegek számára: akinek nincs saját élete, néhány egyszerű manőverrel kreálhat magának egyet, amint azt egy hazai videoblogger találóan megfogalmazta. Szerencsére egyáltalán nincs szükség arra, hogy bármi lényeges vagy említésre méltó történjen velünk: itt a hétköznapi egyszerű szürkeségének is hírértéke van. Nem számít, hogy egy kávét fogyasztunk el a sarki vendéglőben, vagy eljutunk egészen a legközelebbi moziig, méregdrága bőrtáskát vásárolunk, esetleg sportolni vagy szórakozni megyünk – ha nem osztjuk meg, mit sem ér az egész. Tökéletes megoldás arra, hogy mindenkinek bebizonyítsuk, mennyire fontosak vagyunk.

Érdemes megfigyelni, hogy a nassolás mellett a Facebook is afféle pótcselekvéssé vált, hiszen a dugóba került villamoson ülve épp úgy kéznél van, mint egy végeláthatatlan ok-

mányirodai sorban álláskor, vagy egy félórás üresjárat alatt. Innen már csak pár lépés az, hogy telefonnal a párnánk alatt aludjunk, és eltávolítsunk az adatlapunkról minden olyan képet, amire nem kaptunk elég lájkot. A kedvelések és ismerősök száma – noha önmagában nem sokat mutat meg a valóságról – mintegy státuszszimbólummá, presztízs kérdéssé vált: fokmérője annak, mennyire vagyunk népszerűek, hol a helyünk a klikkek képzeletbeli hierarchiájában.

A gondosan megkonstruált illúziót természetesen nem elég kialakítani: ugyanilyen fontos feladat virtuális életünk látszatának ápolása és fenntartása, amibe még több időt és energiát kell fektetnünk. A külsőségeket fokozandó részeseivé válhatunk valamennyi divatos internetőrületnek: egy korsó sör legurítása harminc másodperc alatt, jeges víz a nyakunkba – aminek háttérben valójában jótékonyági felhívás állt, de valahogy a magamutogatás ködös útvesztőiben az eredeti cél elsikkadt –, végül mindenki kedvenc versének megosztása, amivel három napra az is a költészet úttörőjévé válhatott, aki nemhogy Ady Endre költeményeit, de a gabonapelyhes doboz két-soros feliratait sem olvasná el soha.

A Facebook napjaink legnagyobb valóságshowja, ahol önnön személyünk már nem jelent annyit magunknak, hogy kizárólag a saját kedvünkért tegyünk meg bármit: inkább szépen becsomagolt szemetet kínálunk a külvilágnak – a többmillió szerepjáték nem rólunk vagy az ismerőseinkről szól, csakis a képmutatásról. Ne feledjétek: ha nem osztotátok meg, olyan, mintha el sem olvastátok volna.

IRRACIONÁLIS RACIONALISTÁK KOGNITÍV LUSTASÁG

SZERZŐ: FUNCK FANNI

VÉLEMÉNY

Kevés olyan művelt ember létezik, akiknek az intelligenciaszintje hasonló mértékű, mint a racionalitása. E két tulajdonság – meglepő módon – nem garantálja egymást, habár az előbbi kétségkívül az ésszerű gondolkodásmód egyik nélkülözhetetlen feltétele. Ha már intelligensnek tartjuk magunkat, a tökéletességre törekvés érdekében tegyük félre sérthetetlen büszkeségünket, és vizsgáljuk meg, milyen mértékeket ölt gondolkodásunkban a racionalitás mindenkori ellensége, a kognitív lustaság.

Akognitív lustaság jelenségét Anuj K. Shah és Daniel M. Oppenheimer amerikai pszichológusok leplezték le. Megállapításuk szerint az emberek számos olyan technikát alkalmaznak, amelyek által csökkenthetik a döntéshozatalhoz szükséges erőfeszítéseket. Maga a kifejezés tehát „gondolkodásmódbeli lustaságot” jelent, amely abból fakad, hogy az emberi agy az évek során elsajátított bizonyos problémamegoldó mechanizmusokat, melyeket rögzítve kizárólagos alapon használ, nem engedve teret más megvilágításnak, más szemléletmódnak. Amennyiben egy külső erő nem kényszeríti az ellenkezőjére, egyfajta élő robottá válik, aki determinálja önmagát a monoton módon hozott döntéseivel, miközben szerény személyét akár a világ legracionálisabb teremtményének is tarthatja.

Akár mennyire képzettek, jól informáltak, empatikusak vagyunk is, ha hiányzik belőlünk az „intelligens kíváncsiság”, előbb-utóbb a mentális stagnálás állapotába kerülünk, vagyis kognitívan lustává válunk. Ennek hosszú távú következménye, hogy a körülöttünk levő világot az előítéleteink alapján átforgalmazzuk; emellett adott situációkban az általunk is érzékelhető kognitív disszonanciához vezet, melynek feloldása a mi feladatunk. Ilyen határhelyzetekben hajlamosak vagyunk megvédeni a magunk kreálta preegzisztens eszmét, fogalmat vagy viselkedést.

A lusta heurisztikusok (vagy szélsőségesen kognitív lusták) világról alkotott képe meglehetősen szubjektívvá válik. E zártság oka, hogy az egyes jelenségek értelmezésekor bizonyos logikai lépésőfokokat átugranak, hogy olyan eredményt kapjanak, amely az előzetes elképzeléseiknek, egy általuk idealizált valóságnak a leginkább megfelel. Ez egyfajta előítéletesség: ha eleve eldöntjük, hogy az osztrigának csakis rossz íze lehet, ezt a tapasztalat sem fogja maradéktalanul megcáfolni – determináltuk az osztrigát. A tévedés mégsem érzékelhető, hiszen a problémát egy – számunkra racionálisnak tűnő – magyarázattal feloldottuk.

Leonardo Da Vinci – aki zseniként több szempontból meghaladta kora tudományát – hasonló felfedezésről számol be feljegyzéseiben: fogadjuk el, hogy egy adott problémával kapcsolatos első benyomásunk – a megszokott gondolkodásmódhoz ragaszkodva – nagyon gyakran elfogult természetű. Megoldásként azt javasolja, hogy a jobb megértés érdekében lehetőség szerint legalább háromféle szempontból közelítsük meg a felmerülő problémát. Da Vinci azonban nem tudhatta, hogy szűk fél évezreddel a halála után az em-

ber olyan világot teremt maga köré, amely lehetetlenné teszi annak a lehető legobjektívabb, legracionálisabb értelmezését.

A XX. század tudományos robbanásának legmeghatározóbb terméke, az internet hasonló a gyorsétemteremhez: szükséges rossz, igénytelen táplálékot szolgáltat, amelyről sejtelmünk sincs, honnan jön, mégis naivan fogyasztjuk, hogy tompítsuk a hirtelen ránk törő éhséget. Az internet „szépsége” annyiban hasonlít mindehhez, hogy bárki, bármilyen jellegű információt közzétehet, sok esetben ellenőrizetlenül, kihasználva a posztmodern ember információéhségét, hiszen mára elvárás a minél szélesebb körű tájékozottság és a naprakészség.

Az emberi agy azonban nem alkalmas ilyen mennyiségű információ feldolgozására, vagyis felülvizsgálatára, ellenőrzésére, melynek következtében az információszűrés ellehetetlenül. Nem csupán a nagy dózis miatt – hiszen az agyunk nem olyan szintű adathordozó, mint egy gép –, hanem a mi tudatos döntésünkből kifolyólag is, amellyel megakadályozzuk a sikeres és objektív információfeldolgozást; ez a gyorsolvasás.

A gyorsolvasás lényege, hogy minél rövidebb idő alatt olvassunk el és fogjunk fel egy szöveget. A felfogás azonban nem azonos az értelmezéssel. E taktika teljességgel alkalmatlan a szépirodalmi szövegek olvasása esetében – nem véletlenül. Tekintve, hogy minden ember rendelkezik szubjektív világszemlélettel, mindenki akaratalanul is a saját megvilágítása szerint tálal egy adott eseményt vagy jelenséget, így közvetítve a saját értékítéletét. Egy „átfutott” szöveg, még ha fel is fogjuk a lényegét, megszüretlenül, a maga nyers állapotában kerül be a tudatunkba. Egy ilyen mentalitással bíró ember idővel elveszíti a személyiségének súlyát, identitását, világszemléletét, azonosul-

va más emberekével.

Az információ centrikusság mindennapokba való beivódása egyre növeli az információéhséget. Egy ingerszegény környezetet büntetésként megélt ember számára „gyorstáplálékul” a hirdetések, a plakátok és természetesen a tömegmédiá szolgálnak.

Ugyanakkor, amit a felszínen gyógyírnak tüntetnek fel, amely által informáltabbnak, tájékozottabbak, vagyis többnek érezzük magunkat, azzal valójában arra szocializálnak bennünket, hogy – mivel ilyen mennyiség feldolgozására képtelenek vagyunk – kész tényként fogadjuk el, amit elénk tesznek.

A kognitív lustaság kiküszöbölése érdekében első lépésként ismerjük el, hogy mi sem vagyunk felmentve alóla. A racionális gondolkodás elsajátításának kulcsa az intelligencia, az ismeretszerzés, az intellektuális kíváncsiság, az empátia és nem utolsó sorban az elfogulatlanság – amely nem azonos az elvtelenséggel. E feltételek megteremtése lehetővé teszi, hogy ne váljunk robotizált társadalommá, mely tragédiája abban rejlik, hogy az emberek tömegesen veszítik el az egyéniségüket.

DIVAT A JOGI EGYETEMEN

JOGÁSZSTÍLUS, FRÁZIS VAGY VALÓ?

SZERZŐ: MÁTÉ CSILLA

Több száz emberrel találkozunk az egyetemen, több száz különböző egyéniség, személyiség, stílus és életfelfogás jelenik meg szemeink előtt nap, mint nap. Egyetlen biztosan közös pont bennünk, hogy joghallgatók vagyunk. A kérdés az, hogy vajon ez látszik is rajtunk? Léteznek olyan ismertetőjelek, melyek alapján meg lehet állapítani valakiről, hogy a jogi egyetemre jár?

Létezik jogászi stílus? Elég mindössze elsétálnunk az

Egyetem téren, és könnyen feltűnhet nekünk, hogy az átlagnál elegánsabban öltözött fiatalok álldogálnak az egyetem bejáratánál a szünetekben, fiatal férfiak zakóban, öltönyben, aktatáskával a kezükben, lányok blézerben, magas sarkú cipőben. Ez pedig nem csak vizsgaidőszakban jellemző, amikor mindenki „ünneplőben” kell, hogy megjelenjen a vizsgán, hanem akár csak egy átlagos kedd délelőttön is. Felmerülhet bennünk a kérdés, hogy mi okozza ezt a jelenséget? Maga a jogi egyetem, az, hogy joghallgatók leszünk, így beépül a személyiségünkbe, átformázza egy mintaképre, egy a jövőben képviselni kívánt stílus követésére ösztönzi már a késő tini éveik, korai húszas éveikben járó fiatalokat? Egyáltalán létezik-e az úgynevezett „jogászos” öltözködési stílus? Szerintem igen, ha nem is feltétlenül csak a jogászságra jellemzően, de ha egy ügyvédre, bíróra gondolunk, valljuk be, nem a farmer-póló kombináció az, ami először eszünkbe jut, hanem az elegáns, határozottságot sugalló megjelenés. Többnyire ez valóban a férfiak esetében az öltönyviselésben, a nőknél pedig a kosztüm-ben jelenik meg, de a különböző kiegészítők is jelentősek, így a legújabb, legmodernebb tech-

nikai kütyük, a nagyon márkás termékek, tehát amelyek tényleg megmutatják azt, hogy valaki elérte céljait, és sikeres jogász.

Mackópulcsi mellett a kiskosztüm

Bevallom én magam sem mentem be egy előadásra vagy szemináriumra sem még cipzárás, kapucnis pulcsiban, de még sportcipőt is csak egyszerű-kétszer vettem fel az eltelt évek alatt. Arra sem esküdnék meg, hogy minden reggel magas sarkú bőrcipőt és kiskosztümet választok a szekrényből, de igyekszem félig-meddig elegánsan öltözködni, és gyakran elgondolkozom rajta, hogy erre mi az indítatásom? Amikor felvételt nyerünk a jogi egyetemre, máris kidobjuk régi ruháinkat, célirányosan blézerre, kiskakóra és élére vasalt nadrágra cseréljük ruhatárunkat, a susogós pufidzsekit fekete szövetkabáttra cseréljük és hátitáska helyett vállra vehető aktatáskával és laptop táskával fegyverkezzük fel magunkat? Azért ebben én is kételkednék, de akkor vajon hogyan alakul át az ember joghallgatóvá? Talán belső indítatás következménye ez az átalakulás, hiszen az ember valóban a felnőttek világába csöppen, szabadabbá válik, mint a középiskolában, és ez a külső megjelenésre is hatást gyakorol. Másrészt az sem kizárt, hogy a tudatalatti máris készül az egyetemi évek utáni életre, ahol akár ügyvédi irodába kerüljön a frissen végzett jogász, akár a közigazgatásban helyezkedjen el, vagy egy irodában vállaljon munkát, ott majd egy öltözködési elvárásnak

meg kell felelnie, és erre már egyetemistaként elkezdünk készülni.

Egy másik szempontból megközelítve a kérdést, társas lényként mindnyájan odafigyelünk másokra, pláne egy olyan helyen, ahol rendszeresen megfordulunk, így az egyetemi közösség igencsak nagy hatást gyakorolhat az egyszerű hallgató személyére. Hiszen hajlamosak vagyunk kínosan érezni magunkat, ha valami a másokétól nagyon eltérő van rajtunk, bennünk, ezért úgyszólván kellemetlen lehet belépni egy terembe, ahol a nagytöbbség úgy néz ki, mintha egy minisztériumi megbeszélésről csöppentek volna éppen be az egyetemi életbe. Talán így egyfajta megfelelési kényszer, a beilleszkedésre való belső ösztön az, ami miatt észrevehetően odafigyelünk a külsőségekre.

Átesni a ló túloldalára

Teljesen rendben van a dolog, hogy az ember kiszakadva a középiskolából megváltozik, egy más közösség tagja lesz, a viselkedése, a létszemlélete, a világhoz való hozzáállása is átalakul ezzel. Viszont ez a sok új behatás, az egyetem „szabadsága” képes az embert túlzottan is átalakítani, és nem biztos, hogy jó irányba. Hajlamosak vagyunk átesni a ló túloldalára, hiszen nem feltétlenül kell már húsz évesen úgy kinéznünk, úgy öltözködnünk, mint egy tíz éve praktizáló jogásznak, van időnk asszimilálódni a jogásztársadalomba, nem kell egyik percről a másikra teljesen kivetközni magunkból. Manapság divik, hogy már nem kézzel jegyzeteljük le az órai anyagot, hanem lappal, táblagéppel járunk egyetemre, ami jócskán megkönnyíti az életünket, hiszen például egy szükséges jogszabályt pár pillanat alatt megtalálhatunk, és millió dokumentumot tudunk magunknál hordani, ráadásul a jegyzetelés is gyorsabban megy a billentyűzethez szokott ujjaknak. Ám sokszor belépve egyik-másik nagyelőadóba vagy gyakorlóba, látva azt, hogy az asztalokon egész okos kütyü arzenálok sorakoznak, melyek sokszor tényleg a legfrissebb fejlesztésűek a legdrágább árkategóriából, mellettük pedig a Starbucks termoszpohár virít, bele lehet gondolni, hogy ez az egész nem csupán képmutatás-e. Feltehetjük a kérdést, hogy ez az átalakulás, ez a beilleszkedési hajlam nem csupán azért van-e, mert menő dolog jogásznak, joghallgatónak lenni (vagy legalábbis annak tűnni), és egy nagynevű egyetemre járni, és ezt kimutatni a külvilág számára, csak úgy dicsekvésképpen. Mindenesetre érdekes lehet elgondolkozni azon, hogy mennyire befolyásol bennünk csak a tudat, hogy jogi karra járunk, és ennek tükrében felismerni azt, hogy mit és miért teszünk úgy, ahogy.

SZERZŐ: NAGY DOMINIKA

A Blaha Lujza téri Művészeti Szint elsöre szürrealisnak tűnő világával, 2014 szeptemberében találkoztam először. A régi Skála áruház egyik emeletét feltérképezve, a felszengetős belépési módszert lassan megszokva, a Müszi által kínált programokat is megismertem, ekkor bukkanva rá az akkor még gyerekecipőben járó eseményre: a Játszóház Projektre.

A Játszóház Projekt sikertörténete egy baráti társaság nappalijából indult, ma pedig budapesti fiatalok százait mozgatja meg. Másfél éve még kéthetente hétfőnként egy csapat lelkes fiatal társasjátékokkal várta a Müszi-ben a nagyközönséget, s bár nekem gólyaként még a körüli vendéglátóipari egységek sokasága is igencsak vonzónak tűnt, volt mégis valami megfoghatatlan a társasjátékozásban, amiért kéthetente visszatértem ide. A Játszóház Projekt azóta túlnőtt önmagán, hiszen már heti több alkalommal, több helyszínen is lehetőség van az újhullámú hobbinak hódolni.

Mindannyian emlékszünk gyermekkorunk kedvenc társasjátékaira, és arra, hogyan lettünk játékpénz milliomosak egy este alatt. Talán a siker titka pont ebben az alternatív szórakozási formában, a nosztalgikus hangulatában rejlik. A fiatalok az állandó alkoholfogyasztás egyhangúságát játékokra cserélték, így érthette el azt a Játszóház Projekt, hogy immár Budapest több pontján, a hét több napján is beülhetünk játszani barátainkkal, vagy akár egyedül is egy játék erjéig. A helyszínek között szerepel még a Gólya Presszó, a VIII. kerület rejtett igazgyöngye, a Hintaló, valamint a Frisco, a Nyugi, az Auróra és sok más népszerű szórakozóhely is, illetve több nyári fesztiválon is találkozhattunk a programmal.

Felmerülhet azonban a kérdés, hogy vajon csak a régi társasjátékok emléke miatt ennyire népszerű-e a rendezvénysorozat? A válasz igen egyszerű, a társasjáték paletta sokat változott gyermekkorunk óta, a felhozatal nem merül ki az örök klasszikus Gazdálkodj okosan!-ban. A Játszóház Projekt rendszeresen frissíti kínálatát a legújabb társasjátékokkal, leginkább a felnőtteknek szóló kategóriából válogatva. A legnépszerűbb társasjátékok között van például a Dixit – ami egyébként a szervezet logójának is ihletője –, amiben a Jean-Louis Roubin

által készített alkotásokból kerekedett asszociációs játék, de népszerűek még a Lego Activity, a Panic Lab, és Dobble elnevezésű hallgató társasjátékok is. A szervezet legtöbb eseményén az érdeklődők eddig díjtalanul vehettek részt, azonban mivel a tömeg már-már a program élvezhetőségét veszélyeztette, a Müszi-ben hétfőnként már belépőt kell fizetni.

A Játszóház Projekt nem csak a fiataloknak kínál színes szórakozási lehetőséget az unalmas hétköznapokban, hanem cégeknek, vállalatoknak is, hiszen többek között csapatépítő tréningeket is szerveznek. Érdemes felkeresni közösségi oldalukat, és egy esélyt adni az eseménynek, mert egy kellemes játékkal töltött este után teljesen megváltozik a társasjátékról alkotott kép.

BOARD GAME CAFÉ

A TÁRSASJÁTÉK KÁVÉZÓ, AHOL TÖBB MINT 400 JÁTÉK KÖZÜL VÁLASZTHATSZ

SZERZŐ: KURMAI KORNÉL

Ha unjátok már a megszokott péntek esti szórakozóhelyeket és igazi változatosságra vágytok, a Board Game Café az a hely, ahova a következő baráti találkozót szerveztek. A társasjáték kávézó nemrégiben nyitotta meg kapuit a Nagyenyed utca 16. szám alatt, a Déli Pályaudvar közelében.

A kávézó könnyen megközelíthető, kettes metróról a belvárosból indulva tizenöt perc alatt odaérünk és bebocsájtást nyerhetünk a társasjátékok Kánaánjába. A pincehelyiség belső kialakítása és megjelenése rendkívül egyszerű és modern, egy megszokott kocsmára, kávézóra emlékeztet, a különbség csupán annyi, hogy a pulnál sörcsap és bárzsekek helyett polcokon elhelyezett társasjátékok tömkelege fogad bennünket.

Fogyasztanunk nem muszáj, ha csak játszani akarunk egy jót, az is teljesen elfogadott, ellenben ötszáz forintot belépő gyanánt mindenki köteles fizetni, ezzel támogatva és elősegítve a Café fejlődését, illetve az üzemeltetők ebből a forrásból fedezik a játékok esetleges amortizációját. Ha viszont úgy döntünk, hogy fogyasztani szeretnénk, akkor aránylag széles palettáról választhatunk, a harapni valók között főleg süteményeket és szendvicseket találunk, illetve italként különböző kávék és minőségi borok, sörök közül rendelhetünk. Az üzemeltető páros rendkívül barátságos és szívesen beszélgetnek a vendégekkel, az ételek és italok minősége is kifogástalan.

Az üzemeltető páros fiatalokban kezdődő társasjátékok iránti szenvedélyéből alakult ki ez az elképzelés, ami ebben a kávézóban öltött testet, különböző játékok igazi tárházát biztosítva a vendégek számára a

mintegy négyszáz társasjátékból álló kollekciónal, ami eredetileg otthoni gyűjteményükből jött létre. Így azoknak is bátran merem ajánlani ezt a helyet, akik már ráuntak a szokásos monopoly-zásra, szókirakozásra, vagy activity-zésre és szeretnék egy újabb szintre emelni a társasjátékok terén szerzett tapasztalataikat és tudásukat – természetesen a közismert darabokat is megtalálhatjuk a polcokon. Kedvünknek megfelelően számos kaland-, szerep- és kártyajáték közül választhatunk és jó közösségi hangulatban tölthetjük vele a délutánunkat. Példaként említeném a Cartagena és Black Fleet nevezetű kalózhajózos társasokat, vagy a Dixit nevezetű kreatív kártyajátékot. Abban az esetben sem kell visszariadnunk egy játéktól, ha elsöre talán bonyolultnak tűnik a szabálya, ugyanis az üzemeltetők szívesen segítenek annak megértésében. A Board Game Café másik nagy előnye a hosszú nyitvatartási idő, ami minden nap 14 órától 22 óráig tart. Ez idő alatt szívesen vendégül látnak bárkit, aki barátaival, párjával vagy családjával egy jó játék mellett szeretne kikapcsolódni. Álljon a társaság fiatalokból vagy idősebbekből, vagy akár egy több korosztályt felölelő családról is legyen szó, mindenki talál magának megfelelő játékot. Reméljük sokatoknak segítünk a következő baráti összejövetel helyszínének megtalálásában. Jó szórakozást kívánunk mindenkinek!

AZ ELMÚLT ÉV FOTÓRIPORTEREK SZEMÉVEL MAGYAR SAJTÓFOTÓ KIÁLLÍTÁS

SZERZŐ: KARVALY BENCE

Egy év lezárása fontos momentum az emberek életében. Átgondoljuk a mögöttünk álló tizenkét hónapot, visszaemlékezünk a szép pillanatokra, és eszünkbe jutnak a kevésbé felemelő élmények is. Látványos évrértékelésre nyújt lehetőséget az évente megrendezett Magyar Sajtófotó Kiállítás.

Az idei esemény a világhírű, magyar származású fotográfusról és haditudósítóról, Robert Capáról elnevezett fotográfiai központban került megrendezésre. A központot 2013 nyarán hozták létre a szakmai és a laikus érdeklődők igényeinek kielégítése, a fotográfia népszerűsítése céljából. A sajtófotók kiállítására jobb helyet nem is találhattak volna.

A Sajtófotó Pályázatot minden évben a Magyar Újságírók Szövetsége írja ki. Szigeti Tamás a Magyar Sajtófotó Portálon olvasható kuratori köszöntőjében elemzi a műfaj sajátos helyzetét. Eszerint „a sajtófotónak nincs más dolga, mint hogy az adott helyi érteken, a lap adott felületén, rovatában megjelenve tudósítson, informáljon, a riport szó eredeti jelentésének megfelelően: jelentést tegyen”. A kiállítás célja tehát részint az egyébként múlandó értékű fényképek művészi alkotásokká minősítése. A korábbi évektől eltérően új megjelenítéssel próbálkoztak a szervezők: a képkereteket elhagyva, a falakra kiterített hosszú papírtekercsekre nyomtatták a fényképeket és azok kísérő szövegeit. „Megpróbáltuk a Capa Központ falain megjeleníteni az újságok, magazinok hangulatát, formavilágát” – magyarázta meg az új elképzelés okait a kurátor. Az idén harmincharmadik alkalommal meghirdetett pályázat al-

kalmával az öttagú, nemzetközi szakmai zsűri több ezer fényképből választotta ki a kiállításon is látható győztes munkákat. Tizenhárom – egyéni, illetve sorozat – kategóriában avattak dobogós helyezéseket, valamint öt különdíjat ítéltek oda a tavalyi évben legjobbaknak bizonyult fotóriportereknek. A díjazott művek között megtalálható a szinte ikonikussá vált fotó a netadó elleni tüntetésről, egy, a polgárháborúvá fajult kijeji demonstrációt bemutató képriport sorozat, a vízilabda-válogatott különleges és nagyon találó beállításból készült portréi. A kiállítást csodálva megismerkedhetünk az egykori csillagos házak jelenlegi lakóival, a Nagybani piac termelőivel, és egy bűvész mindennapjaiba is betekintést nyerhetünk. Találkozhatunk továbbá szemtől szembe gyönyörködtető természetfotókkal és egyéb impozáns, tanulságos vagy épp megrázó fényképpel. A győztes pályázatokon kívül látható néhány díjat nem szerző, de a zsűri tetszését elnyerő alkotás is, továbbá a Gera Mihály díjban részesülő fotókönyvek is végiglapozhatók a kiállítás végén. Az egyik elsőtétített teremben pedig díjazott fotóskál készített interjúkat vetítenek, amelyekben mesélnek az alkotás körülményeiről és okairól, betekintést nyújtva a kulisszák mögé. A fotózás iránt érdeklődők 2015. május 17-ig látogathatnak el a Robert Capa Kortárs Fotográfiai Központba, és nyerhetnek betekintést a tavalyi év fotóiba. Kellemes kikapcsolódást kívánunk!

MAGYAR SAJTÓFOTÓ KIÁLLÍTÁS

Időpont: 2015. március 20 – május 17.

Helyszín: *Robert Capa Kortárs Fotográfiai Központ*
(1065 Budapest, Nagymező u. 8.)

AZ ELSŐ WAGNER OPERÁM

WAGNER UTOLSÓ OPERÁJA

SZERZŐ: KOVÁTS BORBÁLA

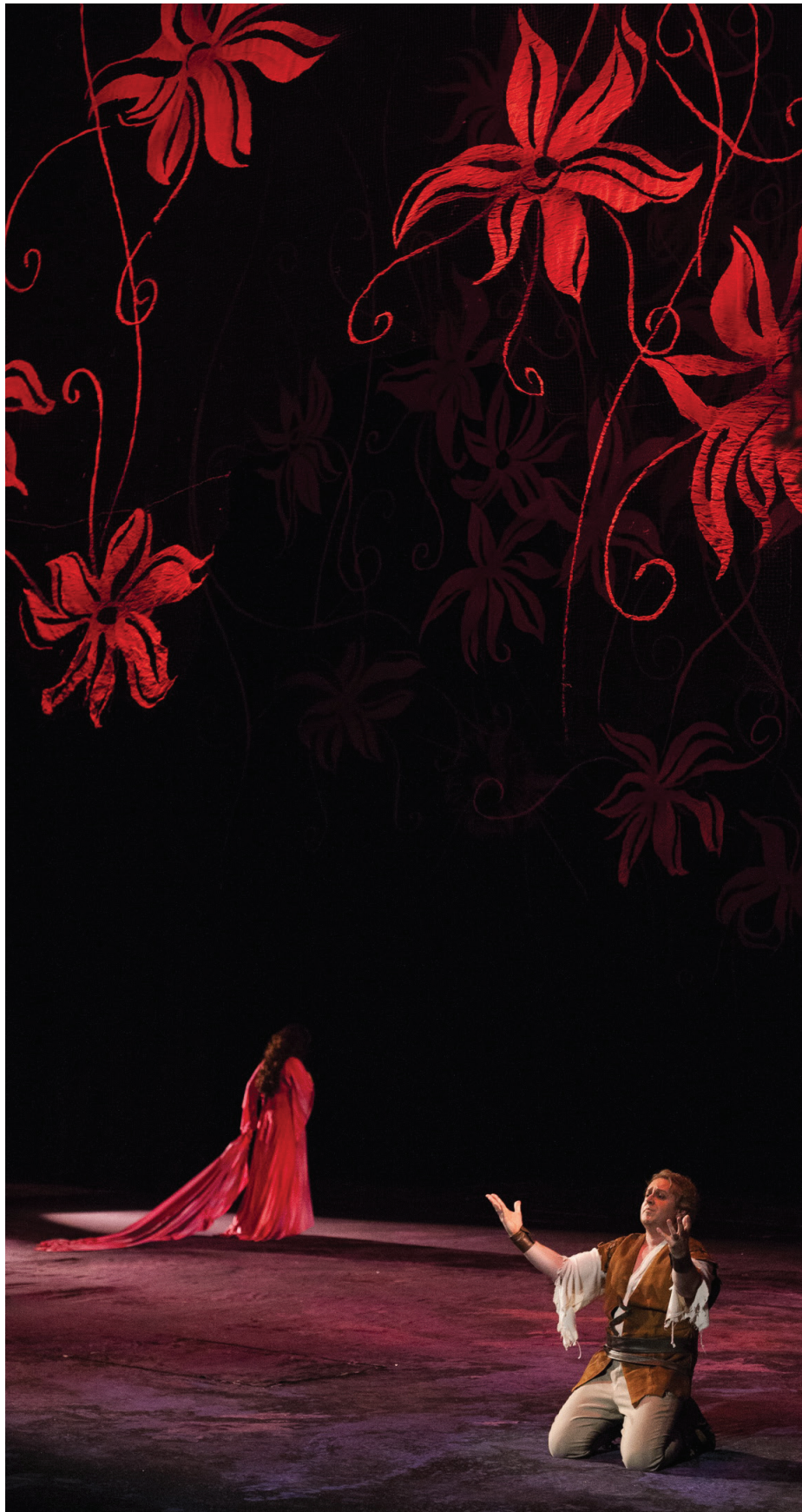
Március 31-én ellátogattunk a Magyar Állami Operaházba Wagner utolsó darabja, a három felvonásos Parsifal főpróbájára. Az előadás a Mindenki Operája sorozat keretein belül került megrendezésre, és az időzítés sem véletlen, hiszen az Operaház főigazgatója, Ókovács Szilveszter köszöntőszavai szerint Nagyhét nem múlhat el a Parsifal nélkül.

A mű ősbemutatójára 1882-ben került sor, de Magyarországon csak 1914-ben mutatták be a szerző kikötése miatt, mely szerint műve az ősbemutatótól számított 30 évig csak Bayreuthban adható elő. Wagner saját művét „a színpadot felszentelő ünnepi játéknak” nevezte, és ez az elnevezés a Mikó András rendezésében színpadra kerülő darabbal kapcsolatban is helytálló, hiszen az ünnep és a szakralitás központi szerepet kapott mind a történetben, mind a szereplők előadásában. Az opera a Grál-mondakörhöz kapcsolódik, a főszereplője Amfortas, a Grál-rend királya, akit súlyos bűn gyötör. A mű névadó szereplője, Parsifal, a „szent együgyű” azonban tiszta hite által képes megmenteni őt, és segítségével a király feloldozást nyer bűnei alól. Parsifal a Grál-rend királyává szentelik, és a záró jelenetben megáldja a Grált őrző lovagokat. A mű fő motívumai a bűn, a feloldozás és a megváltás.

A román karmester, Christian Badea fáradhatatlanul vezényelte végig az öt órás operát, és a zenekar nagyszerű, drámai előadásán tükröződött Wagner szellemisége. A mű fénypontja az amerikai basszusénekes, Eric Halfvarson alakítása volt – Gurnemanz szerepében. A világ egyik leghíresebb Wagner-basszuséneke bejárta a világ szinte mindegyik híres operaházát, ahogyan Molnár Levente, Amfortas király alakítója is. Kundry szerepében ugyancsak olyan énekesnőt láthattunk és hallhattunk, aki nemzetközi karriert futott be; Németh Judit ebben az évadban több Wagner operában is feltűnik.

A színpad fölötti angol és magyar nyelvű felirat jelentős mértékben növeli a mű érthetőségét és élvezhetőségét. A látvány, díszlet ugyan egyszerű, de tökéletesen illik a mű mérsékelt, szinte puritán világához, mondanivalójához. A Klingsor varázskertjében – melyhez Wagner a Ravellóban található Villa Ruffolo kertjéből merített ihletet – játszódó jelenet a viráglányok jelmeze ékesíti, a Grál-templom monumentális, de letisztult díszlete – melynek mintájaként a sienai dóm szolgált – pedig visszaadja az ott játszódó jelenetek magasztos, ünnepélyes, emelkedett hangulatát.

Wagner utolsó operája olyan örökérvényű igazságokról szóló mágikus történet, melyen érezhető a szerző élettapasztalata, letisztult gondolkodása. Olyan kérdésekre keresi a választ, mint a jó és a rossz közötti különbség, a megváltás lehetősége, a bűn és bűnhődés; a húsvéti ünnepkör hangulatát átadó operát mindenkinek jó szívvel ajánljuk.

„RAJTAD MÚLIK, HOGY ALAKÍTOD AZ ÉLETED; KÁR HOGY NINCS VÁLASZTÁSOD.”

SZERZŐ: SZÉP BARBARA

„Prága, napjainkban. Mintha felnőni, megöregedni, szeretni, élni – újra kellene tanulni mindent. Petr egy éjjel elindul, hogy visszaszerezze a szerelmét, Janát. Ha el sem indul, Jana visszatálat volna hozzá magától. De Petr, a prágai Don Quijote mulatságos és megrendítő útján, hóbortos alakok és mágikus tárgyaik forgatagán át addigra messze jár. Csak a kérdés marad utána: hol az örület, bennünk vagy körülöttünk? Lírai komédia rengeteg humorral rólunk, akik közelről talán kicsit bolondnak látszunk, és távolról lehet, hogy nem is látszunk egyáltalán.” (www.thalia.hu)

Petr Zelenka első darabját 2001-ben mutatták be Csehországban, az író saját rendezésében. A magyar fordítás Hamvai Kornél munkája, melyet Béres Attila rendezésében játszanak 2014 decembere óta a Thália Színházban.

A főszereplő, Petr - akit az író szerényen maga után nevezett el – a kritikus harmincas évei végén járó férfi, akit elhagyott a szerelme. Ézelmi válságát súlyosbítja édesanyja, Hanekné, aki mindig „hasznos” tanácsokkal látja el gyermekét. Miután fia egyedül marad, érdeklődni kezd, hogy miért nem szerez egy „helyes kislányt”, amire meg is kapja a választ: „mert nem találkoztam az igazival”, a rögtönzött tanács pedig: „nem kell az igazi, jó más is”. Persze nem csak fia problémái nyomasztják a hóbortos asszonyt, ott van még szegény férje is, akit naponta módszeresen megijeszt, hol az ajtó mögül előugorva, hol a szemébe zseblámpával világítva, de az sose akar megjedni. Az anya szerint ennek nyilván a kezdődő szenilitás az oka.

Ha a bajba jutott ember szüleitől nem várhat segítséget, akkor barátaihoz fordul. Mokka lelkes szárnysegédnek bizonyul, aki akár hajnali háromkor is kész Petr segítségére sietni egy szál füstölővel, forralt tejjel, almavéllal és számos kipróbált mágikus párkapcsolati praktikával. Mokkának hét év alatt tizennyolc barátja volt, de három hónapnál tovább egyik se maradt. Elkeseredésében egy próbababával osztja meg életét.

A normalitástól távol állnak Petr új szomszédjai, az idős lengyel zeneszerző, Jiri és barátja, Alice is, akik éppen perelni készülnek

a világ liftcégei ellen, akik Jiri „dallamát” használták fel liftjeik megállási hangjaként. Ha mindez nem lenne elég, ott van még Petr főnöke, aki éppen vele osztja meg legsötétebb titkát egy illemhelyi találkozásuk alkalmával, valamint szerelmének, Janának új barátja is, az együgyű politikus, Ales, akivel esküvőre készülnek.

Hogyan alakul a bizonytalan, választás előtt álló főhős sorsa, aki látszólag egyetlen megbízható tanácsot sem kap helyzete rendezésére? Mi történik az őt körülvevő bolondosnak tűnő emberekkel? Igaz-e a darabban elhangzó állítás, mi szerint „rajtad múlik, hogy alakítod az életed; kár, hogy nincs választásod”? Drámát szülnek-e hétköznapi örületeink? Minderre választ is kaphatunk a darabban, meg nem is. Hiszen ahogyan mindenkinek mást jelent a normalitás, úgy a megoldás sem lehet mindenki számára egységes.

FORRÁS: THALIA.HU

BAKER & MCKENZIE

A BAKER & MCKENZIE nemzetközi ügyvédi iroda-hálózat budapesti irodája gyakornoki pozíciót hirdet joghallgatók részére. Az ideális pályázó ötödéves és magas szintű angol nyelvtudással rendelkezik. Második idegen nyelv ismerete előny. Az önéletrajzokat a judit.safrany-kertes@baker&mckenzie email címre várjuk.

A GAZDASÁGI VERSENYHIVATAL szakmai gyakorlati programjának a keretében várja a versenyjog, fogyasztóvédelem iránt érdeklődő - elsősorban jogász, közgazdász - hallgatók jelentkezését, amely alatt a hallgatók megismerkedhetnek a GVH tevékenységével, a versenyhatóság munkájával.

Gazdasági
Versenyhivatal

A diplomát szerzett hallgatók az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszony keretében kiírt pályázatunkra jelentkezhetnek.

A programról, pályázatról és a jelentkezés módjáról további információk a GVH honlapján:
<http://www.gvh.hu/karrier/>

C/M/S

Law . Tax

One of the largest and most prestigious international law firms in Hungary,
CMS BUDAPEST
is seeking paralegals (gyakornok)
with regular (20 hours/week) availability for its different practice areas
(Banking and Finance, Corporate, Commercial, Real Estate).

Ideal candidates are 3-4 years students with pro-active attitude, high level professional interest and commitment to learning.

Fluency in English is a must.

To apply please send your motivation letter and CV both in Hungarian and in English to
katalin.boros@cms-cmck.com.

LAKATOS, KÖVES ÉS TÁRSAI
ÜGYVÉDI IRODA

Irodánk egész évben várja olyan negyed- és ötödéves joghallgatók jelentkezését, akik érdeklődnek a polgári, társasági, pénzügyi, távközlési és ingatlanjog iránt, és akik szeretnének megismerkedni egy erős nemzetközi háttérrel rendelkező piacvezető ügyvédi iroda munkájával.

Elvárások:

- legalább 4-es tanulmányi átlageredmény
- magas szintű angol nyelvtudás (szóban és írásban egyaránt).

Amit kínálunk:

- nyitott, dinamikus, sikerorientált csapat, összetartó munkatársak
- kiváló munkakörnyezet
- azok, akik a szakmai gyakorlat során bizonyítják elszántságukat és rátermettségüket, a diploma megszerzése után ügyvédjelöltként folytathatják nálunk a pályafutásukat
- munkavállalói jogviszony gyakoronokoknak is

A jelentkezés módja:

Kérjük, küldje el magyar és angol nyelvű, fényképes szakmai önéletrajzát, valamint rövid bemutatkozó levelét Ruttkay Gabriella részére az alábbi e-mail címre:

gabriella.ruttkay@lakatoskoves.hu

További információért: www.lakatoskoves.hu

HIRDETÉS

Irodánk folyamatosan biztosít gyakornoki helyeket joghallgatók számára a kötelező egyetemi szakmai gyakorlat idejére vagy akár hosszabb távra is. Elvárásaink közé tartozik az angol nyelv magas szintű ismerete írásban és szóban, valamint előnyt jelent legalább egy további idegen nyelv ismerete.

S B G K

E S T . 1 9 6 9

További információkért keresd fel honlapunkat:

www.sbgk.hu

Amennyiben szívesen csatlakoznál irodánkhoz, magyar és angol nyelvű önéletrajzodat és motivációs leveledet az alábbi e-mail címre várjuk:

karrier@sbgk.hu

WOLF THEISS

Keresünk Társasági jog / Munkajog / Adójog iránt érdeklődő

GYAKORNOKOKAT

Elvárások:

- Folyékony Angol/Német nyelvtudás
- Negyed-, vagy ötödéves egyetemi hallgató
- Önálló, megbízható, precíz munkavégzés

Amit ajánlunk:

- Kiváló munkakörülmények
- Sokrétű tapasztalatszerzési lehetőség
- Változatos feladatok

Ha érdekli a lehetőség, küldje angol és magyar nyelvű jelentkezését a my.career.budapest@wolftheiss.com e-mailcímre.

ÍRTA: EMBER ILLÉS

Vizsgálod tán?

A szemem fáj, ideges vagyok, kezem görcsben, kiver a víz és nem érzek semmilyen ízt.

Kérdik, mi van veled, csak nem megjött neked...?

De igen, felelem, itt van a nyakamon és lerázni sehogy sem tudom,

itt az idő most élni vagy halni kell, beköszöntött az időszakom.

Tavasza, nyár, ősz, vizsga.

Pulcsis rövidgatyás, sapkás sálás és ez, ez az öltöny nyakkendő könyveket hóna alá csapós kicsit borús, kicsit csúszós az energiaital csillagjegyében.

Szeretem meg nem is, ja nem.

Szemetek meg nem is, ja nem.

Magamat a jövőbeli énnel vesztegetem, hogy mostomat ne tévéléssel vesztegessem.

Hestegekkel kirakom rettegek, kegyelmet rendelek, ha megjön repkedek, erről slammelek.

Küldjétek már rejtlelet, hogy mondatomat A-val vagy B-vel kezdjem dadogni, ha vizsgába keveredek! Folyton kerekedek, mert majd csak eszek és tanulok, mást se teszek, hogy időmből mi sosem elég el ne vegyek.

Miközben a könyvek végére érek, magam is végére érek s így élek két hónapot.

Bentlakásos börtönöm lesz otthonom, ahonnan hetente járok tárgyalásra azt bizonygatva:

Eleget ültem már!!

Kegyelmet kiáltok, én tudom, hogy mit kiálltok!

De küzdj és bízza bizzál, hangzik a tanács, maga Madách is jogász, de ez akkor is az ember tragédiája. A híradós is bemondja: érkezik a la katasztrófa, egy strófa két strófa tisztelem leróva előtted ki ezt kijártad, ki a vizsgákat zsebre vágta, ki jogász-kodsz meg minden, de minket kísérjen azért továbbra is csak Isten, mert ha még ő sincsen nincs miben hinnem és nem húzok új inget a ringben.

JURÁTUŠ

AZ EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI KAR
HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA